

1980 ஜூலை 10]

[முற்பகல் 9.10]

3. வரவு செலவுத் திட்டம் 1980-81—வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண் 12—1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய-அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம்.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா.

(இ) கோரிக்கை எண் 45—காட்டுவளத்துறை.

(ஈ) கோரிக்கை எண் 47—தகவல், சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்.

(உ) கோரிக்கை எண் 54—காட்டுவள மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்.

திரு ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். ஓரிசம் சம்பந்தமாக உள்ள அறிக்கை இன்று காலையில் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அதைப் படிக்க முடியவில்லை. இன்றைக்கு அந்த மானியம் வருகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஓர் போகாதவர்கள் கிடையாது; எனவே அதைப்பற்றி உடனே பேசலாம்.

கோரிக்கை எண் 12.

மாண்புமிகு திரு ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரைமேல், நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 12—1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய—அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,78,04,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும். ”



[1980 ஜூலை 10]

திரு சு. பாலன் : தலைவரவர்களே, பெரம்பூர் தொகுதியில் உள்ள பல தனியார் கோவில்களை அறக்கட்டளையின் சட்ட நிர்வாகத்தில் சேர்க்காதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 12—1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய—அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,78,04,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு ந. சிவஞானம் : தலைவரவர்களே, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பல கோயில்களில் வருமானம் சரிவர கிடைக்காததால் கோவிலின் அன்றாட பூஜைகள் சரிவர நடப்பதில்லை. தினம் பூஜைகள் நடக்க வேண்டிய அவசியம்பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 12—1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய—அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,78,04,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள இணைக்கப்பட்டதும் இணைக்கப்படாததுமான திருக்கோயில்களில் பணிபுரியக்கூடிய 1,046 உள்துறை ஊழியர்களை அரசு கடைநிலை ஊழியர்களாக மாற்றுவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 12—1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய—அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,78,04,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை எண் 25.

மாண்புமிகு திரு ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே ஆளுநரின் பரிந்துரைமேல், நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,77,80,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

1980 ஜூலை 10]

திரு சு. பாலன் : தலைவரவர்களே, சின்கோனா மாத்திரைகள் கிராமப்புற மக்களுக்கு தாராளமாக கிடைக்க வசதி செய்யாதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,77,80,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

Thiru N. S. V. Chithan: Sir, to discuss about the details of the steps taken to grow cinchona at other parts of Tamil Nadu, I move—

“ That the allotment of Rs. 1,77,80,000 under demand No. 25-cinchona be reduced by Rs. 100.

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, நீலகிரி மாவட்டத்தில், சின்கோனா தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு, தேயிலை தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற அளவு ஊதியம் கொடுக்காமலிருப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,77,80,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு எம். ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, சின்கோனா தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சம்பளப் பிரச்சினை, போனஸ் பிரச்சினை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,77,80,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

கோரிக்கை எண் 45.

மாண்புமிகு திரு ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே ஆளுநரின் பரிந்துரைமேல், நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டு வளத் துறை என்கிற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,37,07,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”



[1980 ஜூலை 10]

திரு ச. பாலன் : தலைவரவர்களே, காட்டு வளத் துறையில் காடுகளில் சந்தனக் கட்டைகள் திருடப்படுவதை தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் முறை பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டு வளத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,37,07,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு உ. சுப்பிரமணியன் : தலைவரவர்களே, மலைப் பகுதிகளில் அதிகமான மரங்கள் வெட்டப்படுவதால் நிலச்சரிவு ஏற்பட்டு அதனால் பெரும் நஷ்டம் ஏற்படுவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டு வளத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,37,07,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு டி. மணி : தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி தொகுதியிலுள்ள வனபாதுகாப்புத் துறையின்கீழ் மாறமலையில் செயல்படும் கிராமம், உதோட்டத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு போதுமான ஊதியம் மற்றும் வாழ்க்கை வசதிகள் ஏற்படுத்தாததுபற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டு வளத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,37,07,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு பொ. உத்திராபதி : தலைவரவர்களே, மலைகளிலும் ஆற்றுக்கரை ஓரங்களிலும் மரங்கள் வளர்ப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன். :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டு வளத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,37,07,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை எண் 47.

மாண்புமிகு திரு ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரைமேல், நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :-

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 47—தகவல், சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,88,20,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

1980 ஜூலை 10]

திரு சு. பாலன் : தலைவரவர்களே, திரைப்படத்தொழில் நுட்பவியல் ஏழை எளியவர்களின் தாழ்த்தப்பட்ட ஆர்வமுள்ள வர்களை அலைக்கழிக்கும் நிலையை தவிர்க்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 47—தகவல், சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,88,20,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ”

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரையில் வானொலி நிலையமும், தொலை காட்சி நிலையமும் விரைவில் அமைப்பதற்கு மைய அரசினை வலியுறுத்துவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 47—தகவல், சுற்றுலா திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 1,88,20,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ”

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, கோவை மாவட்டம், பொள்ளாச்சி தாலுகா வால்பாறை மலையில் சோலையார் அணைப்பகுதியை ஒரு சுற்றுலா கேந்திரமாக ஆக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யாமலிருப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 47—தகவல், சுற்றுலா திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 1,88,20,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ”



[1980 ஜூலை 10]

கோரிக்கை எண். 54.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரைமேல் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 54—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 8,48,25,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. சு. பாலன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, காடுகள் பெரும்பாலும் அழிக்கப்படுவதைத் தடுக்கக் கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 54—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகிற ரூ. 8,48,25,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 54—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகிற ரூ. 8,48,25,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதிப்பதற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனைகளுக்கு நீங்கள் பதில் சொன்னீர்கள். இந்த மானியக் கோரிக்கை சம்பந்தமான அறிக்கைகள், இதற்கு முன்னதாக இதே மாதிரியாக கிளப்பப்பட்டு, ஒருநாளாக முன்னால் கொடுத்தால்தான் படித்துப் பார்த்து விவாதிப்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்று உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களையொட்டி, அது

1980 ஜூலை 10] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

சம்பந்தமாக பேரவைத் தலைவர்களும் தீர்ப்புகள் வழங்கி யிருக்கிறார்கள். ஆனால், இப்பொழுது அப்படிச் கொடுக்க வில்லை. ஆகவே, இனிமேல், ஒருநாளைக்கு முன்னதாக அந்த அறிக்கைகளைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நேற்று ஒரு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம், ரேஷன் கார்டு சம்பந்தமாக.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சபைக்கு வந் ததை நான் பார்த்து விட்டேன். ரேஷன் கார்டு அறிவிப்பி லிருந்து நான் வரிசையாக எடுத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. தீர்மானம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதா, இல்லையா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உட்காருங்கள்.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கட்டளையிடாதீர்கள்.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : ஒரு நிமிஷம் நான் சொல் வதைக் கேளுங்கள். கட்டளையிடவில்லை, கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ரேஷன் கார்டிலே ஆரம்பித்தீர்களானால், அது கார்ப்பரேஷன் வரைக்கும் போகும்.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : ஒரு நிமிஷம், நான் என்ன சொல்கிறேன் என்பதைக் கேளுங்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள், நான் திரு. அழகர்சாமி எழுப்பிய பிரச்சனைக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகர் சாமி, சுற்றுலா துறை பற்றிய குறிப்புகள் தனக்கு வர வில்லை யென்று குறிப்பிட்டார்கள், அச்சகத்திலிருந்து வருவதற் தற்குக் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகிவிட்டது என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது தானே தவிர, வேறொன்று மில்லை. இனிமேல், எல்லா மானியக் கோரிக்கைகளுக்கான குறிப்புகளையும் முதல் நாளே தர, தக்க ஆதாரங்களை



[பேரவைத் தலைவர்]

[1980 ஜூலை 10]

உறுப்பினர்களுக்கு சேர்த்து விடுகிற வேலையை இலாகா செய்யும் என்று குறிப்பிடுகிறேன். அதற்கான நடவடிக்கையை இலாகா எடுக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தாங்கள் இடுகின்ற கட்டளையை நான் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நாளை, அதை எடுத்துக்கொள்வீர்களா என்று தான் கேட்கிறேன். ....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இப்பொழுது மானியக் கோரிக்கைகள் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. மானியக் கோரிக்கைகள் விவாதத்திலே இருக்கிறபொழுது ஒழுங்குப் பிரச்சினை என்று கிளப்புவதற்கு, சாதாரணமாக, நம்முடைய அவையிலே யாருக்குமே உரிமை கொடுப்பதில்லை. இப்படி, நீங்கள் தருவீர்களானால் தவறான முன் மாதிரியாக ஆகாதா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

\*மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இப்பொழுது இந்த மன்றத்தின் முன்னால் 5 தலைப்புக்களில் மானியக் கோரிக்கைகள் அனுமதி வேண்டுமென்று வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் தொடர்பான துறைகளின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் \* அச்சிடப்பெற்று இந்த அவையிலே உறுப்பினர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளை நான் இந்த அவையிலே ஆற்றிய உரையாக எடுத்துக் கொண்டு, அவைகளைப் பதிவேட்டிலே இடம் பெறச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளில் ஒரு சிறிய திருத்தத்தை மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் மூலம் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில், 8-வது பக்கத்தில் 'கோயில் பணியாளர்கள்' என்ற தலைப்பின் கீழே வருகிற அந்த விவரத்தில், கடைசி வரியில் 'ஊதிய உயர்வு' என்று இருப்பதை, 'அகவிலைப் படி உயர்வு' என்று திருத்திப் படித்துக் கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறேன். அந்தத் தவறு ஏற்பட்டதற்காக வருந்துகிறேன். அதை ஒட்டி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களையும் விளக்கங்களையும்

\* 247, 263, 177, 303-ம் பக்கத்தில் இணைப்புகள் I, II, III & IV ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

1980 ஜூலை 10] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

பல்வேறு ஆலோசனைகளையும் இந்த மன்றத்திலே எடுத்து வைத்ததற்குப் பிறகு இறுதியாக, நான் என்னுடைய விளக்கத்தைத் தருகிறேன் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 9-20]

\*திரு. ப. சுந்தரம் : பெருமதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் 5 மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இங்கே முதலிலே காட்டுவளத்தைப் பற்றியும், பிறகு சுற்றுலா பற்றியும், என் தொகுதியிலே இருக்கிற குறைகளைப் பற்றியும் பேச இருக்கிறேன். எனது திருப்பத்தூர் தொகுதியிலே ஏலகிரி மலை என்ற இடத்திலே ஒரு காடும், ஜவ்வாது மலை என்ற இடத்திலே ஒரு காடும் இருக்கின்றன. அந்தக் காடுகளில் விளைகின்ற சந்தன மரங்களைக் கொண்டு அங்கே ஒரு நீண்ட நாள் கோரிக்கையான சந்தன ஆயில் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று, சென்ற சட்டமன்ற கூட்டத்திலும் அதற்குப் பின்னாலே கேள்விகள் கேட்கின்ற நேரத்திலும் நான் திருப்பத்தூர் பகுதியிலே சந்தன ஆயில் தொழிற்சாலை வேண்டும் என்று கோரிக்கை விட்டிருந்தேன். அந்தக் கோரிக்கைகையை ஏற்று இந்த அரசு திருப்பத்தூர் பகுதியிலே ஒரு சிறு சந்தன தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதாகவும் 22.88 லட்சம் ரூபாயில், வருடத்திற்கு 52 டன் சந்தன ஆயில் தயாராகின்ற ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே ஜவ்வாது மலையில் விளைகின்ற சந்தனம் நமது வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் மட்டுமல்லாமல் தமிழகம் முழுவதிலும் முதலிடம் பெற்றுள்ளது. அந்த வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் திருப்பத்தூர் பகுதியிலே கிடைக்கின்ற அந்த சந்தனக் கட்டைகளைக் கொண்டு வந்து அங்கே இருக்கிற பாரஸ்ட் ஆபீசில் வருடத்திற்கு இரண்டு முறை ஏலம் விடப்படுகின்றது. ஏறக்குறைய வருடத்திற்கு 400 டன் சந்தனக் கட்டைகள் விளைவதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் திருப்பத்தூரிலே ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற சந்தன ஆயில் தொழிற்சாலைக்கு ஏறத்தாழ 104 டன்தான் தேவைப் படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது என்றும் மீதியை வேறு வேலைக்கு உபயோகப்படுத்தப்போவதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் அங்கே விளைகின்ற சந்தன மரங்களைக் கொண்டு அங்கே ஒரு சிறிய தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதைவிட, பெரிய தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால் அங்கே இருக்கின்ற வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். அதுவும் எனது தொகுதியான திருப்பத்தூரில்



[திரு. ப. சுந்தரம்]

[1980 ஜூலை 10]

எந்த ஒரு தொழிற்சாலையும் இல்லை. அது பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், மலைஜாதியினர் வாழ்கின்ற பகுதியாக இருப்பதால், அந்தச் சந்தன ஆலை தொழிலைப் பெரியதாக ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு என் தொகுதி மக்கள் சார்பில், அமைச்சரவைக்கும், தமிழக அரசுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திருப்பத்தூர் பகுதியிலே சந்தனக் கட்டைகள் நிறைய திருட்டுப் போகின்றன. அந்தத் திருட்டைத் தடுப்பதற்காக என் தொகுதியிலே பல இடங்களில் செக் போஸ்டுகள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. செக் போஸ்டுகள் போடப்பட்டு இருந்தாலும் அங்கே சைக்கிள்களில் கூட கொண்டு வந்து விற்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. காரணம் சில பேர் சந்தன மரங்களைத் திருடி விற்பதன் மூலம் பணம் சம்பாதிக்கலாம் என்று செய்கிறார்கள். வேலை இல்லாத காரணத்தால் தான் இது போன்ற காரியங்களில் அவர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். இப்படி சந்தன மரங்களை மட்டுமல்லாமல், அங்கே ஜவ்வாது மலையில் விளையும் மூங்கில் மரங்கள், மற்ற மரங்கள் ஆகியவற்றையும் வெட்டி அரசுக்குத் தெரியாமல் நகரத்திற்குக் கொண்டு வந்து விற்கும் சூழ்நிலையும் இருக்கிறது.

இந்தச் சந்தன மரங்கள் திருட்டுப்போவதைத் தடுப்பதற்கும், மூங்கில் மற்றும் பிற மரங்கள் விறகுக்காக வெட்டப் படுவதைத் தடுப்பதற்கும், அங்கே ஒரு பெரிய சந்தனத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தினால், அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். அவர்கள் நிச்சயமாக இது போன்ற காரியங்களில் இறங்கமாட்டார்கள் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

ஏலகிரி மலையில் கடுக்காய், புளி, சீக்காய், புங்கங்காய் போன்றவைகள் நிறைய விளைகின்றன. அந்தக் காடுகளில் விளைகின்ற இது போன்ற உணவுப் பொருள்களை பாரஸ்ட் ஆபீசர்கள் தனியாருக்கு கான்ட்ராக்ட் விடாமல் அங்கே இருக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு, பாரஸ்ட் ஆபீசர் நிர்ணயிக்கும் விலைக்குக் கொடுத்து, அந்தச் சங்கங்கள் மூலம் அதனை விற்பனை செய்தால், அந்தச் சங்கங்களுக்கு கிடைக்கின்ற லாபம் அங்கே வாழ்கிற மக்களுக்கும், காட்டு ஓரங்களில் வாழும் மக்களுக்கும் நல்ல முறையில் பயன்படும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மேலும், இந்த வியாபாரத்தின் மூலம் கிடைக்கும் லாபத்தை அங்கேயிருக்கும் மக்களுக்கு கடனாக ஆடு வாங்கவும் மற்ற காரியங்களுக்கும் அளிக்கலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 10] [திரு. ப. சுந்தரம்]

அது மட்டுமல்லாமல், அங்கே ஜவ்வாது மலையில் விளைகின்ற சந்தன மரங்கள் தற்போது திருப்பத்தூருக்கு எடுத்து வரப்படுகின்றன. அப்படி கொண்டு வரப்படும் மரங்கள் வைப்பதற்கு இடம் போதவில்லை என்ற காரணத்தினால், கிடங்குகளைப் பெரிதுபடுத்தப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தக் கிடங்குகளைப் பெரிதுபடுத்துவதன் மூலம், அங்கே தினக்கூலிகளாக சந்தன மரங்களை வெட்டிக் கொண்டு இருக்கும் தொழிலாளிகளை நிரத்தரமாக்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது காடுகளை வளர்க்கும் திட்டம், மரங்களை வைக்கும் திட்டம் ஊராட்சிகளிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அப்படி ஊராட்சிகளில் வைக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் புறம்போக்கு நிலங்களில் இது போன்ற மரங்களை வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. இது போன்ற மரங்களை வைக்கின்ற ஏற்பாடுகளை ஏரிப்புறம்போக்குகளில் வைப்பதன் காரணமாக அங்கே கிராமத்தில் இருக்கின்ற மக்கள் ஆடு மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு விடுவது தடைபடுத்தப்படுகிறது. அந்த இடம் ஒன்றில் தான் ஆவர்கள் ஆடுமாடுகளை மேய்ப்பதற்கு விட முடியும்.

[முற்பகல் 9.30.]

அந்த ஏரிகளிலும் நீங்கள் காடுகளை வளர்த்தால் அந்தக் கிராமத்தில் உள்ளவர்களுக்கு ஆடு, மாடு மேய்ப்பதற்கு இடம் இல்லாமல் போகும். ஆகவே, அந்த இடத்தை இரண்டாகப் பிரித்து ஒரு பகுதியிலே கிராமத்தில் உள்ளவர்களுக்கு ஆடு மாடு மேய்ப்பதற்கு வசதி செய்தும், இன்னொரு பகுதியிலே ஏலமரம் வளர்ப்பதற்கும் வகை செய்யும் ஒரு திட்டத்தை வகுத்துச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரு திட்டம். திருப்பத்தூரில் ஒரு சந்தன தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது திருப்பத்தூருக்கு அருகில் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, திருப்பத்தூரில் எந்த இடத்தில் என்று சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் திருப்பத்தூர் அருகிலே அந்தச் சந்தனத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கான இடத்தை பார்த்தாகிவிட்டதா? அதை எங்கே ஆரம்பிப்பது என்று அரசு செயல் வடிவில் முடிவு செய்துவிட்டதா? மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது அது எந்த இடம் என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.



[திரு. ப. சுந்தரம்]

[1980 ஜூலை 10]

திருப்பத்தூரில் ஒரு சந்தனத் தொழிற்சாலை அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அதைப் போல கலசப்பாக்கத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. திருவேங்கடம் அவர்கள் ஜவ்வர்து மலையிலே அந்த சந்தன தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இருந்தாலும் அதற்குத் தகுந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, திருப்பத்தூரில் அந்த சந்தனத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்று அறிவித்ததற்காக நான் அரசுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, சுற்றுலா தலமான ஏலகிரி மலை எனது தொகுதியில் இருக்கிறது. அந்த மலையிலே வருடாவருடம் கோடை விழா நடைபெறுகிறது. அந்த கோடை விழா நடக்கும் காலத்திலும், அருகாமையிலுள்ள நகரங்களிலிருந்தும் மற்றும் பல்வேறு இடங்களிலிருந்தும் குாயிற்றுக்கிழமை போன்ற விடுமுறை நாட்களிலும் ஏராளமானவர்கள் அங்கே சுற்றுலா வருகிறார்கள். அப்படி வருகின்ற அந்த மக்களுக்கு தங்கு வதற்கு இடம் இல்லை; அவர்களுக்குச் சரியாக உணவு கிடைக்க வில்லை என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அந்த ஏலகிரி மலையைப் பார்க்கச் செல்கின்றவர்கள் வசதி படைத்தவர்கள் மட்டுமல்ல; ஏழை எளிய நடுத்தர மக்களும் சுற்றுலாவாக அந்த மலைக்குச் சென்று வருகிறார்கள். ஆகவே அங்கே சுற்றுலா வாரியத்தின் மூலம் குறைந்த வாடகையில் தங்கும் விடுதி ஒன்று கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போல சுற்றுலா வாரியத்தின் மூலம் உணவு விடுதி ஒன்றும் அங்கே ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, அறநிலையத் துறையைப்பற்றி ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். திருப்பத்தூரிலே தர்ம ராஜா கோயில் என்று ஒரு கோயில் இருக்கிறது. அதற்குச் சொந்தமான பாஞ்சாலி மைதானம் என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது. அது திருப்பத்தூரிலிருந்து கிருஷ்ணகிரிக்குச் செல்லும் வழியில் இருக்கிறது. அங்கே ஏறத்தாழ 100 கடைகளுக்குமேல் இருக்கின்றன. அந்தக் கடைகளிலிருந்து வாடகை வசூல் செய்வது யார் என்பதை நீங்கள் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1980 ஜூலை 10] [திரு. ப. சுந்தரம்]

அந்தப் பாஞ்சாலி மைதானத்திலே இருந்து ஏறக்குறைய 200, 300 ரூபாய் அளவுக்கு வருகின்ற வாடகை யாருக்குச் செல்கின்றது. அந்த இடம் யாருக்குச் சொந்தம். அந்த வாடகையை யார் வசூல் செய்கிறார்கள் என்ற கணக்கை நீங்கள் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.) ஆகவே அந்தப் பாஞ்சாலி மைதானத்திலே இருக்கின்ற அவர்களைக் காலி செய்து விட்டு அங்கே ஒரு பெரிய கட்டிடம் கட்டி அந்தக் கட்டிடங்களை வாடகைக்கு விட்டால்.....

(மணியடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் பேச அழைக்கப்பட்டார்.)

\*டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் இங்கே மாண்புமிகு செய்தி அறிநிலையத்துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகளான சின்கோனா, காட்டு வனத்துறை, தகவல், சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல், காட்டுவள மூல தனச் செலவு ஆகியவற்றின் மீது ஆட்சிக் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாகவே காடுகள்தான் ஒரு நாட்டின் ஜீவநாடிகளாக இருந்திருக்கின்றது என்பதற்கு ஏராளமான எடுத்துக்காட்டுகளைச் சொல்ல முடியும். முன்பு அமெரிக்காவிலே பிரசித்திப் பெற்ற ஹூவர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட பல பொருளாதார தேக்க நிலைகளைப் போக்குவதற்காக எஃப். டி. ரூஸ்வெல்ட் அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட புனரமைப்புத் திட்டத்தில் கூட காடுகள் முக்கியத்துவம் பெற்றது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்கள், The famous and reowned reformer F. D. Roosevelt, President of the United States of America and fames architect of American economy has said:— The fertility of the forestry is the welfare and wealth of the Nation. Thus his great NEW DEAL POLICY came into existence.

என்று சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்தத் தமிழகத்திலே அதைத் தயாரித்திருக்கக்கூடிய இந்த பட்ஜெட் மிகவும் தேவையான நியாயமான ஒரு பட்ஜெட்டாகும். வறட்சிப் பகுதியான நமது தமிழகத்தை வளர்ச்சிப் பகுதியாக ஆக்கக் கூடிய அளவிலே திட்டமிடுகின்ற வகையிலே இது அமைந்திருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழகத்திற்கு வந்த 'தாளமி' என்ற ஒருவர் வளைக்குள்ளிருந்து வந்த எறும்பினை எடுத்து புட்டிக்குள் அடைத்தானாம். காரணம்



[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1980 ஜூலை 10]

எறும்பின் உடலில் தங்கத்தூள் ஓட்டிக் கொண்டிருந்ததாம். இப்படித் தமிழகத்தைப்பற்றிச் சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட வளமான தமிழகம் சுதந்திரம் அடைந்து 30 ஆண்டுகளாகியும் இன்றைக்கும் வறட்சியாக இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொன்னால் அது தவறாகாது. அப்படிப்பட்ட வறட்சிப் பகுதியை வளர்ச்சிப் பகுதியாக ஆக்குவதற்கு காடுகள் மிக அவசியம் என்பதை மிகத் தெளிவாக சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இயற்கையாகவே காடுகள் அவசியம் என்பது மட்டுமல்லாமல் இன்றைய தினம் வன விலங்குகள் வாழ்வதற்கும், மனிதர்களுக்குத் தேவையான பொருட்களைத் தருவதற்கும், இயற்கை அரணாக இருக்கக் கூடிய வகையிலேயும், நல்ல மழையினை நாம் பெறுவதற்காகவும், வன விலங்குகள் சரணாலயங்கள் மிகச் சிறப்பாக அமைப்பதற்கும் காடுகள் அவசியம். இப்படிப்பட்ட பல வசதிகளைச் செய்யக் கூடிய வகையிலே இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் அமைந்திருக்கின்றது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

உள்ளபடியே இன்றையதினம் இருக்கின்ற சூழ்நிலையில், காடுகள் என்று வருகின்றபோது அதை வளர்ப்பதற்கும் பராமரிப்பதற்கும் தேவையான அம்சங்களும் இதிலே இருக்கின்றது. ஆகவே அந்த வகையிலே நாம் என்ன எதிர்பார்த்தோமோ, இந்த நாட்டு மக்கள் எதிர்பார்த்தார்களோ அவைகளை நிறைவேற்றக் கூடிய வகையிலே, அவர்களுடைய உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய வகையிலே அமைந்திருக்கின்றது இந்த மானியக் கோரிக்கை என்பதை நிச்சயமாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதைப் போலவே மரம் நடுதல் என்ற வகையிலே அதற்குத் தேவையான பல டெப்போக்களை அமைத்தல், இன்னும் பல அம்சங்கள் விரிவான அளவிலே அதாவது அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் என்று சொல்வார்களே அந்த அளவிலே நிர்வாகச் சீர்திருத்தத்தைக்கூட இதுவரையிலே இல்லாத அளவுக்கு மிகத் திறமையாக இந்த நேரத்திலே அமைச்சரவர்கள் செய்து காட்டி இருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு அருமையான மானியக் கோரிக்கை இந்த நாட்டின் முக்கியத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய வகையிலே இருக்கின்றது என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அடுத்து பர்மாவுக்குப் பெருமை தேடித் தருவது தேக்கு மரங்கள். அதைப் போலவே தமிழகத்திற்குப் பெருமைத் தரக்கூடியது சந்தன மரங்கள்தான். காடுகளிலே இருந்து வரக்கூடிய வருவாயிலே 3-ல் ஒரு பங்கு அவற்றின் மூலம்தான் வருகிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்ற நேரத்தில் இது மிகவும் நமக்குப் பெருமை தரக்கூடியதாகும் என்பதையும் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கின்றது.

1980 ஜூலை 10] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

அடுத்து இரயில்வே லைன்களில் மரம் நடுவதற்கு, 15 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் மூன்று ஆயிரம் ஹெக்டேர் நிலத்தில் நடுவதற்குரிய திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தப் பகுதிகளிலே டெப்போக்களை ஏற்படுத்த வகை செய்திருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். இப்படிப்பட்ட இந்த சூழ்நிலையில் இது ஒரு நல்ல அருமையான பட்ஜெட் ஆக வந்திருக்கின்றது. தேசிய நெடுஞ்சாலைகளை—வாய்ப்புள்ள பகுதிகளையெல்லாம் ஒரு வழிப்பாதையாக்கினால்—லாரி விபத்து தடுக்கவும் போக்குவரத்து சீரமைக்கவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். இடையில் தேவையான மரங்களை வளர்க்கலாம். ஆகவே அந்த வகையில் அரசு யோசனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 9-40]

முதலைகள் வளர்ப்பு கிருஷ்ணகிரி அணையில் தொடங்கப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையிலேயே வரவேற்பதற்கு உரிய விஷயம். மேலும் கிருஷ்ணகிரி அணையைச் சுற்றுலா மையமாக ஆக்க வேண்டும். அதற்கு வெளிநாட்டுப் பயணிகளின் கவனத்தை அதிகமாக ஈர்க்கும் வண்ணம் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். இதை இந்த அரசு ஆலோசனையாக ஏற்று செயல்படுத்த முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மானியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்கள் மிக மிக நல்ல திட்டங்கள். இந்த மானியக் கோரிக்கையைக் கொண்டு வந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் இருக்கிற பிரச்சினை என்னவென்றால், 30 ஆண்டு காலமாக இல்லாத அளவுக்கு இப்படிப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகள் கொண்டு வருகிற போதும் கூட, குற்றம் சொல்கிற நிலை இங்கே சில பேரிடம் இருக்கிறது.

தென் அமெரிக்க காடுகளில் 'ஸ்கங்' என்ற ஒரு வித பிராணி இருக்கிறது. அது தாக்கவரும் மற்ற மிருகங்களிடமிருந்து, தன்னைக் காத்துக் கொள்ளும் சக்தியற்றது. இப்படி சக்தியற்ற காரணத்தினால் மற்ற மிருகங்கள் தாக்க வரும்போது, தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக அது தன்னைச் சுற்றிலும் ஒரு துர்நாற்றத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளுமாம். எதிர்க்க வரும் வீர மிக்க, தீரமிக்க பிராணிகள், அதைச் சுற்றி வீசும் இந்த துர்நாற்றத்தை சகிக்க முடியாமல் ஓடிவிடுமாம். அது போல தமிழக அரசியல் துறையிலும் 'ஸ்கங்குகள்' இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் உவமையாக சொல்ல முடிகிறது. ஆகவே அரசு அதனையும் முறியடித்து மிகப் பெரிய



[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1980 ஜூலை 10]

திட்டங்களின் முன் எதிரொலியாக இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

அடுத்து அறநிலைய மானியக் கோரிக்கையைப்பற்றிப் பேசுகிற போது மொகலாயர் காலத்திய தமிழகத்தின் கலைச் செல்வங்கள் “ மயிலாசனம் ” போல் போகாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். ஒரு நாட்டினுடைய நாகரிகம், கலை, கலாசாரம், பண்பு இவைகள் எல்லாம் அறநிலையத் துறையிடம்தான் இருக்கின்றன என்று சொல்ல வேண்டும். நமது நாட்டின் கலைப் பண்புகளை, கலாச்சாரத்தைக் காக்க இது போன்ற நல்ல பல திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து இந்த சின்கோனாவை எடுத்துக் கொண்டால், சின்கோனாவைப்பற்றி ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்தில் பல நேரங்களில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது முழுமையாக வளர்ச்சிப் பெறக் கூடிய வகையில் இந்த மானியக் கோரிக்கை வந்திருப்பது பெருமை தரக்கூடியது, மிக மிகப் பாராட்டுப் பெறக் கூடியது என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எஸ். இராசாராமன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே இந்த மன்றத்தில் பேச வாய்ப்பு அளித்த பாபநாசம் சட்டமன்ற வாக்காளப் பெருமக்களுக்கு முதல்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த அறநிலைய மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தின் மீது கலந்துகொண்டு பேச வாய்ப்பு அளித்த அவைத் தலைவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, விவாதத்தில் கலந்து கொள்கிறேன்.

இந்திய நாட்டிலேயே தமிழ்நாட்டில் தான் வரலாற்றுச் சிறப்பு அதிகமான கலைப் பொக்கிஷங்கள், கோவில்கள் உண்டு. தொடர்ந்து இந்தக் கோவில்களின் சிறப்பு காக்கப்பட வேண்டுமே யானால் இந்த ஆலயங்களின் வருமானம் பாதுகாக்கப்பட உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். அதிலும் வருங்காலத்தில் வரும் சந்ததிகள் அறிந்து கொள்ள கலை, கலாச்சாரங்களின் இருப்பிடமாக அவைகளை மாற்றி அமைப்பதோடு, தகுந்த ஒழுக்க நீதிகளை போதிக்கின்ற இடமாகவும் நமது ஆலயங்கள் திகழ வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக கோவில்களின் நிலங்களை குத்தகை சாகுபடிக்கு விடுவது தான் மரபு வழியாக வந்திருக்கிறது. அந்த குத்தகை பாக்கிகள் ஒழுங்காக வந்து சேராத காரணத்தினால், தேவையான

1980 ஜூலை 10] [திரு. எஸ். இராசாராமன்]

பூசைகள் நல்ல முறையில் ஒழுங்காக ஆலயங்களில் நடைபெறுவதில்லை. அங்கே வேலை செய்யும் சிப்பந்திகளுக்கும் ஒழுங்காக சம்பளம் கொடுக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. அவர்கள் திண்டாடும் நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. சில சட்டங்களை கடந்த காலத்தில் இந்த அரசு ஏற்படுத்திய காரணத்தினால் குத்தகை வருவாயில் 25 சதவீதம் குறைந்துள்ளது.

நிலங்களின் குத்தகை வருமானம் 25 சதவீதம் அளவிற்கு குறைந்துவிட்ட காரணத்தால் தணிக்கை, சகாயத் தொகை போன்றவை செலுத்தியது போக எஞ்சிய வருமானத்தைக் கொண்டு கோவிலை எப்படி நடத்த முடியும், எப்படி கோவில்கள் இயங்கமுடியும்? நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தினால் வருமானம் பாதிக்கப்பட்ட ஆலயங்களுக்கு வருமான நஷ்டத்தை சரிக்கட்ட அரசு இதுவரை என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். 1387-ம் பசவிவரை பாக்கி ரூ. 19.16 கோடி என்றும் 1388-89-ம் பசவி 1980 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 31-ம் தேதிவரை குத்தகை பாக்கி ரூ. 3.96 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு மேலும் உயர்ந்துள்ளது. இப்படி குத்தகை பாக்கி உள்ள காரணத்தினால், குத்தகை சரியாகக் கிடைக்காததால் கோவில்களின் நிர்வாகம் இன்றையதினம் நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை.

அண்மைக்காலத்தில் சில ஆலயங்களில் குறிப்பாக மாரியம்மன், சுப்பிரமணியர் போன்ற ஆலயங்களின் உண்டியல் வருமானம் மிக அதிகமான அளவில் ஆண்டுக்கு ஆண்டு உயர்ந்து பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் பொதுமக்களின் காணிக்கையாக வந்துகொண்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், திருவேற்காடு கருமாரியம்மன், மாங்காடு காமாட்சி அம்மன், பழனி சுப்பிரமணியர் கோவில் போன்ற கோவில்களில் லட்சக் கணக்கில் வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் பொதுமக்களுக்கான அடிப்படை வசதிகள் செய்து தரப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக திருவேற்காடு ஆலயத்திலிருந்து குடிநீர் வாரியத்திற்கு கடந்த மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்பாகவே இரண்டரை லட்சம் ரூபாய் டெபாசிட் செய்யப்பட்டிருந்தும் இன்னும் குடிநீர் அந்தப் பகுதிக்கு வழங்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தக் கோவிலுக்கு அன்றாடம் வரும் பக்தர்களுக்கு அத்தியாவசியமான குடிநீர் எப்போது வழங்கப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக கோவில்களைப் பராமரிக்க அறங்காவலர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர். எந்தக் கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு



[திரு. எஸ். இராசாராமன்]

[1980 ஜூலை 10]

வந்தாலும் சரி, எந்த அரசு வந்தாலும் சரி அந்த அரசில் இருப்பவர்கள் தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையே அறங்காவலர்களாக அதிகமாக நியமிக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை நியமிக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படுபவர்கள் தெய்வ பக்தி உடையவர்களாகவும் ஒழுக்கமுடையவர்களாகவும், நேர்மையுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும், அப்படிப்பட்டவர்களையே அறங்காவலர்களாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாத்தூர் சிவன் கோவிலில் அறங்காவலராக நியமிக்கப்பட்டவர் அந்தக் கோவிலின் வரவு-செலவு கணக்குப் பொறுப்பை சம்பந்தப்பட்டவர்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்பே கோவிலுக்குச் சொந்தமான இடங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்து தனது சொந்த உபயோகத்திற்குப் பயன்படுத்தி வருகின்றார். மேற்படி நிலத்தின் குத்தகைதாரர் அறங்காவலர் மீது கோர்ட்டு மூலம் வழக்குத் தொடுத்து தடை உத்தரவும் வாங்கியுள்ளார். ஆகவே, அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படுபவர்கள் தெய்வ பக்தி உடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

இந்தத் துறைக்கு தனியாக பொறியியல் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோவில் திருப்பணி செய்ய போதுமான நிதி வசதி இருக்கின்றதா என்பதைப் பரிசீலிக்காமல் மதிப்பீடுகள் தயாரித்து பரிசீலனைக் கட்டணங்களையும் வசூலிக்க முற்படுகின்றனர். பரிசீலனைக் கட்டணங்களைச் செலுத்த வசதியில்லாத ஆலயங்களின் மதிப்பீட்டைத் தயாரித்துக் கொண்டு போவதில் என்ன பயன்? பரிசீலனைக் கட்டணங்கள் சில கோவில்களில் வசூலிக்க இயலாத காரணத்தினால் இந்த அதிகாரிகளுக்கு இந்தத் துறையின் பொது நிதியிலிருந்து செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதனால் இந்த அறநிலையத் துறை பாதிக்கப்படுகிறது என்பதையும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 9-50]

சமீப காலங்களில் விலை மதிப்புமிக்க, புராதன சின்னங்களுமான சிலைகள் களவாடப்பட்டு வருவதும், அதை மீட்பதற்காக அரசு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்வதும் சகஜ நிலையான ஒரு நிகழ்ச்சியாக உள்ளது. ஆனால், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தமிழ்நாட்டிலிருந்து களவாடப்பட்டு, அமெரிக்காவில் விற்கப்பட்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சிவபுரம் நடராஜர் சிலையை இன்னும் இந்த நாட்டிற்குக் கொண்டுவரப்

1980 ஜூலை 10] [திரு. எஸ். இராசாராமன்]

படாமல் அதையே காட்சிப் பொருளாக வைத்து பல லட்ச ரூபாய் வசூல் செய்து கொண்டார்கள் என்பதையும் செய்தித் தாள்கள் மூலம் தெரிய வருகின்றது. அந்தச் சிலை எப்பொழுது தமிழ் நாட்டிற்குக் கொண்டு வரப்படும் என்றும் அதற்கு எந்த அளவு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆண்ட புகழ்மிக்க மன்னன் இராஜராஜன் காலத்து சிலை லண்டன் மியூசியத்தில் இருப்பது இந்த அரசு கவனத்திற்கு வந்துள்ளதா? கலை அம்சமும், வரலாற்றுச் சிறப்பும் கொண்ட இந்த சிலையை தமிழ் நாட்டிற்குக் கொண்டு வந்து தஞ்சை பெரிய கோவிலில் வைக்க உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்குமாறு அரசை கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நல்ல காரியத்தை உடன் செய்தால், தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவன் என்ற முறையில் முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆலயங்களில் களவாடப்பட்ட திருவாபரணங்கள் இன்னும் பல லட்சத்திற்கும் அதிகமான பொருள்கள் கண்டுபிடிக்கப்பெறாமல் உள்ளன என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, மதுராந்தகம், திருவள்ளூர், ஸ்ரீபெரும்புதூர் ஆகிய ஆலயங்களில் பல லட்சத்திற்கும் அதிகமான பெறுமானமுள்ள திருவாபரணங்கள் களவாடப்பட்டும் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்பெறாமல் உள்ளது என்பதனை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அறநிலையத் துறையில் வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கின்றார்கள். இந்த வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளுக்கு இதுவரை கொடுக்கப்பட்ட சம்பளம், படிகள் போன்றவைகள் எவ்வளவு என்பதையும் இந்த அதிகாரிகள் புதிதாக கண்டுபிடித்த ஆலயங்களிலிருந்து இந்த இலாகாவுக்கு கூடுதலாக கிடைத்த வருமானம் எவ்வளவு என்ற கணக்கையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதிக நேரமாயிற்று, முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. எஸ். இராசாராமன் : அதோடு இன்றையதினம் தஞ்சையில் சினிமா காட்சிகள் காலையிலே நடைபெறுவதைத் தடை செய்ய வேண்டும். காலையில் சினிமா காட்சிகள் இருக்கின்ற காரணத்தினால், அங்குள்ள தமிழக மக்கள் பொழுதுபோக்கு வதற்காக வேலையைக்கூடப் பார்க்காமல் சினிமாவுக்கு செல்லு



[திரு. எஸ். இராசாராமன்] [1980 ஜூலை 10]

கின்ற காரணத்தினால், அவர்களை மீண்டும் சோம்பேரிகளாக ஆக்கிவிடுகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காடுகளில் மரங்களை வெட்டி விடுகிறார்கள். இதனால் நிலச்சரிவு ஏற்பட்டு பல உயிர்ச்சேதங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதனால், நல்ல மழை மாதம் மும்மாரி பெய்து கொண்டிருந்த நம் தமிழகத்திலே, இன்றைய தினம் மழை சரியாக பெய்யாத காரணத்தினால், விவசாயிகள் காலா காலத்தில் செய்யக்கூடிய பயிர்கள் நல்ல முறையில் செய்ய முடியாத அளவுக்கு பாதிக்கப்படுகின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த அளவிற்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்த மன்றத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

\*திரு. சி. கேசவ ஆதித்தன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த திருச்செந்தூர் வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் என் நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்து அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இன்று தூய நிர்வாகம் நடைபெற்று வருகிறது. மேல்மட்டத்திலிருந்து எந்தவிதமான நிர்வாகத்தையும் கீழ்மட்டத்திலுள்ள நிர்வாக அமைப்பிற்கு கிடையாது. உதாரணமாக, இதற்கு முன்னால் ஆட்சி செய்த தி.மு.க. அரசாங்கம் தாங்கள் கட்டிப் பத்திரிகைக்கு கட்டாய ஆயுள் சந்தாவாக ஒவ்வொரு திருக்கோயில்களிலும் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். விசேட மலர்களுக்கு விளம்பரங்கள் என்றும் மாநாடுகளுக்கு விளம்பரங்களும் வாங்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைய தினம் இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகள் இந்த அரசு நிர்வாகத்தில் ஏற்படவில்லை. நியமிக்கப்பட்ட அறங்காவலர்கள் ஆளுங்கட்சியிலிருந்தும், எதிர்க் கட்சியிலிருந்தும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அறநிலைய நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு சில குறிப்பிட்ட அதிகாரிகள் கீழே இருந்து ப்ரோமோஷனில் இன்ஸ்பெக்டர், ஏ.சி., டி.சி. என்று வருவதால் வேகமாக நிர்வாகம் நடைபெறுவதில்லை. மந்தமாகவே இருக்கிறது. எனவே, அறநிலையத் துறையிலுள்ள தகுதியான அதிகாரிகளை அவ்வப்போது வேறு துறைகளுக்கு மாற்றி வேறு துறைகளிலுள்ள அதிகாரிகளை இந்தத் துறைக்கு மாறுதல் செய்ய வேண்டும். ஆணையர் தலைமையகத்தில் நிர்வாக ஆற்றல் மிகுந்த வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளை நியமனம் செய்ய வேண்டும். டெபுடி கமிஷனர், அசிஸ்டன்ட் கமிஷனர் போன்ற அதிகாரிகள் நிர்வாகத்தில் போதிய விரைவு காட்டுவதில்லை. ஆகவே, பழனி, திருச்செந்தூர், திருத்

1980 ஜூலை 10] [திரு. சி. கேசவ ஆதித்தன்]

தணி போன்ற முதுநிலை ஆலயங்களில் வருவாய்த்துறையில் நிர்வாக அனுபவம் மிகுந்த அதிகாரிகளைப் போட்டு ஒரு ட்ரையலாகச் செய்ய வேண்டும். தேவையானால் விதிகளை மாறுதல் செய்யலாம்.

தமிழக வரலாற்றில் அறங்காவலர்கள் குழு நியமனத்தில் சிறுபான்மை சமூகத்தினர் பல இடங்களில் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இது தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் பல சிறுபான்மைக் குடியினருக்கு அளிக்கப்பட்ட மாபெரும் கவுரமாகும். இதுபோல் தாழ்த்தப்பட்ட இன பிரதிநிதிகளும் ஒவ்வொரு குழுவிலும் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுள்ளனர். இது ஒரு சமுதாயப் புரட்சி. இதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை பாராட்டுகிறேன். இதனால் அறநிலையத்துறை புதிய தெம்புடனும், விறுவிறுப்புடனும் செயல்படத் துவங்கியுள்ளது. இதனை மேலும் தீவிரப்படுத்த வேண்டும்.

குமரி மாவட்டத்தில் தேவஸ்தான் ஊழியர்கள் 131 பேர்கள் அரசு ஊழியர்களாக நியமனம் செய்யப்பட்டது போல், மற்ற மாவட்டங்களிலுள்ள தேவஸ்தான் ஊழியர்களையும் அரசு ஊழியர்களாக நியமனம் செய்ய வேண்டும்.

எப்பொழுதும் இல்லாத அளவிற்கு முடங்கிக் கிடந்த ஆலயத் திருப்பணிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடைபெறுகின்றன. இதற்கும் பாராட்டுகிறேன். தஞ்சை பெருவுடையார் கோவில் தொல்பொருள் இலாகாவிடமிருக்கும்பொழுதே குடமுழுக்குவிழா நடத்த அடிப்படைக் காரணமாக இருந்த அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். கும்பகோணம் மகா மகத்திற்கு ஆன ஆரம்ப கட்ட ஏற்பாடுகளை நம் அமைச்சர் உயர் அதிகாரிகளைக் கலந்து செய்த ஏற்பாடு அற்புதம். இதனால் பிரசிடென்ட் ரூல் இருந்தபோது நடந்த அந்த விழா சிறப்பாக நடந்து முடிந்தது. அதற்கும் அமைச்சரைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஆலயத் திருவுருவச் சிலைகளைப் பேணிக் காக்கவும், திரு உருவச் சிலை திருட்டுகளைக் கண்டு பிடிக்கவும் தீவிர முயற்சி செய்து வருவதற்கும் பாராட்டுகிறேன். செலவு என்னவானாலும் கவலை இல்லை, ஏழை எளிய மக்களின் கிராம கோவில்கள் பழுதாக இருந்ததால் அவை செப்பனிடப்பட வேண்டும் என்பது மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவரின் கொள்கை. அதை மிகத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்த வேண்டுகிறேன்.

தமிழர் தெய்வம் முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளில் திருச் செந்தூர் இரண்டாவது படை வீடாகும். தினசரி திருச்செந்துருக்கு ஆயிரக் கணக்கில் பக்தர்களும், யாத்திரிகர்களும் வரு



[திரு. சி. கேசவ ஆதித்தன்]

[1980 ஜூலை 10]

கிறார்கள். திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி ஆகிய முக்கிய இடங்களிலிருந்து திருச்செந்தூர் செல்லும் நெடுஞ்சாலைப் பாதை குறுகலாகவும், மிகவும் வளைவாகவும் இருக்கின்றன. இதனால் அடிக்கடி சாலை விபத்துக்கள் நடக்கின்றன. எனவே, அந்தச் சாலையை அகலப்படுத்தி நேராகச் செல்ல ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பயணிகள் நெரிசலை சமாளிக்க திருச்செந்தூர் பஸ் நிலையம் விரிவு செய்ய திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அதை விரைவாக செயலாற்ற வேண்டும். திருச்செந்தூரில் குடிதண்ணீர் வசதி இன்னும் அதிகமாக செய்ய வேண்டும். அங்குள்ள மக்கள் கோயிலை நம்பியும், சுற்றுக் கிராம மக்கள் பணை ஏறு தொழில், விவசாயத்தை நம்பியும் இருக்கிறார்கள். எனவே, அந்தப் பகுதியை தொழில் துறையில் பின்தங்கிய பகுதியாக திருச்செந்தூரை அறிவித்து, திருச்செந்தூர் அருகே மூடி இருக்கும் இந்திரா கெமிக்கல்ஸ், பி. ஆர். சி., கம்பெனி போன்றவற்றை உடனடியாக திறக்க ஏற்பாடு செய்து மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

திருச்செந்தூரில் அடிக்கடி திருவிழா வருவதினால் போக்குவரத்து வசதிகளை இன்னும் அதிகமாக்க வேண்டும். சென்னையிலிருந்து திருச்செந்தூர் செல்லும் திருவள்ளூர் பஸ்கள் தினசரி தாமதமாகச் செல்வதினாலும், நெடுந்தூரமாக இருப்பதினாலும் புதிய பஸ்கள் ஓட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். திருச்செந்தூர் பகுதியிலுள்ள வன இலாகா பகுதியில் தேரி என்று சொல்லப்படும் இடத்தில் விவசாயத்திற்கு தகுதியான இடத்தை சிறு விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்ய கொடுத்து வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். திருச்செந்தூர் அருகேயுள்ள மேலப்புதுக்குடி என்னும் இடத்திலுள்ள அழகிய சுனையை மேலும் அழகுபடுத்தி சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

திருச்செந்தூர் கடலோரப் பகுதியில் விசைப் படகுகாரர்களுக்கும், நாட்டுப் படகுக் காரர்களுக்கும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விசைப்படகு பற்றியெல்லாம் அறநிலையத்துறையில் பேசுதல் கூடாது. அடுத்து, திரு. டி. மணி பேசுவார்.

\*திரு. டி. மணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வனத்துறை சம்பந்தப்பட்ட வரை மார்க்கிய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் சில விவரங்களைச் சொல்லக் கருதுகிறேன்.

1980 ஜூலை 10]

[திரு. டி. மணி]

பொதுவாக வனம் பாதுகாக்கப்படவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. குறிப்பாக எங்களுடைய மாவட்டத்தில் குலசேகரத்திற்கும் மணியம் குழிக்கும் பக்கத்தில் இருக்கும் ஒரு காட்டில் அதன் அருகாமையில் தனி நபர் ஒருவர் சுமார் 50 ஏக்கராவில் இருக்கும் மரங்களை வெட்டிச் சென்றது பற்றிப் புகார் வந்தது. அவர் தடிகளை வெட்டியிருக்கிறார். அதுபற்றி விசாரிக்கப்பட வேண்டும். ஜூன் மாதத்தில், பால்மோர் என்ற தனியார் தேயிலைத் தோட்ட முதலாளிகள் அருகாமையிலுள்ள வனத்திலிருந்து மூன்று லாரி தடிகளை வெட்டிச் சென்றதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த விலை உயர்ந்த தடிகளை வெட்டி அனுப்பியவர்கள் மேல் வழக்குப் போடாமல் லாரியில் அந்தத் தடிகளை ஏற்றி வந்தவர்கள் மேல் வழக்குப் போட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 10-00)

அதைப்போலவே, பால்மோருக்கு அருகாமையிலே 400 ஏக்கர் ரெவின்யூ நிலத்தை முதலாளிகள் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தை எடுத்து ஏழை எளிய நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

அதைப்போலவே வனங்களுக்கு அருகாமையிலே 15, 17 ஆண்டுகளாக சிறு விவசாயிகள் குடிசைகளைக் கட்டி விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகின்றார்கள். அவர்களை எல்லாம் வனத்துறையினர் வெளியேற்ற முயற்சி செய்கிறார்கள். அவர்கள் மேல் பொய் வழக்குகளைப் போட்டுத் துன்புறுத்துகின்றார்கள். அந்த நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக குமரி மாவட்டத்திலே கடுக்காபொற்றையில் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. அரசாங்கம் அதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எங்களுடைய பகுதியிலே பள்ளக்குளத்திலே பயனியர் குடும்பத்திற்கு 90 ஏக்கர்தான் இருந்தது. இன்றைக்கு 900 ஏக்கராக ஆக்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதுபற்றி வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டு 900 ஏக்கரும் அரசுக்கு வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இன்றைக்கு அங்கே இருந்து விலையுயர்ந்த தடிகளையும் ஆயிரக்கணக்கான டன் விறகுகளையும் அரசே மேற்கொண்டு குமரி மாவட்டத்திலே உள்ள விறகுப் பஞ்சத்தைப் போக்குகின்ற முறையிலே கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலமாக மக்களுக்கு விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[திரு. டி. மணி]

[1980 ஜூலை 10]

ரப்பர் பிளான்டேஷன்ஸ் பற்றி ஒருசிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். 2 ஆயிரம் ஏக்கரில் வருவாய் கிடைத்து இருக்கிறது, அதன் மூலமாக 1978 ஆம் ஆண்டிலே 1 கோடி ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது, ஆனால், 1979 ஆம் ஆண்டு 1 இலட்சத்து 20 ஆயிரம் ரூபாய் ஆக அது குறைந்திருக்கிறது. ஒரு ஆண்டுக் காலத்திலே 30 இலட்சம் ரூபாய் குறைந்திருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று யோசிக்க வேண்டும். பொதுவாகவே ரப்பர் காடுகளை பராமரிப்பதற்கு முறையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. கடந்த ஆண்டிலே ஒரு அதிகாரியாக இருந்த இடத்திலே இப்போது இரண்டு அதிகாரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ரப்பர் காடுகளிலே இரண்டு அதிகாரிகளுக்கும் எந்த அளவுக்கு சம்பந்தம் இருக்கிறது என்ற பிரச்சினை இருக்கிறது. குறிப்பாக அந்த ரப்பர் காடுகளை கோடை காலத்திலே பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள், எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை. திடீரென்று ஒவ்வொரு ஆண்டும் தீக்கிரையாகி இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பல நேரங்களிலும் இதுபற்றி, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்திலேயும், அரசினிடத்திலேயும், கூறியும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இந்த ரப்பர் காடுகளைப் பாதுகாப்பதன் மூலமாக இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் ரப்பர் கிடைக்க வழியுண்டு. குறைந்த செலவிலே நல்ல தரமான இரப்பர் இந்தியாவிலே குமரி மாவட்டத்திலேதான் கிடைக்கிறது. அதைச் சரிவர அரசு பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. அதையும் அரசு உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

அந்தப் பகுதிகளிலே உள்ள தனியார் துறைகளிலே எல்லாம் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்கப்படுகிறது, ஆனால், கோடிகளைத் தேடித்தரும் அரசு ரப்பர் தோட்டத்தில் மட்டும் போனஸ் வழங்கப்படவில்லை. இலங்கையிலிருந்து வந்த அகதிகள் அங்கே குடியமர்த்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள், குறிப்பாக, சிற்றார், மயிலார், குட்டியார், கல்லார், காளிகேசம் போன்ற பகுதிகளிலே தொழிலாளர்களுக்குப்போதுமான வீடுகள், விளக்கு, குடிதண்ணீர் வசதிகள் செய்யப்படவில்லை.

சி. எல். ஆர். என்ற முறையிலே வேலையில் இருக்கின்றவர்களுக்கு எல்லா நேரமும் வேலை கிடைக்கிற நிலைமை இல்லை. அந்த ரப்பர் காட்டிலே யானை சென்றால் கூட காணமுடியாத அளவுக்கு அடர்த்தியான காடுகள் நிறைந்து இருக்கிறது. ஆகவே அந்த சி. எல். ஆர். தொழிலாளர்களை

1980 ஜூலை 10]

[திரு. டி. மணி]

நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாக ஆக்கி இலங்கையிலிருந்து வந்த அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு குடும்பத்திற்கு மூன்று பேருக்கு வேலை கிடைக்கக்கூடிய அளவில் வேலை பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நீண்ட நெடுங் காலமாக ஒரு கோரிக்கையை வைத்துக் கொண்டே இருக்கிறோம். அந்தப் பகுதியிலே ஒரு கன ரக டயர்களை உற்பத்தி செய்யும் ரப்பர் தொழிற்சாலையை உருவாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். அங்கே டயர் உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலையை உருவாக்குவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதுவும் புறக்கணிக்கப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் அரசு போக்குவரத்துத் துறைக்கு தேவையான குஷன் செய்கிற தொழிற்சாலையும் ரீ-பட்டன் தொழிற்சாலையும் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அவற்றை உருவாக்குவது மட்டும் போதாது. கார்களுக்குத் தேவையான டயர்களை உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலே கிராம்புத் தோட்டம் என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது. 1976 இல் அதை உருவாக்கினார்கள். 500 ஏக்கர் கிராம்பு அங்கே பயிர் செய்யப்பட்டது. ஆனால் 1976 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு, 1979-80 ஆரம்பத்திலே பலன் கிடைக்க வேண்டும். சரிவர பராமரிக்காததன் காரணமாகப் போன ஆண்டு சுமார் 7,000-க்கும் அதிகமான கிராம்புச் செடிகள் கருகி விட்டன. அதனால் அரசுக்கு அதிக நஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ளது. பெண் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை மறுக்கப்படுகிறது, நியாயமான சம்பளமும் இல்லை. ஏலத்தைப் பொறுத்தவரையில் 100 ஏக்கர், 200 ஏக்கர்களில் அரசுத் துறை பயிரிடுவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் பால் மோரிலும் அதற்கு அருகாமையிலும் அரசுக்குச் சொந்தமான பெரிய புல்மேடுகள் இருக்கின்றன. அங்கே கிராம்பு பயிர் செய்து, தனியார் ஆக்கிரமித்துள்ள இடங்களையும் எடுத்து அங்கே தேயிலை பயிர் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு கமிட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் மட்டும் பராமரிக்க முடியும் என்று நான் கருதவில்லை. எனவே, அந்தப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற எம். எல். ஏ. களையும் சேர்த்து அந்தக் கமிட்டியை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரப்பர் பிளான்டேஷன், கிராம்பு, ஏலம், தேயிலை ஆகியவற்றுக்கு வாரியம் ஏற்படுத்தினால் அது உசிதமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.



[திரு. டி. மணி]

[1980 ஜூலை 10]

திருட்டைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது சந்தன மரத் திருட்டு நடக்கிறது. மற்றபடி தேக்கு ஈட்டி, தேம்பாவு போன்ற விலைபிடிப்புள்ள மரங்களைத் திருடுகிறார்கள். வெள்ளாம் பிகாணி என்ற இடத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் விலை மதிக்கக் கூடிய பெரிய தேக்கு மரங்களைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தி விட்டு, பிறகு அதை விறகாக மாற்றுகிறார்கள். அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மலைவாழ் மக்களின் பிரச்னைகள் தீர்க்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய நியாயமான சலுகைகள் வழங்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு வைத்திய வசதி இல்லை. சில பள்ளிக் கூடங்கள் இருக்கின்றன. கோதையாருக்கு அருகில் ஒரு பள்ளிக்கூடம், ஆறுகாணியில் ஒரு பள்ளிக்கூடம், வாழயத்திவயலில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருக்கின்றது. இந்தப் பள்ளிகளில் தேவையான ஆசிரியர்கள் இல்லை. பிள்ளைகள் உட்காருவதற்கான பெஞ்சுகள் இல்லை. இந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும். எனவே, மலைவாழ் மக்களுக்கு வைத்திய உதவி செய்யப்பட்டு, அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வசதிகள் ஏற்படுத்தப்படுவதோடு, அவர்களின் படிப்பிற்கும் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு திட்டம் சொல்கிறார்கள். ரப்பர் பயிர் செய்து அந்த நிலத்தை மலைவாழ் மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை வரவேற்று, அப்படிப்பட்ட முறையைக் கையாள் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மலைப்பிரதேசத்தில் பெரிய முதலாளிகளுக்கும், வன இலாக்காவிற்கும் சொந்தமான ரோடுகள் இருக்கின்றன. குமரி மாவட்டத்திலேயும் இன்னும் பல்வேறு மாவட்டங்களிலேயும் அந்த ரோடுகள் வனப் பாதுகாப்பு இலாக்காவிற்கும் தனியார் முதலாளிகளுக்கும் சொந்தமானதாக இருப்பதால் அந்தப் பகுதி வழியாக விவசாயிகளோ மற்றப் பகுதி மக்களோ செல்ல விடுவதில்லை. அந்த நிலையை மாற்றி அந்தப் பாதைகள்—ரோடுகள் பூராவும் பொதுப்பணித்துறையின் கீழ் வருமாறு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக ஆறுகாணி, கோதையார், பாலமோர், காளிகேசம் மகேந்திரகிரி, தேவகிரி, மாறாமலை போன்ற பகுதிகளில் சாலைகள் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகளைச் செப்பனிட்டு அங்கு வாழ்பவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 10]

[திரு. டி. மணி]

அடுத்து அறநிலையம் சம்பந்தமாக ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக எங்கள் பகுதியிலே அறநிலையம் என்று சொல்லும் பொழுது 6-வது 7-வது பக்கத்திலே சொல்லியிருப்பது, புதிய சட்டத்தை இன்று கடினமாகத் திணிக்கும் முறை இருக்கிறது. அதைக் கடினமாக்கக் கூடாது, தண்டனையைக் கடினமாக்கக்கூடாது, அறநிலையத்திற்குக் கீழே உள்ள குத்தகை விவசாயிகளை, ஏழை எளிய விவசாயிகளை வெளியேற்றக்கூடாது, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறை இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் அறநிலையம் என்று சொல்லும்பொழுது அது இன்னொரு விதமானது. 1,046 தொழிலாளர்கள் அதில் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பளம் மாதத்திற்கு ரூ. 15 இலிருந்து ரூ. 100 வரையில்தான் இருக்கிறது. இதை ஓரளவு மாற்ற வேண்டும். வாழ்க்கைக்குத் தேவையான சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு நியாயமான சம்பளம் வழங்கப்படவேண்டும். அறநிலையத்தின்கீழ் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன் பெண்கள் கல்லூரி ஒன்று குழித்துறையில் நிறுவப்பட்டது. அது ஆரம்பிக்கப்பட்ட திலிருந்து அபிவிருத்தி இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த ஊர் மக்கள் பணம் வசூலித்து 12 ஏக்கர் வாங்கியிருக்கிறார்கள். பணமும் கொஞ்சம் வசூலித்துள்ளார்கள். அதில் புதிய கல்லூரி கட்டுவதற்குப் பண வசதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதில் புதிய பிரிவுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆகவே, அந்த அறநிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தப் பிரச்சனைகளைக் கூறி, குறிப்பாக சந்தனமரத் திருட்டுகள் பற்றியும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தனியாக அதுபற்றி கேள்வி கொடுக்கலாம். இப்பொழுது முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : அப்பொழுது கேட்டால் டிமாண்டிலே பேசச் சொல்கிறீர்கள், இதிலே பேசினால் அப்பொழுது கேட்கச் சொல்கிறீர்கள்.

திரு. டி. மணி : சந்தன மரத்தைப் பயன்படுத்தி ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு, அதனால் அரசுக்கு வருவாய் பெருகும் என்று கூறி, அதன் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு வசதி செய்து அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் அபிவிருத்தி ஏற்படச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[திரு. டி. மணி]

[1980 ஜூலை 10]

(முற்பகல் 10-10)

அதைப் போன்று எங்களுடைய மலைப் பகுதியிலே இருக்கிற ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே ஒரு சர்வே பண்ணினார்கள். தேயிலைத் தோட்டங்களைப் பொறுத்தவரை, 1947-க்கு முன்னால், அந்தப் பிரதேசத்திலே, ஆங்கிலேயர்கள்தான் தேயிலைக் காடுகளை வளர்த்து வந்தார்கள். அந்த சர்வேயை தேவகிரி முதலாளிக்குச் சொந்தமான டி. எஃப். ஓ. நடத்தினார். ஆனால், அந்த முதலாளிகள் குறுக்கே நிற்கிறார்கள். அந்தத் தோட்டங்களை, தேயிலைப் பயிரிடுவதற்கு லாயக்கானதாக ஆக்க முடியுமா என்று இப்பொழுது கேட்கிறார்கள். குறிப்பாக தனியார்கள் அந்தப் பிரச்சனையிலே குறுக்கே நிற்கிறார்கள் என தெரிகிறது. ஆகவே, அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து தேயிலைத் தோட்டத்தையும், கிராமப்பு, கிங்கோனா தோட்டத்தையும், ஏலம் தோட்டத்தையும் அரசே ஏற்று நடத்தி, வருவாயைப் பெருக்கும் வகையில் அதிகப்படியான இடங்களில் பயிர் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

\*திரு. எம். சின்னராஜ் : புரட்சித் தலைவரின் புகழுக்குப் பெருமை சேர்க்கிற வகையிலே, எனக்குச் சிறந்ததொரு வெற்றி வாய்ப்பினை நல்கித் தந்த தொண்டாமுத்தூர் தொகுதி மக்கள் வாயிலாக, இவன் தந்தை என்னோற்றான் கொல் எனஞ் சொல்லைக் கேட்டு மகிழ்வுறக் கொடுத்து வைக்காத எனது தந்தை வாக்குகள் எண்ணப்பட்ட அதே நாளில் இறைவனடி எய்திய அதே வேளையில், எனக்கு வெற்றிச் செய்தியை அளித்து, எனக்குப் புகழ் சேர்த்த, எனது தொகுதி மக்களுக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் கூறி என்னுடைய கன்னிப் பேச்சைத் தொடங்குகிறேன்.

தொண்டாமுத்தூர், அறுபடை வீட்டிற்கு ஈடாகப் பிரபலமான மருதமலை கோயிலை ஒரு பக்கத்தில் கொண்டது. ஆனைகட்டி, சிறுவாணி, அட்டப்பாடி போன்றவை, வளமிக்க காட்டுவளத்துடன் உல்லாச ஸ்தலமான நீலகிரியில் செல்லும் வழியில் உள்ள ஒரு பகுதியாகும். அத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த தொகுதி மக்களின் சார்பாக இம் மானியக் கோரிக்கையில் பேசுவதை நான் பெருமையாகக் கருதுகிறேன்.

கோயில்களைப் பொறுத்தவரை, நமது அரசு புரட்சிகரமான மாறுதலை எதிர்காலத்தில் செய்தாக வேண்டுமென்று நான் முற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பல துறைகளிலே, ஏழைக் கூலிகளுக்காகவும், அரிசன மக்களுக்காகவும் நிதிநிலை அறிக்கை

1980 ஜூலை 10]

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

யிலும், கொள்கை அறிக்கையிலும் பல நன்மைகளைச் செய்து காட்டி வருகிறோம். தேர்தல் நேரங்களில் அரிசனக் குடிகளுக்குச் செல்லும்போது, முதலில் பட்டா கேட்கிறார்கள், இரண்டாவதாக தண்ணீர் கேட்கிறார்கள், அதற்கடுத்து அவர்கள் கேட்பது தங்களுக்கென்று ஒரு கோயில் வேண்டும் என்பது தான்.

சில நேரங்களிலே, தேர்தலுக்காக, வாக்கு கேட்க வருகிற வேட்பாளர்களை, எங்களுக்கு ஒரு கோயில் கட்டிக் கொடுத்தால்தான் நாங்கள் உங்களுக்கு வாக்களிப்போம் என்ற ஒரு முறையைக்கூட அவர்கள் ஏற்படுத்தினார்கள். ஆகவே, அரிசனக் குடியிருப்புகள் உள்ள பகுதிகளிலேயும், ஏழைக் கூலிகள் உள்ள பகுதிகளிலேயும் கோயில்கள் கட்ட வேண்டும். வருவாய் மிகுந்துள்ள கோயில்களிலிருந்து அதற்கான செலவுத் தொகையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். திருப்பதிக்கும், திருத்தணிக்கும் சென்று பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை உண்டியிலே போட்டு வருகிற நிலச்சுவாந்தாரர்களைப் போலல்லாமல், ஏழைக்கூலிகளாக இந்த மக்கள் இருப்பதால், அவர்கள் வாறும் பகுதியிலேயே கோயிலை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆகவே, பெரும் தொகை வருமானம் வரும் கோயில்களினுடைய உண்டியல் பணத்தில் கொஞ்சம் எடுத்து, இம்மாதிரி கோயில்கள் அமைக்கவும் நடத்தவும் செலவிட்டால், அந்தத் தெய்வங்களை அங்கே இருப்பவர்கள் வணங்க வாய்ப்பிருக்கும். ஆகவே, அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்குக் குறைந்தது ரூபாய் 1,000 ஒதுக்கி, பெரும் கோயில்களிலிருந்து நிதியைப் பெற்று, அவர்களுக்கு வழங்கவேண்டுமென்று அந்த மக்களின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மருதமலைக் கோயிலைப் பொறுத்தவரையிலே அது மிகவும் சக்தி வாய்ந்த தெய்வம் என்று மக்களால் கருதப்படுகிறது. தனக்கோ, தன்னைச் சேர்ந்த மக்களுக்கோ, தீங்கு இழைப்பவர்களைத் தண்டிக்காமல் அத் தெய்வம் விடுவதில்லையென்று மக்கள் நம்புகிறார்கள். ஆகவே, அவ்வளவு சக்தி வாய்ந்த தெய்வமாக அது கருதப்படுவதால், அந்தக் கோயிலின் வளர்ச்சியில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அந்தக் கோயிலுக்குச் சென்று வர உள்ள வசதிகள் போதாது. அதை இன்னும் விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அக்கோயிலுக்கு பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் அன்றாடம் சென்று வருகிறார்கள். அங்கு தங்குவதற்குச் சரியான விடுதி வசதி இல்லை. அங்கு திருமண மண்டபம் போன்ற வசதிகள் இல்லை. ஆகவே, அங்கு திருமண மண்டபம் போன்ற வசதிகளைச் செய்து தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். செலவிற்கு, அந்தக் கோயிலின் நிதியைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[திரு. எம். சின்னராஜ்]

[1980 ஜூலை 10]

அந்தக் கோவில்களின் வளர்ச்சியை மேற்கொள்ளுகின்ற அதே நேரத்தில் அந்த நிர்வாகம் செம்மைப்பட நடைபெறுவதற்கும் அறநிலைய அமைச்சர் நல்ல சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம் ஆட்சிக்கும் நமக்கும் பெருமை ஏற்படுத்துகிற வகையில் உள்ள விளம்பரத் துறை, செய்தித்துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். செய்தித் துறையிலே அண்மையிலே ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு மாறுதலை தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்கடமை என்று கருதுகிறேன். செய்தித் துறையின் இயக்குநராக, ஆளுநர் ஆட்சியிலே ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இது வரையில் நடைமுறையில் இல்லாத வகையில், ரிண்டயரான ஒருவர் அவர் ரிண்டயராக 6 மாதத்திற்குப்பின் செய்தித்துறை இயக்குநராக நியமிக்கப்பட்டார் என்ற செய்தியை நான் கேள்விப்பட நேர்ந்தது. எனவே, இந்த நியமனம் முறைகேடாக செய்யப்பட்டிருக்குமானால் அதைக் களைவதற்கு நமது அமைச்சர் தக்க முறையில் நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், செய்தித் துறையில் மிகப் பிரதானமாக வானொலியை நம்பிக் கொண்டு இருக்கிறோம். தமிழக அரசு நிறைவேற்றுகின்ற திட்டங்களை, மக்களிடத்திலே சிறப்பாகச் சொல்லுகிற வகையில் வானொலிகள் தகுந்த அளவுக்கு நமக்குப் பயன்படுவதில்லை என்ற குறை பரவலாக இருக்கின்றன. நான் இதை இங்கே சொல்லுவது அவர்களைக்குறைகூறுவதற்காக அல்ல. தமிழக அரசு வளர்ச்சித் திட்டங்களைத் தீட்டும்போதும், தமிழக அரசுக்கும் தமிழகத்திற்கும் சிறப்பான இடத்தை அளித்து தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், அந்தந்தத் தொகுதியைப் பற்றி மாதம் ஒரு முறை 5 நிமிடம் அல்லது 10 நிமிடம் பேச வாய்ப்பளிக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் அந்த மாதம் முழுவதும் தொகுதிக்காக என்ன என்ன வேலைகளைச் செய்தார்கள் என்று மக்கள் அறிய வாய்ப்பு ஏற்படும். அதே நேரத்தில் இந்த வானொலியில் பேசுவதற்காகவே அந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தொகுதிக்காக ஏதேனும் ஒரு வேலையைச் செய்ய வாய்ப்பிருக்கும். எனவே, நமது அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இது குறித்து மத்திய அரசாங்கத்திடம், பேசி, அந்த அதிகாரத்தைப் பெறவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 10] [திரு. எம். சின்னராஜ்]

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் ஆனைக்கட்டி, சிறுவாணி பகுதிகள் ஒரு காலத்திலே வளமான காட்டுப் பகுதிகளாக இருந்தன. ஆனால், அந்தக் காட்டுப் பகுதிகளை அங்கு வாழும் மலைவாசிகளை வைத்து அழித்துவிட்டார்கள். அந்தக் கொடுமையான நிலையை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். மலை அடிவாரத்திலே பிறந்து வாழ்ந்த நான் அந்த மலைவளத்தை கான்ட்ராக்ட் என்ற பெயரிலே, அந்தக் காட்டுவளத்தை அங்கே திருடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த அரசின் காலத்தில் மட்டுமல்ல, எல்லா அரசு காலங்களிலேயும் அதிகாரிகள் இந்தத் திருட்டுக்குத் துணைபோகிறார்கள். அந்த மலை ஜாதி மக்களை வைத்து இவர்கள் வேலை செய்வதினால், விவசாயக் கூலிக்கு ஆட்கள் கிடைக்காமல் போகின்றது. காடுகளில் மரம் வெட்ட கூலியாக 10, 15 ரூபாய் கொடுப்பதால், விவசாயக் கூலிக்கு ஆட்கள் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது.

இந்தக் காட்டுவளத்தைப் பெருக்கும்படியான திட்டம் போட்டு அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அங்கே ஆதிவாசிப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளியில் அவர்கள் படிப்பதே இல்லை. ஆண்டுக்கு 1 இலட்சம் ரூபாயாக கடந்த 20 ஆண்டுகளாக அரசு அந்தப் பள்ளிக்குச் செலவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்தப் பள்ளியில் இதுவரையில் 5 பேர்கள்தான் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை படித்திருக்கிறார்கள். ஆண்டுக்கு 1 இலட்சம் ரூபாய்கள் செலவு செய்து, 20 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் 5 பேர்கள்தான் அங்கே எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் கூட அல்ல, பெயிலும் ஆகியிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் அவர்களை படிக்கவிடாமல் காட்டு வளத்தை அழிக்கிற பணியில் ஈடுபடுத்துகிறார்கள். அவர்களைத் தவறான முறையில் பயன்படுத்துவதைவிட அவர்களை அழைத்து ஆளுக்கு 100 மரம் 1,000 மரம் கொடுத்து அதை வளர்த்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறி அதற்கு இவ்வளவு ரூபாய் மானியம் என்று சொன்னால், அவர்கள் காட்டுவளத்தை மேம்பாட்டையச் செய்வார்கள்.

அதே நேரத்தில் அறநிலையம் பற்றிப் பேசும்போது ஒன்றை மறந்துவிட்டேன். மருதமலையில் ஒரு பள்ளி இருக்கிறது. உயர்நிலைப்பள்ளியாக அது இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளி காற்றடித்தால் பறந்துபோகின்ற அளவுக்கு ஒலையால் கட்டப்பட்டுள்ளது. நான் ஏற்கனவே சொல்லியபடி இந்தக் கோவில் செல்வம் மிகுந்த கோவிலாகும். என்ன காரணத்தாலோ அந்தப் பள்ளிக்கு நிரந்தரமாகக் கட்டடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதைக் கட்டித்தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு இங்கே பேச வாய்ப்பினைத் தந்த தலைவருக்கு நன்றியைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.



[1980 ஜூலை 10]

(முற்பகல் 10-20)

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகம் முழுவதிலிருந்தும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே, அமைச்சர் பெருமக்களே, நான் வால்பாறையில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ள சாதாரண தொழிலாளி என்ற முறையில் இந்த மன்றத்தில் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்த எனது தொகுதி மக்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து இந்த 'சின்கோனா' சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நான் சில விஷயங்களைச் சொல்வதற்கு இந்த மன்றத்தின் முன் வந்து இருக்கிறேன் என்பதை நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சின்கோனா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நான் இருக்கின்ற இடத்திற்குப் பக்கத்தில்தான் அந்த நிறுவனம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்து, அந்தச் சின்கோனா நிறுவனம் நீண்ட நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே தொடங்கப்பட்டு இருந்தபோதிலும் கூட அங்கே இருக்கும் அந்த நிறுவனம் வளர்ச்சி அடையாமல் குன்றி, தேய்ந்து, சாகடிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த நிறுவனத்தின் மூலமாகத்தான் இன்று இந்தியாவிலேயே பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் கர்ப்பத் தடை மருந்து கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. வாசனைத் திரவியங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அங்கேயுள்ள அந்தச் சிறிய தொழிற்சாலையில் பக்குவமாக பல திரவியங்கள், மூலிகைகள் தயாரித்து, வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து, நம் நாட்டிற்கு அதிக அளவில் அந்நியச் செலாவணி ஈட்டித் தருகிறது. அப்படியிருந்தும் அந்த நிறுவனம் இன்றைக்கு வளர்ச்சி அடையாமல் இருக்கிறது என்பதற்கு என்னால் புள்ளிவிவரம் சொல்ல முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நான் ஒரு சாதாரணத் தோட்டத் தொழிலாளி என்றாலும் கூட அந்த நிறுவனம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான் சார்ந்து இருக்கின்ற தொழிற் சங்கத்தில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் நூற்றுக்கு நூறு பேர் அந்த நிறுவனத்தில்தான் பணி செய்கிறார்கள். தனியார் கம்பெனியில் வேலை செய்யும் தோட்டத் தொழிலாளிக்குக் கொடுக்கப்படும் குறைந்த பட்ச சம்பளம் கூட அந்த நிறுவனத்தில் அருமையான வாசனை திரவியங்களைத் தயாரித்துக் கொடுக்கும் தொழிலாளிக்குக் கொடுப்பது இல்லை. நீண்ட நெடுங்காலமாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் குடியிருக்க குடியிருப்பு கிடையாது.

1980 ஜூலை 10]

[திரு. ஏ.டி. கருப்பையா]

இந்தக் குறிப்பேட்டில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற புள்ளி விவரப்படி அந்த நிறுவனத்தில் 2,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்பதாகும். நான் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அங்கே கிட்டத்தட்ட 1,000 தொழிலாளர்கள் கூட நிரந்தரமான அடிப்படையில் வேலை செய்யவில்லை. சாதாரண டெம்பரரி தொழிலாளியாகத்தான் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் ஒரு நாளைக்கு 6.77 பைசா என்கிற அளவில் மிகவும் குறைவாக உள்ளது. பஞ்சப்படியும் சேர்த்தே இந்த 6.77 பைசா கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றுள்ள விலைவாசியில் அந்தச் சம்பளத்தை வைத்துக்கொண்டு அந்தத் தொழிலாளி எப்படி வாழ முடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். தங்களுடைய உழைப்பைக் கொடுக்கும் தொழிலாளிக்கு வாழ்வதற்கு உண்டான அளவில் கூட சம்பளம் கொடுக்கவில்லை என்றால் அவன் நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, அரசாங்கம் தனியார் கம்பெனியில் கொடுக்கப்படும் சம்பளம், சலுகைகள், போனஸ் இவற்றையாவது அந்தத் தொழிலாளிக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் இந்த மன்றத்தில் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அங்கே ஒரு ஆஸ்பிடல் இருக்கிறது. நீண்ட நெடுங்காலமாக அந்த ஆஸ்பிடல் இருந்த போதிலும், அதில் இன்றைக்கு ஆடு, மாடுகள் படுத்துக் கொண்டு இருக்கின்றன. ஆஸ்பிடலில் மருந்து கிடையாது, பெண் டாக்டர் கிடையாது. அங்கே ஒரு ஆம்புலன்ஸ் இருக்கிறது. அதை அந்த நிறுவனத்தில் உள்ளவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்களே தவிர நோயுள்ள நோயாளிகளுக்கு அது பயன்படவில்லை என்பதை இங்கே வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே நம்முடைய சர்க்காரைப் பொறுத்தவரை அங்கே இருக்கின்ற அந்த மருத்துவ மனையை விரிவுபடுத்தி, அங்கே இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும்பொருட்டு மருத்துவர்களை நியமித்து, குறிப்பாக பெண் டாக்டரை நியமித்து, நல்ல மருந்துகள் கிடைப்பதற்கும் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங்கே இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு மருந்து கிடையாது; நல்ல சாப்பாடு கிடையாது; எந்தவிதமான வசதியும் கிடையாது; அவர்கள் தங்குவதற்கு குடியிருப்பு வசதியும் கிடையாது. இவைகளை எல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.



[திரு. ஏ.டி. கருப்பையா]

[1980 ஜூலை 10]

அதுமட்டுமல்ல; சிலோனிலே இருந்து தள்ளப்பட்ட அகதிகள் அங்கே வந்து கூலி வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை பெர்மனன்ட் செய்யவில்லை. அவர்கள் தினந்தோறும் வேலை செய்து, கூலி வாங்குகின்ற தினக் கூலிகளாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலோன் அகதிகளாக வந்து யார், யார் அங்கே வேலை செய்கிறார்களோ அவர்களைக் குறைந்த பட்சம் நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாகவாவது நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிலோன் அகதிகளை பாதுகாப்பது நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கடமை. அந்த ஏரியாவில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் தரிசாகக் கிடக்கிறது; புல் பூண்டு முளைத்து எதற்கும் பிரயோஜனம் இல்லாமல் கிடக்கிறது; அதைப் பண்படுத்தி பயிர் செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய அரசாங்கம் தயாராக இல்லை. அந்த இடத்தை சிலோன் அகதிகளுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் புல் பூண்டுகளை அழித்து, பயிர் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும்; அவர்களுக்கு அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளித்த மாதிரியும் இருக்கும். அது மட்டுமல்லாமல் அங்கே கர்ப்பத் தடை மருந்துகள் தயாரிப்பதற்கான மூலப் பொருட்களை உற்பத்திச் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்யலாம். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, 1979-ம் ஆண்டு அந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் எங்களுக்கு போனஸ் வேண்டும்; அதிக சம்பளம் வேண்டும்; தனியார் கம்பெனிகளில் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகளை எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுப் போராடினார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரைச் சந்தித்து மகஜர் எல்லாம் கொடுத்தார்கள். அமைச்சரைப் பார்த்துப் பேசும்போது கவனிக்கலாம்; போனஸ் கொடுக்கலாம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள்; ஆனால் அந்த வாக்குறுதிகள் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை, அவர்கள் கேட்கின்ற குறைந்தபட்ச சலுகைகளையாவது செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வனத்துறை சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். வன இலாகா சம்பந்தப்பட்டவரையில், அவர்கள் காடுகளை சரியாகக் கவனிக்கவில்லை. ஆனமலையில் நிறைய காடு இருக்கிறது. ஏராளமான மரங்கள் இருக்கின்றன. அருமையான மரங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே இருக்கக்கூடிய 'ஃபாரஸ்டர்' களை கையில் வைத்துக் கொண்டு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகின்ற கோஷ்டி உள்ளே புகுந்து, பெரிய, பெரிய மரங்களை வெட்டிச் சாய்த்து, விறகாக

1980 ஜூலை 10] [திரு. ஏ.டி. கருப்பையா]

வும் கரியாகவும் எடுத்துச் செல்கிறார்கள் ; கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கும் பயன்படுத்துகிறார்கள். அவர்களே சில நேரங்களில் வனத்திற்கு தீ வைத்து நாசமாக்குகிறார்கள். நம்முடைய சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்டவரை உடனடியாக அதிலே உரிய கவனம் செலுத்த வேண்டும். இல்லை என்றால் விரைவாக இருக்கின்ற காடுகள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டுவிடும் என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அங்கே போய் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்கள் பெரிய, பெரிய தொழிற்சாலைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலைகள் வைத்தே சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள்; அவர்கள்தான் மரங்களை சேதப்படுத்துகிறார்கள் என்பதையும் தங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்து சுற்றுலா சம்பந்தப்பட்டவரையில், ஆஸியாறுக்கு மேல் ஒரு நீர் வீழ்ச்சி இருக்கிறது. அங்கே ஒரு கோவிலும் இருக்கிறது. சாதாரணமாக கிராமங்களிலிருந்து பெரும்பகுதி மக்கள் வண்டிகளிலும், கார்களிலும் அங்கே வந்து, நீர் வீழ்ச்சியில் நீராடி, கோவிலில் தரிசனம் செய்து வருகிறார்கள். அந்த இடத்திற்குப் பெயர் மந்தியூர் என்பது. அது குரங்குகள் நீராடுகின்ற ஸ்தலமாக இருப்பதால் அந்தப் பெயர் வந்திருக்கிறது. அதை ஒரு நல்ல சுற்றுலா ஸ்தலமாக விரிவுபடுத்தி, பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் ஜனங்கள் அங்கே வந்து நீர் வீழ்ச்சியைக் கண்டு களித்து, அங்கே நீராடி, கோவிலில் தரிசனம் செய்து விட்டு வருவதற்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 10-30)

திரு. ஆர். ரங்கசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் எனக்கு பேசுகின்ற வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த எங்கள் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய கன்னிப்பேச்சை காணிக்கையாக்கி, என்னை இங்கே அனுப்பி வைத்த எனது தொகுதி மக்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நான் இந்த மானியக்கோரிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.



[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[1980 ஜூலை 10]

வனத்துறையைப் பொறுத்தமட்டிலும் நம்முடைய ஆட்சி ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் கணிசமான முன்னேற்றங்கள் இருக்கின்றன என்பதை குறிப்பிடுகின்ற நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியிலே அதிக அளவிற்கு வனப் பகுதிகள் இருப்பதால் என்னுடைய தொகுதியையே அதற்கு உதாரணமாக எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். சத்தியமங்கலம் தொகுதியைச் சேர்ந்த தாளவாடி மலைப் பகுதியில் விளைகின்ற பொருட்களான கடுக்காய், பூச்சக்காய், கல்ப்பாசம் போன்றவைகள் தனியார்களால் சுரண்டப்பட்டு அரசுக்கோ அங்கு வாழ்கின்ற மக்களுக்கோ எந்தவிதமான பயன்படாத சூழ்நிலை இருந்து வந்தது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை சென்ற ஆட்சிக் காலத்திலே இருந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் நம்முடைய ஆட்சியில் அங்கே இருக்கின்ற மலைவாழ் மக்கள் கூட்டுறவு சொசைட்டி என்ற ஒரு சொசைட்டியை ஏற்படுத்தி அந்த கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக அங்கே வாழ்கின்ற மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்தி நான் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய், 12 ரூபாய் என்ற அளவில் அவர்களுக்குக் கூலி கொடுக்கின்ற அளவுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த மலைப்பகுதியிலே விளைகின்ற பொருட்களை அந்த மக்கள் வாழவுக்கும், அரசின் வருமானத்திற்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்ற அந்த மிகப்பெரிய சாதனை நம்முடைய அரசிலே செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சத்தியமங்கலம் பகுதியைப் பொறுத்தமட்டிலும் தாளவாடி, குத்தியாலத்தூர், கடம்பூர் போன்ற மலைப் பகுதிகளில் சந்தன மரங்கள் மிக அதிக அளவிலே விளைகின்றன. அதிலும் உயர்ந்த சாதிக் சந்தன மரங்கள் அந்தப் பகுதியிலே தான் விளைகின்றன. ஆங்கிலேயர் காலத்திலே சத்தியமங்கலம் பகுதியிலே ஒரு சந்தன மர டெப்போ—கிடங்கு ஒன்றை அமைத்து அங்கே ஆண்டொன்றுக்கு ஏறத்தாழ 8 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமான சந்தன மரங்கள் விற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இருந்தாலும் அந்தப் பகுதியிலே சந்தன மரங்களற்றைய திருடு போகின்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கின்றது. கேரள மாநிலத்தின் எல்லையையும் கர்நாடக மாநிலத்தின் எல்லையையும் இணைக்கின்ற பகுதியாக அது இருக்கின்ற காரணத்தால் கேரளாவிலே இருந்து வருகின்றவர்கள் அங்கே இருந்து சந்தன மரங்களை அதிக அளவிலே திருடிக்கொண்டு போகிற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அதைத் தடுப்பதற்கு வன இலாக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ன முயற்சி எடுத்தாலும் அவர்கள் பயங்கரமான ஆயுதங்களை வைத்துக்கொண்டு வருகின்ற காரணத்தால் வன இலாக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள் தாக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு

1980 ஜூலை 10]

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

இருக்கின்றது. தாக்கப்பட்டு இறந்து விடுகின்ற சூழ்நிலையும் இருக்கின்றது. அப்படி இருக்கின்ற காரணத்தால் அந்தப் பகுதியில் விளைகின்ற சந்தன மரங்களைக் காப்பதற்காக நம்முடைய அரசு ஒரு திட்டத்தை அறிவித்தது. அதாவது அங்கே பறக்கும் படை போன்ற ஒரு படையை அமைத்து பாதுகாப்பதற்கு சென்ற முறை அரசு அறிவித்தது. அந்த முறையை அங்கே ஏற்படுத்தி அவ்வாறு பறக்கும் படை அமைப்பதன் மூலம் சந்தன மரங்களை நாம் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்து, மலைப் பகுதியிலே காடுகளைக் காப்பதற்காக பல திட்டங்களை இங்கே தீட்டியிருந்தாலும் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது காடுகளைப் பாதுகாப்பதற்கு, முன்பு ஒரு முறை இருந்துகொண்டிருந்தது. அதாவது ஒவ்வொரு பகுதியாக அடைத்து அடைத்து வைத்துவிட்டு மற்ற பகுதிக்குள் செல்லலாம் என்ற நிலை இருந்துவந்தது. அவ்வாறு அடைத்து வைப்பதன்மூலம் அடைத்து வைக்கின்ற ஒரு பகுதி காப்பாற்றப்படுகின்ற சூழ்நிலை இருந்தது. ஏனென்றால் கான்ட்ராக்டர்கள் கான்ட்ராக்ட் எடுத்த பகுதியில் மட்டுமல்லாது மற்ற பகுதிகளுக்கும் சென்று அங்கே இருக்கின்ற மூங்கில் போன்றவைகளை எடுத்துச் செல்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு பகுதியை அடைத்து வைத்துக்கொண்டு மற்ற பகுதியிலே அவரை விடுகின்ற வகையில் முன்பு இருந்து வந்தது. ஆகவே அந்த வகையில் நம்முடைய அரசு ஒவ்வொரு பகுதியாக அடைத்து வைக்கின்ற ஒரு முறையை உருவாக்கவேண்டும் என்று நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, சந்தன மரங்களைக் காப்பதற்கான வகையில் இந்த அரசு எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கை மிகச் சிறப்பான நடவடிக்கை. 1924 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னால் மலைப்பகுதிகளில் காட்டு நிலங்கள் பட்டா நிலங்களாக இருந்தன. அதனால் 1924-க்கு முன்னால் வளர்ந்த சந்தன மரங்கள் பட்டாதாரர்களுக்கு சொந்தம் என்றும், 1924-க்கு பின்னால் வளர்ந்த சந்தன மரங்கள் அரசுக்கு சொந்தம் என்றும் ஒரு பட்டம் இருந்தது. ஆனால் 1924-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் வளர்ந்த மரங்கள் எவை 1924-க்கு பின்னால் வளர்ந்த மரங்கள் எவை என்று காண ரெவின்யூ துறையிலும் ரெகார்டு இல்லை, வனத்துறையிலும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்திருக்கிறார். அதை நான் வரவேற்கிறேன். எந்தக் காடுகளாக இருந்தாலும் சரி, பட்டாக் காடுகளாக இருந்தாலும் சரி, வனத்துறை காடுகளாக இருந்தாலும் சரி விளையும் சந்தன மரங்கள் அனைத்தும்



[திரு. ஆர். ரங்கசாமி] [1980 ஜூலை 10]

அரசுக்கே சொந்தம் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். மிக நல்ல உத்தரவு. சந்தன மரங்களை காடுகளிலிருந்து திருடிக்கொண்டு போகிறவர்களுக்கும் இது சரியான தடுப்புச் சட்டமாக, உத்தரவாக இருக்கிறது.

அடுத்து, எங்கள் பக்கத்தில், அதாவது சத்தியமங்கலம் பகுதியில் சந்தன மரங்கள் அதிகமாக விளைகின்றன. அந்த மரங்களுக்கான டெப்போ ஒன்று அதவாது கிடங்கு கூட இந்தப் பகுதியில் இருக்கிறது. ஆகவே என்னுடைய தொகுதியான சத்தியமங்கலம் பகுதியில் ஒரு சந்தன எண்ணெய் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் தாளவாடிப் பகுதியில் மிக நெருக்கமான காடுகள் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினாலும், அதிக வருமானம் வரக்கூடிய ஒருகோயிலும் இருக்கிற காரணத்தினாலும், அந்த வனங்கள் அடர்த்தியாகவும் அழகாகவும் இருக்கிற காரணத்தினாலும், அந்தப் பகுதியை ஒரு சுற்றுலா மையமாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான வசதிகள் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சத்தியமங்கலம் பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கே ஒரு சுற்றுலா விடுதி கூட இல்லை. அங்கே ஒரு சுற்றுலா விடுதியை அமைத்துக் கொடுக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்து அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், அது மிக சரியான நிலையில் நல்ல பல திட்டங்களேர்டு நடத்தப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லலாம். முன்பிருந்த ஆட்சிக்காலத்திலே ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமான ஏராளமான நிலங்களை குத்தகைதாரர்கள் அவரவர்களுக்கே சொந்தமாக உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு, கோவில்களுக்கு தர வேண்டிய குத்தகை பணத்தையும் தராமல் அவற்றின் வருவாயைப் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு நிலைமைகள் இருந்தன. இந்த குத்தகைதாரர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கின்ற நிலைமை சட்டத்திலே இருக்கின்றது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்த குத்தகைதாரர்கள் ஒழுங்காக குத்தகை பணத்தை கோவில்களுக்கு கொடுப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் சட்டத்தில் விதிவிலக்கு செய்து சட்டத்தை திருத்துவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

[1980 ஜூலை 10]

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

என்னுடைய தொகுதியில் பன்னாரி கோவில் மிகவும் பிரசித்தி வாய்ந்த கோவில். ஏறத்தாழ ஆண்டு ஒன்றுக்கு 6 லட்சம், 7 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய கோவில். அந்தக் கோவில் வருமானம் மூலமாக அங்கே ஒரு தொழிற் கல்லூரி ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது என்னுடைய நீண்ட நான் கோரிக்கை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியின் பிரச்சினைகளை இங்கே அவை முன் வைத்த நிலையில் இந்த அறநிலையத் துறை, சுற்றுலாத் துறை, வனத்துறை ஆகியவைகளின் மானியத்தை வரவேற்கிறேன் என்று கூறுகிற நேரத்தில் எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

\*திரு. இ. முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வனத் துறை, சுற்றுலாத் துறை, அறநிலையத் துறை ஆகியவை சம்பந்தப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகள் மீது காந்தி-காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்து சமய அறநிலையத் துறைகளின் கோவில்களுக்குச் சொந்தமாக ஏராளமான ஆயிரக்கணக்கான நிலங்கள் இருக்கின்றன. தனிப்பட்ட ஒரு சிலர் குத்தகை என்ற ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு அந்த நிலங்களை நீண்ட நெடுங்காலமாக அனுபவித்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்றும் ஏராளமான கோவில்களில் இருந்து வருகிறது. அவைகளை மாற்றி உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற வகையில் அவைகளில் விவசாயம் செய்து வருகிற ஏழை விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலங்களைத் திருப்பிக் கொடுத்து பட்டா செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

பரம்பரையாக அறங்காவலர்களாக வரக்கூடியவர்களை அறங்காவலர்களாக நியமித்து அவர்கள் கோவில் வருமானத்தை சுரண்டிக் கொண்டிருந்த நிலையை மாற்றி அந்தக் கோவில்களை அறநிலையத் துறையின்கீழ் அரசாங்கமே ஏற்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் அனைத்துக் கோவில்களிலும் திருமண மண்டபங்களை



[திரு. இ. முத்துராமலிங்கம்]

[1980 ஜூலை 10]

ஏற்படுத்தி ஏழை எளியவர்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய அளவில் குறைந்த அளவிற்குக் கட்டணம் வசூல் செய்து, முடிந்தவரையில் இலவசமாகக் கொடுத்து அத்திருமண மண்டபங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்களது மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணியசுவாமி கோவில் மிகப் பெரியதொரு கோவிலாக இருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் ராதாபுரத்தின் அருகில் உள்ள திசையன்விளை சுப்பிரமணியசுவாமி கோவில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் அன்றாடம் பூசை செய்வதற்கே வழியில்லாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் கோவிலை திருச்செந்தூர் கோவிலோடு இணைத்து இங்குள்ள சுப்பிரமணியசுவாமி கோவிலில் தினசரி பூசை நடக்கக் கூடிய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோவில்களுக்கு அருகில் உள்ள காலியிடங்களை மனைகளாகப் பிரித்து வீட்டுவசதி வாரியத்தினுமூலம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கலாம். அந்தக் கோவில்களில் பணியாற்றுகிற பணியாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டி அவர்கள் தங்க வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சுற்றுலாவைப் பொறுத்தவரையில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ராதாபுரம் தொகுதியில் உள்ள உவரியை ஒரு சுற்றுலா மையமாக அறிவிக்க வேண்டும். இந்தக் கிராமத்தில் தான் பிரசித்திபெற்ற சுயம்புலிங்கசுவாமி கோவில் இருக்கிறது. ஆண்டுதோறும் பல லட்சக்கணக்கான பக்தர்கள் அங்கு வந்து போகிறார்கள். கிறித்துவர்களின் புனித ஆலயமான அந்தோனியார் கோவிலும், கட்டல்மாதா கோவிலும் அந்தக் கிராமத்தில் தான் இருக்கின்றன. ஆகவே ஜாதி இன வேறுபாடு இல்லாத வகையில் எல்லா மதத்தினரும் வந்து கூடுகிற ஒரு ஸ்தலமாக அது இருக்கிறது. ஆகவே அந்த உவரியை சுற்றுலா மையமாக அறிவிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலி இரயில்வே நிலையத்தில் சுற்றுலா காட்சி நிலையம் ஒன்று கூடிய விரைவில் திறக்கப்பட இருப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் நன்றி கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இருப்பினும், திருநெல்வேலியில் ஒரு சுற்றுலா அலுவலகத்தையும் தங்கும் விடுதியையும் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் புகழ்பெற்ற திருச்செந்தூரும், குற்றாலமும், கட்டபொம்மன் கோட்டையும், உலகப்புகழ் பெற்ற கிருஷ்ணாபுரம் சிற்பங்களும்

1980 ஜூலை 10) [திரு. இ. முத்துராமலிங்கம்]

இருக்கின்றன. ஆகவே அங்கு வருகிற சுற்றுலாப் பயணிகள் தங்குவதற்கு வசதியாக ஒரு சுற்றுலா விடுதியையும், சுற்றுலா மையத்தினையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குமரிக் கடற்கரையில் தமிழ்ப்பெருந்தகை வள்ளுவரின் சிலை அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை ஏற்று சிலை அமைக்க பணம் ஒதுக்கியமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் குமரிக் கடற்கரையில் பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களின் சிலையையும் அவர்களுக்கு ஒரு நினைவு மண்டபமும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வனத்துறையை எடுத்துக்கொண்டால், காத்தான்குளம் தொகுதி, திருச்செந்தூர் தொகுதி, ராதாபுரம் தொகுதி இங்குள்ள ஏரிக்காடுகளில் காகிதத் தொழிற்சாலைக்குப் பயன்படும் உடை மரங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அதை ஒரு சிலர் குறைந்த அளவில் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, அனுப்பித்து வருகிறார்கள். ஆகவே அந்தக் காடுகளை வனத்துறையே ஏற்று, அந்தக் காடுகளைக் காப்பாற்றி, அதிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தை அரசாங்கமே பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வகையில் ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

சுற்றுலா மையமான கன்னியாகுமரியிலிருந்து திருச்செந்தூர் செல்லும் ரோடு மிகவும் மோசமானதொரு நிலையிலிருக்கிறது. அதையும் இந்த அரசு கூடியவிரைவில் அகலமானதொரு ரோடாக ஆக்கவேண்டும் என்று கேட்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பை அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. எம். எஸ். சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, போற்றுவோர் போற்றட்டும், புழுதியை வாரி தூற்றுவோர் தூற்றட்டும், என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே என்று இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பாக இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்வு மலர, பிற்பட்ட மக்களின் நிலை உயர பாடுபடும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையில் அமைந்துள்ள கழக அரசு கொண்டுவந்துள்ள இந்த காட்டுவளத் துறை, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள், செய்தி சுற்றுலாத்துறை மானியக் கோரிக்கைகளை நான் வரவேற்கிறேன்.

குறிப்பாக, ஏலக்காய் பயிரைப் பற்றி சில கருத்துக்களை நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால், ஏலக்காய் விவசாயம் செய்வது எனது தொழிலாகும். இந்த ஏலக்காய் விவசாயத்தில் ஏற்படக்கூடிய நன்மை தீமைகளைப்



(திரு. கே. எம். எஸ். சுப்பிரமணியன்)

[1980 ஜூலை 10]

பற்றியும், அதிலே கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தைப் பற்றியும் நான் சில கருத்துக்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏலக்காய் பார்ப்பதற்கும், சுவைப்பதற்கும், நுகர்வதற்கும், இனிமையாய் இருக்கும். ஆனால், அந்த ஏலக்காய் விவசாயம் செய்ய, அதைப் பக்குவப்படுத்தி ஏலக்காயாய் கொண்டுவரக் கூடிய காலம்வரை இதிலே ஏற்படக்கூடிய சிரமங்கள் கணக்கில் அடங்காதவை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு, இந்த ஏலக்காய் விவசாயம் ஒரு சூதாட்டத்தைப் போன்றது. ஒருமுறை அந்த ஏலக்காய் விலை திடீரென உச்ச நிலைக்குச் சென்று, ஒரு நேரத்திலே அதன் விலை திடீரென அதளபாதாளத்திற்கு சென்றுவிடும். ஆனால் இந்த இரண்டு நேரத்திலும் ஏற்படக்கூடிய விவசாயச் செலவு ஒரேமாதிரியாக இருக்கும். நமது தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஏலக்காய் நிலங்களை குத்தகை காலத்தைக் குறைத்து, அதை அரசே நடத்தக்கூடிய ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள். நான் கூறிக்கொள்வதெல்லாம், இந்த ஏலக்காயைப் பொறுத்தவரையில் இது இந்த நாட்டிலே எந்தவிதத்திலும் அதிகமாகப் பயன்படுவதில்லை. வெளிநாட்டிலே இந்த ஏலக்காய் அதிகமாக பயன்படுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக, அரபு நாடுகளிலே அதிகமாக செலவாகிறது. ஆகவே, இந்தத் தொழிலில் ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புகள், ஒரு செடியை வளர்த்து பயிராக்குவதற்கு 5 வருடங்கள் பிடிக்கும். இந்த 5 வருட காலத்திலே, ஒரு விவசாயி ஒரு ஏலக்காய் செடியை உற்பத்தி செய்வதற்கு கிட்டத்தட்ட 50 முதல் 100 ரூபாய் வரை செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே, இந்த 5 வருஷத்திலே அந்த ஏலக்காய் செடியானது மழையில்லாத காரணத்தாலும், அதிக வெய்யில் அடிக்கின்ற காரணத்தாலும், நோயால் பாதிக்கப்படும் இந்த ஏலக்காய் செடியிலே 25 சதவீதம் பாழ் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே, தமிழக அரசு இதைப் பரிசீலனை செய்து, இந்த ஏலக்காய் விவசாயத் தோட்ட குத்தகை ரூபாயை சிறிது குறைத்துத் தரவேண்டும். அதோடு, கேரளாவிலே உள்ளதுபோன்று 20 வருட குத்தகைக்கு விடப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு மறுபடியும் ரெனியுவல் செய்து தருகிறார்கள். அவர்களுக்கே மாற்றித் தருகிறார்கள். அதைப் போல் தமிழகத்திலேயும் செய்யவேண்டும் என்று ஏலக்காய் விவசாயிகள் சார்பிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், போடிக்கு மேற்குப் பகுதியிலும், வடக்குப் பகுதியிலும் ஏராளமான வன இலாகாவிற்குச் சொந்தமான காடுகள் இருக்கின்றன. இந்தக் காடுகளில் 60, 80 ஆண்டுகளாக இலவம் பஞ்சு, காபி போன்றவைகளை பயிர் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால், இதற்கு முன்னால் இதில் பல நிலச்சுவான்தார்கள், இந்த நிலங்களை பட்டா போட்டு வாங்கியிருக்கிறார்கள்.

[1980 ஜூலை 10] [திரு. கே. எம். எஸ். சுப்பிரமணியன்]

எப்படியோ பட்டா வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலும், மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலும் சில முறை கேடுகள் நடந்து, தனக்குச் சாதகமான கட்சிக்காரர்களுக்கு பட்டா போட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிய விவரங்கள் சேகரித்து, விரைவில் சபைக்கு, மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு, சமர்ப்பிக்க இருக்கிறோம். ஆகவே, இதிலே ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் ஏராளமான ரூபாயை செலவழித்துவிட்டு, எந்த விதத்திலும் பலன் இல்லாமல் விட்டுவிடக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. நமது அரசு சென்ற முறை இதற்கு 25 ரூபாய் குத்தகை தீர்வைபேட்டு, அதை வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த குத்தகைத் தீர்வையை தள்ளுபடி செய்து, ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் விவசாயம் செய்யக்கூடிய அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கு பட்டா போட்டு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், என்னுடைய பகுதியில் கரட்டுப்பட்டி, குளப்புறம், பொட்டிபுரம், புதூர், புதுக்கோட்டை, சிலமலை ஆகிய கிராமங்களில் சுமார் 3,000 ஏக்கர் காற்றடிப்பதால் மணல் மேடிடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதைத் தடுப்பதற்கும், அங்கே வன இலாகா முந்திரி சாகுபடி செய்தால், அங்கு மரங்களை வளர்க்கும் வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கும், காடுகளைப் பெருக்குவதற்கும், உதவியாக இருக்கும் இதனால், அங்கு காடுகள் தோன்றுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், மதுரை வடக்கு மாவட்டம் வன இலாகா அலுவலகத்தை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்து, ஒரு அலுவலகத்தை கொடைக்கானலிலே வைக்கவேண்டும். ஏனென்றால், மதுரை வட்டத்தில் வரக்கூடிய வன இலாகா வருமானத்தில் 70 சதவீதம் கொடைக்கானல் மலைப் பகுதியிலே இருந்துதான் வருகிறது.

(முற்பகல் 10-50)

ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் வன இலாகா அலுவலகம் இல்லாதது குறையாக இருக்கும் காரணத்தால் கொடைக்கானலில் வன இலாகா அலுவலகம் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.



[திரு. கே. எம். எஸ் சுப்பிரமணியன்] [1980 ஜூலை 10]

மேலும், கொடைக்கானலில் தொலைக்காட்சி ரிலே ஸ்டேஷன் போடுவதாக மத்திய அரசு செய்திப் பத்திரிகையின் மூலம் அறிவித்திருக்கிறது. இது கலரா அல்லது, வெள்ளையா, கருப்பா என்ற பிரச்சினை இல்லாமல் உடனடியாக தொலைக் காட்சி ரிலே ஸ்டேஷனை அமைத்துக் கொடுக்க தமிழக அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

சென்னையிலிருந்து ஒலி பரப்பக்கூடிய வானொலி நிகழ்ச்சிகளும், திருச்சியிலிருந்து ஒலி பரப்பக்கூடிய வானொலி நிகழ்ச்சிகளும் எங்களுடைய போடி பகுதியில் சுத்தமாகக் கேட்பதில்லை. விவிதி பாரதி நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் கேட்பதே இல்லை. அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிற ரேடியோக்களில் கூடக் கேட்பதில்லை. ஆகவே, மதுரையில் சீக்கிரமாக ஒரு வானொலி நிலையத்தினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரை திருமலை நாயக்கர் மதாலில் ஒலி ஒளி காட்சிகள் அமைக்க கழக அரசு திட்டமிட்டிருந்தது. அதை விரைவில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கம்பம் தொகுதியில் சுருளியாறு என்ற நீர்வீழ்ச்சி இருக்கிறது. பார்ப்பதற்கே அழகாக இருக்கும். அந்த நீர்வீழ்ச்சியில் குளித்தால் சர்ம ரோக வியாதிகள் தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைப் பார்க்க ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தினந்தினம் குவிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குற்றாலத்தைப்போல் சுருளி அருவியும் இருக்கிறது. அங்கு அநேக மக்கள் வருகிற காரணத்தால் அதைச் சுற்றுலாத் கேந்திரமாக மாற்றித் தருவதோடு அங்கு ஒரு சுற்றுலா மாளிகை கட்டித் தரவேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் போடி பகுதியிலும் தேனியைச் சுற்றிலும் கருவேல மரம் போன்ற மரங்கள்தான் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. பயன் தரக்கூடிய, பலன் தரக்கூடிய மரங்களை வளர்த்தால் அரசுக்கு நல்ல வருமானம் வர வாய்ப்பு இருக்கும்.

எனக்கு பேச வாய்ப்பை நல்கிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், இந்து சமய அறநிலைய அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. வீரப்பன் அவர்களுக்கும் உளம் கனிந்த நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்து அமைகிறேன்.

1980 ஜூலை 10]

**திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் :** பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, செய்தி அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் இங்கே பிரேரேபிக்கப்பட்டுள்ள சின்கோனா, வனத்துறை, செய்தி சுற்றுலா இந்து சமய அறநிலையத் துறை மானியக் கோரிக்கைகளின் மேல் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் உலகிலேயே சிற்பக் கலை அழகுடன் தமிழனின் பெருமையை வானுயர நிற்கச் செய்திருப்பது தமிழகத்தின் உயர்ந்து சிறந்த கோபுரங்கள் ஆகும். இந்த கோபுரங்களுக்குள்ளே இருக்கக்கூடிய சிற்பக் கலைகள் இன்றைக்கு இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலிருப்பவர்களை மட்டுமல்லாமல் உலகத்தின் பல பாகங்களில் இருந்து வரக்கூடிய சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கூட ஈர்க்கக்கூடிய தன்மையில் அமைந்திருக்கிறது.

அப்படி இருக்கக்கூடிய அந்தக் கோயில்களில் நடைபெற்று வந்த நிர்வாகம் கடந்த காலத்தில் எந்த நிலைமையில் இருந்தது என்பதை நாம் அறிவோம். நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கோயில்கள் கொடியவர்களின் கூடாரமாக இருக்கக் கூடாது என்றுதான் கூறினார்கள். ஆனால், கடந்த காலத்தில் கோயில்கள் கொடியவர்களின் கூடாரமாக மட்டுமல்லாமல் கொள்ளையர்களின் இருப்பிடமாகவும் இருந்து வந்தன என்பதை நாம் நன்றாக அறிந்திருக்கிறோம்.

நாம் வெள்ளையர்களை 1947ஆம் ஆண்டு வெளியேற்றி இருக்கிறோம். நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 1977ஆம் ஆண்டில் தமிழகத்தின் முதல்வராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு கோயில்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்த கொள்ளையர்களை வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய முன்னோர்கள், பிள்ளைகள் இல்லாதவர்கள் தங்களுடைய நிலங்கள், சொத்துக்களைக் கோயில்களுக்கு, கோயில் திருப்பணிகளுக்கு எழுதி வைத்தார்கள். அந்தப் பணிகளைச் சீராக, செம்மையாக நடத்த முடியாத வண்ணம் கோயில்களில் நியமனம் பெற்றவர்கள் அத்தகைய சொத்துக்களை பிளாமி பெயரால் வளைத்து, இழுத்துப்போட்டுக் கொண்டார்கள். இன்றைக்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் தமிழகத்தின் கோயில்களிலிருந்து வரக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதை அரசு நன்கு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதனால் அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்களுக்கு ஊதியம்கூட கொடுக்கமுடியவில்லை. அவர்களுக்கு ஒழுங்காகச் சம்பளம்கூட கொடுக்கமுடியாத நிலமை இருக்கிறது. இன்றைக்குக் கோயில்களிலே பணியாற்றுகின்ற சிப்பந்திகள்



[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்.] [1970 ஜூலை 10]

எல்லாம் அரசு ஊழியர்களாக அறிவிக்கப்படவேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே குறைந்த வருமானத்தில் உள்ள அந்த சிப்பந்திகள் பணியாளர்களுக்கு ஒழுங்காக சம்பளம் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. எதனால் அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு அமைச்சர், செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு, தமிழகத்திலே உள்ள பல கோயில்களிலே நிர்வாகம் சீராகவும், சிறப்பாகவும் நடைபெற்று வருகிறது. அதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே மதச் சார்பற்ற நாட்டிலே பல மதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இருந்தபோதிலும் மதவாதிகளிடையே எந்தவிதமான மோதலும் இல்லாமல் ஒவ்வொரு மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் சுதந்திரமாக வழிபாடுகளைச் செய்வதற்கான பாதுகாப்பு இருந்து வருகிறது. அதற்கான பாதுகாப்பு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததற்காக நாங்கள் நம்முடைய அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களை மீண்டும் ஒரு முறை பாராட்டி அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

கோயில்களிலே இருக்கின்ற சிலைகளையும் நகைகளையும் களவாடுவதற்கான ஏற்பாடுகள் திட்டமிட்டுச் செய்யப்படுகின்றன. கோயில்களிலே உள்ள நகைகளை அப்ரைசர் மூலமாக ஆண்டுக் கொரு முறை பரிசோதனை செய்து அங்கே இருக்கின்ற நகைகள் எல்லாம் உண்மையான நகைகள்தானா அல்லது நல்ல நகைகளை எடுத்துக்கொண்டு போலியான நகைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை கவனிக்க வேண்டும். காரணம் உண்மை நகைகள் திருடப்பட்டு அதற்கு மாறாக போலி நகைகள் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அதையும் அரசு கவனிக்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, கோயில் நிலங்களிலே பல பேர்கள் பினாமி பெயரால் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறைந்த வாடகையிலே, குறைந்த குத்தகையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாடகையை உயர்த்த சட்டத்திலே வழியில்லை என்றாலுங்கூட சட்டத்தை அரசு திருத்தவேண்டும். ஏழை எளிய மக்கள் வீடு இல்லாமல் நிலம் இல்லாமல் அவதிப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறபோது 20 கிரவுண்டு 40 கிரவுண்டு என்று சென்னை நகரத்திலே பல அரசியல்வாதிகள் பினாமி பெயரிலே வளைத்துப் போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். எந்தவிதமான நிர்தாட்சண்யமும் இல்லாமல் அவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

1980 ஜூலை 10] (திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்)

இன்றைக்கு செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு முக்கியமான வேண்டுகோளை நான் வைக்க விரும்புகிறேன். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி கலைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு ஆளுநர் ஆட்சியில் பல அலங்கோலமான செயல்கள் நடந்தன என்பதை நான் ஆளுநர் உரையின்மீது பேசுகின்றபோது சுட்டிக்காட்டினேன். அப்போது சில உறுப்பினர்கள் ஆளுநரை சுட்டிக்காட்டலாமா என்று கேட்டார்கள். நான் ஆளுநரை விமர்சனம் செய்யவில்லை; ஆளுநர் ஆட்சியிலே நடைபெற்ற செயல்களின் தன்மைபற்றித்தான் விவரித்தேன்.

செய்தித் துறையிலே ஏற்கனவே இருந்த ஒருவர் தூக்கி எறியப்பட்டு, செய்தித் துறை இயக்குநராக மற்றொருவர் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார். அகில இந்திய ரேடியோவில் 58 ஆண்டுகள் பணியாற்றிவிட்டு அதற்கு மேலும் 6 மாதம் கேட்டு பணியாற்றிவிட்டு, 60 ஆண்டுகள் ஆகி மணிவிழா கொண்டாட வேண்டிய ஒருவரை அதே செய்தித் துறையிலே இயக்குநராக ஆளுநர் ஆட்சியில் முறைகேடாக நியமித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல நியமனங்கள் அப்போதுமுறைகேடாக செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை ஆதாரத்தோடு நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். செய்தித் துறையின் இயக்குநராக ஓய்வுபெற்ற ஒருவரை, 60 வயதான ஒருவரை, துறையிலேயே தகுதியும் திறமையும் உள்ளவர்கள் இருந்தும், வெளியிலிருந்து ஒருவரை அங்கே தூக்கிப் போடுவது என்றால் எந்த வகையிலே நியாயம் ஆகும்? அதை அமைச்சர் பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு எல். இளையபெருமாள் : தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் குறைபாடுகளைப் பற்றிச் சொல்கிறார். அவர் குறிப்பிட்ட ஒருவர், அவருடைய பெயரைச் சொல்வாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த சபையிலே இல்லாத ஒருவரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேச விரும்பவில்லை. அப்படிப் பேசினால் மறுப்பதற்கான வாய்ப்பு அவருக்கு இல்லை. ஆகவே, நான் சம்பவங்களைப்பற்றி மட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சம்பவம் உண்மையா இல்லையா என்பதை அமைச்சரவர்கள் பரிசோதனை செய்யட்டும். அல்லது விசாரணை செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேவையானால் அவருக்குத் தனியாக வேண்டுமானால் இந்த உரை முடிந்த பிறகு பெயரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன், தைரியமாக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.



[1980 ஜூலை 10]

திரு எல். இளையபெருமாள்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர்கள் சொல்வது நியாயமாக இருந்தாலும், \* \*

திரு சேலம் மு. ஆறுமுகம்: தலைவரவர்களே, \* \* \* நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

\* மாண்புமிகு திரு ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, செய்தித் துறை இயக்குநரை நியமித்தது குறித்து அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எந்த அடிப்படை உரிமைகள் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதோ அந்த உரிமைகளைக் கொண்டுதான் அன்றைக்குப் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் நியமித்திருக்கிறார்கள். அது முறையான, சட்டபூர்வமான நியமனம். அதிலே தவறு இல்லை. ஆனால் அப்படிப்பட்ட நியமனத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் அல்லது தேவையானால் ஒரு மாத கால நோட்டீஸ் கொடுத்து அவர்களை அந்தப் பொறுப்பிலேயிருந்து விலக்கி வைப்பதற்கும் அரசாங்கத்திற்கு அனுமதி இருக்கிறது, உரிமை இருக்கிறது. இல்லையென்றால், அவர்களே கூட ஒரு மாதம் நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு அந்தப் பொறுப்பிலேயிருந்து விலக்கி கொள்வதற்கு அவர்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு அரசாங்கத்திலே இருக்கின்ற ஒரு அதிகாரியைப்பற்றித் தனியான விமர்சனத்திலே ஈடுபடுவதோ அல்லது அவர் ஒரு பிரிவைச் சார்ந்தவர், இனத்தைச் சார்ந்தவர் என்ற பிரச்சனைகளைக் கிளப்புவதோ, அது நம்முடைய தமிழ் மாநிலத்திற்கோ, சமுதாயத்திற்கோ, நடைமுறைக்கோ, நம் பெருமைக்கோ உகந்தது அல்ல என்பதை இரண்டு கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பவர்களுக்கும் நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அந்த அதிகாரி தன்னுடைய பணியிலே ஏதாவது தவறு செய்திருந்தால் அந்தத் தவறை, அவருடைய பெயரைச் சொல்லாமல் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் காட்டினால் அதற்கு நான் அரசுத் தரப்பிலேயிருந்து பதில் அளிப்பேன் என்பதையும், மேலும் இந்த விவாதங்கள் தொடர்ந்து விவாதப் பொருளாக ஆக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று நான் உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

\* \* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1980 ஜூலை 10]

திரு. ஜே. எஸ். இராசு : பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன்)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம். அமைச்சரவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். அதற்கு மேலே இதுபற்றி விவாதம் வேண்டாம். இதை வளர்த்துக்கொண்டு போக வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் தேவை இல்லை.

திரு நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே . . .

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த நியமன விவகாரம் தொடர்பாக இங்கே நடந்த விவாதத்தில் தெரிவிக்கப்பட்ட சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்குவது நல்லது என்று நீங்கள் கருதுவீர்களேயானால் அதை நீக்குவதற்கு நானும் சம்மதிக்கிறேன். குறிப்பேட்டை வரவழைத்து அந்தப் பகுதியைப் பார்த்து, பரிசீலித்து, நீக்குவது நல்லது என்றும் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ.சு. திருவேங்கடம்) : குறிப்பேட்டைத் தருவித்துப் பார்த்து அதற்குப் பிறகு அறிவிக்கிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : இன்றைக்குக் கோயிலிலே பணியாற்றுகின்ற கிப்பந்திகளுக்குக் குறைந்த ஊதியம்தான். சம்பளம்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தக் குறைந்தச் சம்பளத்தைக் கொண்டு வீட்டு வாடகைக் கூட கொடுக்கமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, கோயில்களிலே உள்ள உபரி நிலங்களில், வீட்டு வசதி வாரியம் மூலமாக, வீடுகளைக் கட்டி கோயில்களிலே பணியாற்றும் கிப்பந்திகளுக்குக் குறைந்த விலையில் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டம், பள்ளிமலையில் பழமையான, தொன்மையான, சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற கோயில்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கோயில்களைப் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சேலம் நகரத்தில், கோட்டை மாரியம்மன் கோயிலில் ரூ. 10 இலட்சம் செலவில் ராஜ கோபுரம் அமைக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக, சேலம் நகர மாவட்ட மக்கள் சார்பாக, அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு, சுற்றுலா, செய்தித் துறையின் மூலமாக, அரசுப் பொருட்காட்சிகள் அங்கங்கு சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. கடந்த காலத்தில், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட



(திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்)

[1980 ஜூலை 1<sup>0</sup>]

முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சி இந்த நாட்டிலே அமைவதற்கு முன்னால், பொருட்காட்சிகள் தனியாருக்கு ஏலம் விடப்பட்டன. அந்தப் பொருட்காட்சிகளில் களியாட்டங்கள் என்ற பெயரில் சூதாட்டங்களையும், கலை விழாக்கள் என்ற பெயரில் ஆபாச நடனங்களையும் நடத்தி பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை கொள்ளை அடித்து வந்தார்கள். அப்பொழுது பொருட்காட்சியைப் பார்க்கச் சென்ற ஏழை மக்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டு, சூதாட்டத்தின் மூலமாக அவர்களுடைய பணங்கள் பறிக்கப்பட்டன. ஆகவே, தமிழக அரசு பொருட்காட்சி விங் என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தி, தமிழகத்தின் முக்கிய நகரங்களான, கோவை, மதுரை, சேலம், சென்னை போன்ற பகுதிகளில் ஆண்டுதோறும் அரசுப் பொருட்காட்சி நடத்தி வருகிறது. இதன் மூலம் பல இலட்சம் நிகர லாபம் வருவதோடு, ஏழை எளிய மக்கள் கண்டு களிக்கவும் சூதாட்டங்களிலிருந்து, ஆபாச நடனங்களிலிருந்து விடுபடவும் வாய்ப்பிருக்கிறது. அன்றைக்கு ஏழை, எளிய மக்கள் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களைப் பறிகொடுத்தார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு நிம்மதியாக வாழ்கிறார்கள். ஆகவே, அரசுப் பொருட்காட்சியை மாவட்டத்தோறும் நடத்துவதன் மூலமாக, அரசுக்குக் கணிசமான லாபம் கிடைப்பதுடன், சூதாட்டத் தன்மைகள் எல்லாம் மக்களிடையேயிருந்து ஒதுக்கப்படுகின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, இந்த அரசு பொருட்காட்சியைக் கண்டு களிப்பதன்மூலம் அங்குள்ள பல கோடிக்கணக்கான குடும்பங்கள் நிம்மதியாக வாழ்கின்றன. வாழும் உள்ளங்கள் பல நூறு என்றால், இந்த அரசை வாழ்த்தும் உள்ளங்கள் பல இலட்சம் என்று பெறுமையுடன் கூறிக்கொள்ள முடியும். எனவே, அரசு ஆண்டுதோறும், திருவிழா, பண்டிகை போன்ற காலங்களில் ஆங்காங்கு பொருட்காட்சிகளை நடத்தி, அரசுத் திட்டங்களை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன்மூலம் அரசின் திட்டங்களை மக்கள் கண்டு களிக்கவும் வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காட்டு இலாகாவைப் பொறுத்தவரை, இன்றைக்கு தருமபுரி மாவட்டத்தில், சந்தன பயிர் அதிகமாக பயிரிடப்படுகிறது. ஆகவே, தெங்கனிக்கோட்டை, கிருஷ்ணகிரி போன்ற பகுதிகளில் பரிசோதனை செய்து, சந்தனத் தோட்டங்களை அதிகமாகப் பயிரிட்டு, பெருக்கவேண்டும். வனத் துறை சாதாரணத் துறை தானே என்று நினைக்கக்கூடாது. வனத் துறை அரசுக்கு ஏராளமாக பொருளிட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய பணத்துறை.

கடந்த காலத்திலே, கடத்தல் மூலமாகப் பல இலட்ச ரூபாய்களைக் கொள்ளை அடித்து வந்தார்கள். அப்படி சட்ட விரோதமாக, சந்தனம் போன்ற மரங்கள் கடத்தப்பட்டதோடு

1980 ஜூலை 10] [திரு சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

மட்டுமல்லாமல், காடுகள் அழிக்கப்பட்டன. சந்தனங்களும் மூங்கில்களும் திருடப்பட்டன. ஆனால், அம்மாதிரி திருடுகள் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

சேலம் மாவட்டத்தில் ஏற்காடு அடிவாரத்தில், மேலிருந்து மரங்களைக் கீழே கடத்திச் செல்வதைத் தடுக்க, ஒரு சோதனைச் சாவடி இருக்கிறது. ஆனால், கீழே கொண்டு வரப்படுகிற மரங்கள், அந்தச் சோதனைச் சாவடியை மீறிக் கூடக் கடத்திச் செல்லப்படுகிற சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. ஆகவே, ஊட்டியில் இருப்பதைப் போல் மலையின் மேலே ஒரு சோதனைச் சாவடியையும், மலைக்குக் கீழே, அடிவாரத்தில் ஒரு சோதனைச் சாவடியையும் நிறுவுவதன் மூலம், அந்தக் கடத்தலைத் தடுத்து நிறுத்த வாய்ப்பிருக்கிறது.

விறகு விலை அதிகமாக ஏறியிருப்பதால், சென்னையில் 50 நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து அங்கு விறகு விற்கப்படும் என்று நேற்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். அதே போல், ஏழைகள் வீடுகள் கட்ட முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். காரணம், வீடு கட்டுகின்ற சாமான்கள், தேவைப்படுகின்ற சாமான்கள் விலை ஏறியிருக்கிறது. ஆகவே காட்டு இலாகா அதிகாரிகள் ஏழை, எளிய மக்களுக்குக் குறைந்த விலையிலே, வீடு கட்டுமான சாமான்களை அளிப்பதற்கான வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டும்.

சுற்றுலாத் துறை மூலம் கொல்லி மலையிலே ஒரு சுற்றுலாஸ்தலம் ஏற்படுத்த வேண்டும். தமிழகத்தினுடைய பல மாவட்டங்களின் நெடுஞ்சாலைகளில், இரவு நேரங்களில் லாரிகளிலே செல்லக் கூடியவர்களுக்காக, ஓட்டுநர்களுக்காக, ஆங்காங்கு சுற்றுலாத் துறையின் மூலம், காண்டின்கள் கட்டித் தரவேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

திரு. எல். இளையபெருமாள் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அரசு பணிகளைச் செய்வதற்காக, வயதானவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களுடைய தகுதி, திறமையைப் பார்த்து.....

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ.சு. திருவேங்கடம்) : அமைச்சரே சொல்லிவிட்டார், அந்த நியமனத்தை சட்டப்படி செய்திருக்கிறார்கள் என்று. அதற்குப் பிறகு கிளாரிபிகேஷன் தேவையில்லை.



[1980 ஜூலை 10]

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : தலைவர் அவர்களே, ரிட்டையரான வேறு ஒருவர் தமிழ்நாடு சர்வீஸ் கமிஷன் சேர்மனாக அரசு நியமித்திருப்பது சேலம் உறுப்பினருக்குத் தெரியுமா? இதையும் அவரது கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது அந்த விவாதம் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்தும் பத்திரிகையிலே வெளிவரக்கூடாது என்றும், அவைக்குறிப்பிலே ஏற்கூடாது என்றும் கேட்டார்கள். எனவே அதை ஒட்டித் தான் இப்போது வந்திருக்கின்ற விவாதம் பத்திரிகையிலேயும் அவைக்குறிப்பிலேயும் இருக்கலாமா, அவைகளை நீக்குவதுதான் பொருத்தம் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ.சு. திருவேங்கடம்) : அதுவும் பரிசீலிக்கப்படும்.

\*திரு. ஏ. சந்திரசேகரன் : பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டமன்றத்திலே பேசுகின்ற நல்ல வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திய அன்னை இந்திராகாந்தி அவர்களுக்கும், என்னைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிய சோழவந்தான் தொகுதி மக்களுக்கும் இதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய கன்னிப் பேச்சை ஆரம்பிக்கிறேன்.

வனவளம், சின்கோனா, அறநிலையம் போன்ற மானியக் கோரிக்கைகளைப் பற்றி நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்திலே நான் பங்குகொண்டு உரைநிகழ்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வனவளத்தைப் பற்றி கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விழைகிறேன். பொதுவாக நாட்டிலே வனவளம் நல்ல முறையிலே இருந்தால்தான் நாட்டிலே நல்ல சிறப்புக்களைப் பெற முடியும் என்ற அடிப்படையிலே ஒரு நாட்டில் பரப்பளவிலே 1/3 மடங்கு வனம் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நம் நாட்டில் 17 சதவீதம் தான் இருக்கிறது. ஆகவே நம் நாட்டில் வனவளத்தைப் பெறுக்குவது இன்றியமையாதது. எனவே அரசு அதைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

கொடைக்கானல், ஊட்டி போன்ற பகுதிகளில் அடிக்கடி நிலச்சரிவு ஏற்படுவதற்குக் காரணம், அங்கே உள்ள மரங்கள் அதிக அளவில் வெட்டப்பட்டதுதான்.

வன வளத்தால் தான் நமக்குத் தேவைப்படுகிற பிராணவாயு அதிகம் கிடைக்கிறது.

It is an essential thing. So, I request the Government to concentrate on it.

1980 ஜூலை 10] [திரு. ஏ. சந்திரசேகரன்]

அடுத்தப்படியாக, வன வளத்தைப்பொறுத்தவரையில் நான் மூன்று யோசனைகளை இந்த அவை முன் வைக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். வனத்துறையில் பாரஸ்ட் ரேஞ்சர்கள், போலீஸ் காரர்கள் இருக்கிறார்கள். உண்மையிலே அவர்கள் செய்கிற பணி மிகவும் ரிஸ்க் உள்ளதாகும். சாதாரணமாக நம் நாட்டில் உள்ள பையர் சவீஸ், போலீஸ் சரிர்வீஸ் போல் இல்லை. அவர்களுக்கு ரிஸ்க் அலவன்ஸ் இப்போது நல்ல முறையில் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு அதிகமான அளவிற்கு ரிஸ்க் அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போல், யூனிபாம் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. அதையும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாரஸ்ட் டிபார்ட்மென்டில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதிகள் இல்லை. அதையும் செய்து தருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுற்றுலாத் துறைப் பொறுத்தவரையில், பயணிகள், தங்க சிறந்த முறையில் நல்ல ஓட்டல்கள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே பாரின் டிரீஸ்ட்கள் வருகிறபோது அவர்களை சில அன்-அபிசியல் டிரீஸ்ட் கையிட்டுகள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் ஏமாற்றி, அதிகப் பணம் பெறுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களை கண்காணிக்க ஒரு தனி ஸ்குவாடு அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விமான நிலையத்தில் இருந்து வருகின்ற பயணிகளுக்கு மினி பஸ் வசதி தற்போது செய்து தரப்பட்டு இருக்கிறது. அதை மாற்றி அவர்களுக்கு டிரீஸ்ட் டாக்சி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கிற பஸ் வசதி போதாது. ஆகவே, அவர்கள் விமான நிலையத்தில் இருந்து சிட்டிக்கு வருவதற்கு டிரீஸ்ட் டாக்சி வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல இடங்களில் டிரீஸ்ட் சென்டர்கள் இருக்கின்றன. அங்கே எல்லாம் சில திறமை அற்ற ஆபீசர்கள் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் டிரீஸ்ட்டுகளை நல்ல முறையில் கைடு செய்வதற்கு பதிலாக மாறுபட்ட முறையில் கைடு செய்து விடுகிறார்கள். ஆகவே சிறந்த தகுதி வாய்ந்தவர்களை, திறமை படைத்தவர்களை அங்கே நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[திரு. ஏ. சந்திரசேகரன்]

[1980 ஜூலை 10]

மதுரை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், சுற்றுலா வளர்ச்சி நல்ல முறையில் கவனிக்கப்படவில்லை என்கிற குறை இருக்கிறது. அங்கே, தேக்கடி, கொடைக்கானல், போன்ற இடங்களில் நல்ல டிரீஸ்ட் சென்டர் வைத்து டிரீஸ்ட் டெவலப்மென்ட் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் கே.பி. இராமலிங்கம் : பேரவைத் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் அறநிலையத் துறை, வனத் துறை, செய்தி-சுற்றுலாத் துறை, திறைப்படத் துறை மானியக்கோரிக்கைகள் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி என் உரையைத் துவங்குகிறேன்.

தமிழகத்தில் அமைந்துள்ள புதிய பொலிவுமிக்க அரசு முதலாவதாக திரைப்படத் துறை மானியக் கோரிக்கையை எடுத்துக்கொள்வது மிக மிக வரவேற்கத்தக்கதும், மிகவும் அத்தியாவசியமானதும் ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம், சமீபத்தில் போடப்பட்ட வரி விதிப்பின் காரணமாக கச்சாப் பிலிமின் விலை சுருள் ஒன்றுக்கு 250 ரூ. உயர்ந்துள்ளது. இதனால் 25 பதிப்புகள் வெளியிடப்படுகின்ற திரைப்படத்தின் உற்பத்தி கிட்டத்தட்ட 1 லட்சம் ரூபாய் அதிகம் ஆகிறது. இதனால் தமிழகத்தில் திரைப்படத் தொழில் பாதிப்பு ஏற்படும் என்ற நிலைமை இன்றைக்கு உருவாகியுள்ளது. இதனால் அரசின் வருவாய் குறையும். படங்கள் வெளிவருவதும் எண்ணிக்கையில் குறையும். இதனால் பெரும்பான்மையான தொழிலாளர்கள் வேலை இன்றித் தவிர்க்கும் நிலைமை ஏற்படும். மேலும், தமிழ் மொழியில் வெளி வரும் படத் தொழில் மிகவும் பாதிக்கப்படும். இதனால் தமிழ் நாட்டின் வருமானம் குறைந்து, தமிழ் நாட்டின் கலாசாரம் வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும் என்று நான் எண்ணுகிறேன். இதற்கு அந்தத் துறையில் நல்ல தேர்ச்சி பெற்று இருக்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மைய அரசோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி நல்ல தீர்வு காணவேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

அதைப்போல அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் கடவுள் மீது எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்றாலும் மனச் சாட்சிக்குப் பயந்தவன் என்ற முறையிலே சொல்கிறேன். கோயிலில் குடியிருக்கும் ஆண்டவனை காப்பாற்றும் பொறுப்பு நம் முடைய காவலர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றாடு சிலையைத் திருடி சில்லரையைச் சம்பாதிக்கின்ற நோக்கத்தோல்

1980 ஜூலை 10] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

ஆண்டவன் சிலைகளைத் திருடிச் செல்கிறார்கள். அப்படிக்கடத்துகின்ற நேரத்தில் அந்த ஆண்டவனை காப்பாற்றுகின்ற பொறுப்பு காவல் துறையின் கையில் வந்துவிடுகிறது. ஆலயங்களைப் புதுப்பிப்பதைவிட இப்படிப்பட்ட ஆலயங்களில் இருக்கிற ஆண்டவனைக் காப்பாற்றுகின்ற தலையாயப் பொறுப்பு நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அரசுக்கு இருக்கிறது; அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை இந்த அவைமுன் வைக்கிறேன்.

காட்டிலாகா பற்றிக் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் ஹைதராபாத் ஜில்லாவில் ஒரு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். காட்டிலே இயற்கையான சூழ்நிலையில் சிங்கங்கள் நடமாடுவதைப் பார்ப்பதற்காக 'லயன்ஸ்ஸ்பாரி' வைத்திருக்கிறார்கள். லயன்ஸ்ஸ்பாரி என்று சொல்லுகின்ற அந்த மூடிய பஸ்ஸிலே சூழ்ந்தைகளும், பொதுமக்களும் சென்று இயற்கையான சூழ்நிலைகளில் சிங்கங்களை நேரடியாகப் பார்க்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதைப்போல நம்முடைய காடுகளிலும் சிங்கங்களைக் கண்டுபிடிக்க 'லயன்ஸ்ஸ்பாரி' அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல நாமக்கல் கோட்டையை நல்லமுறையில் புதுப்பித்து ஒரு சுற்றுலா ஸ்தலமாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதியமான் கோட்டையிலிருந்து தர்மபுரி கோட்டை வரையில் ஏற்கெனவே ஒரு சுரங்கப் பாதை இருக்கிறது. அதைப் புதுப்பித்து சுற்றுலாவாக அங்கே சென்றுவர தகுந்த வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல வல்வில் ஓரி வாழ்ந்த கொல்லி மலையை ஒரு சுற்றுலா மையமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல அர்த்த நாரீஸ்வரர் கோயில் ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே நிறைய கல்வெட்டுகள் இருக்கின்றன. அதையும் ஒரு சுற்றுலா மையமாக ஆக்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சில கோயில்களுக்கு இருக்கிற நிலங்கள் அதிகமாக இருந்தாலும் அந்த நிலத்தை வைத்து, அங்கே பணியாற்றுகின்ற வர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால் அவர்களுக்கு ஏதாவது சலுகைகள் அளித்து அந்த நிலங்களிலிருந்து அதிகமாக வருமானம் கோயில்களுக்கு கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1980 ஜூலை 10]

இந்த அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில், ஏற்கெனவே இருந்தவர்கள் இதை ஒரு துறையாகக் கருதாமல் இந்தத் துறையைப் பயன்படுத்தி தன்னை வளர்த்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் அரசைப் பொறுத்தமட்டில் மதுரை மீனாட்சியம்மன் முக்குத்தியானாலும் மருதமலை உண்டியல் ஆனாலும் அவைகள் எல்லாம் தங்களுடைய சொத்தாக கருதாமல் ஆண்டவன் சொத்தாகக் கருதி, போற்றி பாதுகாக்கப்படும் என்ற உறுதியைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

\*திரு. துரை முருகன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு இந்து அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் வைத்திருக்கிற இந்து சமய அறக்கட்டளைகள், காட்டுவளம், சுற்றுலா, சின்கோனா ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சார்ந்து இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தலைவரவர்களே, முதற்கண் இந்த மானியக்கோரிக்கைகளுக்கு உள்ளே புகுந்து பேசுவதற்கு முன்னால் ஒரு முக்கியமான கருத்தை வெளியிட விரும்புகிறேன். காரணம், மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதம் இன்றிலிருந்து தொடங்குகிறது. எனவே, இன்றைக்கு விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகள் குறிப்புகள் வந்தமாதிரி இனிவருகின்ற மானிய கோரிக்கைகளுக்கும் வந்துவிடக் கூடாது, தாமதம் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காக குறிப்பிடுகிறேன். மானியக் கோரிக்கைகள் மீதிருக்கிற அறிக்கைகள் எல்லாம் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாக அங்கத்தினர்களுக்கு கிடைத்தாக வேண்டும்; இதற்கு முன்னால் அப்படி வழங்கப்படும். அப்போதுதான் அங்கத்தினர்கள் அதைப் படித்து, லைபிரரிக்குப் போய் விவரங்கள் சேகரித்து, அல்லது எக்ஸ்பர்ட்களை கலந்தாலோசித்து நல்ல முறையிலே தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். 'விடிந்தால் திருமணம், பிடி தாம்பூலம்' என்று சொல்வார்களே அதுமாதிரி விடிந்தால் மானியக்கோரிக்கை விவாதம். இரவு 10-30 மணிக்கு அதுபற்றி குறிப்புகளைக் கொண்டுவந்து போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே பார்த்தால் சுற்றுலா பற்றிய குறிப்பு இல்லை.

இன்றைக்கு சுற்றுலாத் துறை ஒருவேளை வராதோ என்னவோ என்று அஜண்டாவை எடுத்துப் பார்த்தால் அதிலே சுற்றுலாத்துறை சேர்ந்திருக்கின்றது. ஆனால் இங்கே வந்து உட்கார்ந்ததற்குப் பிறகு இந்த மேஜையின் மீது சுற்றுலாத்துறையைப் பற்றிய அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே

1980 ஜூலை 10]

[திரு. துரைமுருகன்]

சுற்றுலாத்துறையை இதற்கு மேலே படித்து அதற்கு மேலே விவரங்களைச் சேர்க்கவேண்டிய நிலைமை உருவாகி இருக்கின்றது. இரவு 10 மணிக்கு மூன்றுமானியங்கள் கிடைத்தன. காலையில் 9 மணிக்கு மேல்தான் சுற்றுலாத்துறை பற்றிய அறிக்கை கிடைத்திருக்கின்றது. எனவே இவற்றை வைத்துக் கொண்டு அங்கத்தினர்களாலே எப்படிப் பேச முடியும் என்பதை அருள்கூர்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். முன்பெல்லாம் இந்த அறிக்கைகள் எல்லாம் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பே வந்துவிடும். இன்னும் சொல்லப்போனால் 4 நாட்களுக்கு முன்னதாகக் கூட வந்துவிடுவதுண்டு. ஆகவே குறைந்தபட்சம் 3 நாட்களுக்கு முன்னதாகக் கிடைத்தால்தான் அங்கத்தினர்களால் படிக்க முடியும். எனவே இன்று நடைபெற்றது—இதுவே கடைசி முறையாக இருக்கும்படி அரசும், செயலாளர்களும், தலைவர் அவர்களும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து முதலில் இந்து சமய அறக்கட்டளைகளைப் பற்றி நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த இந்து அறநிலையம் என்பது திராவிடமுன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னால் அது இந்த மாமன்றத்திற்கு வருகிறபோது எல்லாம் மிலலேனியஸ் சப்ஜெக்ட்டுக்கு உள்ளே நுழைந்துதான் வரும். அதைப் பல பட்டரையிலே சேர்த்துவிடுவார்கள். சில நேரங்களிலே விவாதமே இல்லாமலே ஓட்டெடுப்பு நடந்து முடிந்துவிடும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையிலே தான் இந்த அறநிலையத்துறை இருந்தது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சிப் பீடத்தில் ஏறியதற்குப் பிறகுதான் குறிப்பாக கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு தான் அதற்காக தனியான ஒரு இலாக்கா என்று போட்டு அதை ஒரு தனி மதிப்புள்ள இலாக்காவாக மதிக்கத்தக்க விதத்திலே மாற்றியமைத்தார்கள். எனவே திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தினுடைய காலம்தான் குறிப்பாக கலைஞர் அவர்களுடைய காலம்தான் இந்து அறநிலையத்தினுடைய மறுமலர்ச்சி காலம் என்று சொல்லலாம். ஏனென்று கேட்டால் முன்பு எல்லாம் கோயில் நிலங்களை யார் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அந்த கோயில் நிலங்களை பலர் ஆண்டாண்டுகாலமாக அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படிப் பலபேர் அனுபவித்த காரணத்தால் ஆண்டவனே நெய் வேத்தியத்திற்கு அல்லல்பட்ட நிலைமை உருவாகிக்கொண்டிருந்தன. எனவே அவற்றை மாற்றி தனியாக ஒரு அலுவலரைப் போட்டு கோயில் நிலங்கள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்று அவற்றைக் கண்டுபிடித்து அவைகளை எல்லாம் கோயிலுக்கு வருமானம் உடையவைகளாக மாற்ற வேண்டும் என்ற காரியத்தை



[திரு. துரைமுருகன்]

[1980 ஜூலை 10]

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் செய்திருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. அப்படி ஒரு தனி அலுவலரைப் போட்டு நிலங்களைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டு வந்ததிலே சற்றொப்ப 1 இலட்சம் ஏக்கருக்குமேலே அப்படிப்பட்ட நிலங்களை நாங்கள் அரசுக்கு சேர்த்திருக்கிறோம். அதேபோன்று பல நிலையங்கள், சமய நிறுவனங்கள், கோயில் நிர்வாகங்கள் ஆகிய இவைகள் எல்லாம் தணிக்கை செய்யப்படாமல் ஏதோ வந்தது கணக்கு போனது கணக்கு என்றும் ஆண்டவன் திருவுளத் திருவுண்டி என்றும் இருந்தது. அவற்றை எல்லாம் மாற்றி 1972 ஆம் ஆண்டு அவற்றை தணிக்கை செய்வதற்காக ஒரு பிரிவை இந்த நிர்வாகத்திலே கொண்டு வந்தும் அதைச் செம்மைப் படுத்தியதும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான்.

அதுமட்டுமல்லாமல் பல்வேறு அறக்கட்டளைகள், மடங்கள், மடங்களைச் சேர்ந்த கோயில்கள், சமய நிறுவனங்கள் ஆகியவைகள் எல்லாம் தனித்தனியாக பிரிந்திருந்தன. அவற்றை எல்லாம் ஒருங்கிணைத்து இந்த இந்து அறநிலையக் கட்டளைக் குள்ளே கொண்டு வந்து நிறுத்தி அந்தக் கோயில்களுக்குக் கெல்லாம் உரிய முறையிலே நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதேபோன்று அறங்காவலர்களாக சில பழம்பெரும் பெருச்சாளிகள் இருந்தனர். கேட்டால் நாங்கள் பரம்பரையாக வருகின்றவர்கள். ஆகவே எங்களை யாரும் அசைக்க முடியாது என்று சொல்லி கொண்டிருந்தார்கள். கோயிலுக்கும் அவர்களுடைய வீட்டுக்கும் எந்தவித வித்தியாசமும் இல்லாமல் இருந்தது. கோயில் சொத்துக்களுக்கும் அவர்களுடைய சொத்துக்கும் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் இல்லாமல் இருந்தது. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்றி பரம்பரை அறங்காவலர்களை நீக்கி வீட்டு பரம்பரையில் அல்லாதவர்களை அறங்காவலர்களாக நியமித்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான்.

அதுமட்டுமல்லாமல் அரிசனங்களை அறங்காவலர்களாக மாற்ற வேண்டும் என்ற சமுதாய சீர்திருத்தத்தின் அடிப்படையில் அரிசனங்களை அறங்காவலர்களாக மாற்றிப் போட்டதும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் அரிசனங்கள் அர்ச்சகர்களாகனே வர வேண்டும் என்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அதை நிறைவேற்றினோம். அது இன்றைக்கு உச்சநீதி மன்றத்திலே தூங்கிக்கொண்டிருப்பதும் நாடறிந்த விஷயமாகும். எனவே ஆண்டவன் பிள்ளைகள் அரிசனங்கள், அவர்கள் அர்ச்சகர்களாக ஆகலாம் ஆகமம் தெரிந்திருந்தால் என்பதை எடுத்து

1980 ஜூலை 10]

[திரு. துரைமுருகன்]

இயம்பியதும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான். மேலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் காலத்திலேதான் குடமுழுக்குகள் பல கோயில்களுக்கு நடைபெற்றன. ஓடாத திருவாரூர் தேர் ஓடியிருக்கின்றது. பல்வேறு கோயில்களின் நிர்வாகத்திலே இருந்த கல்லூரிகள், பள்ளிகள், மற்றும் அநாதை இல்லங்கள் ஆகிய இப்படிப்பட்ட பல்வேறு சமுதாய நலன்களை உட்கொண்டவைகள் அனைத்தின் நடவடிக்கைகளையும் மாற்றி இருப்பது திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு தான்.

எனவே தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு காலத்திலேதான் கோயில்களில் ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. மறுமலர்ச்சி மட்டுமல்ல. ஒரு புத்துணர்வும் ஏற்பட்டது என்பதை அச்சாரமாக எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

ஆனால், இந்த நாட்டிலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று 2½ ஆண்டு காலமாகிறது. நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த காலத்தில் நியமித்த அறங்காவலர்களை எல்லாம் அன்றையதினம் ஜனாதிபதி ஆட்சிக் காலத்திலே நீக்கிவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு 1 ஆண்டு காலம் முழுவதும் ஜனாதிபதி ஆட்சி இருந்தது. அதற்குப் பிறகுதான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி 2½ ஆண்டு காலம் தமிழகத்தில் ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருந்தது. சற்றொப்ப 3½ ஆண்டு காலத்தில் அறங்காவலர்களே நியமிக்கப்படவில்லை.

கேட்டால் சொன்னார்கள். 'அடுத்த மாதம் நியமிக்கப்படும், அதற்கு ஒரு குழு போட்டிருக்கிறோம். அந்தக் குழுவின் சிபாரிசை எடுப்போம், இப்படிப் போடுவோம், அப்படிப் போடுவோம்' என்று. இப்படி ஏதோ தள்ளிக் கொண்டே வந்திருக்கிறார்களே தவிர அறங்காவலர்களைப் போடவேயில்லை. இதன் விளைவு என்னவென்றால், எச்சிகியூட்டில் ஆபீசர்களின் கையிலே கோவில் நிர்வாகம் வந்தது. 7, 8 கோவில்கள் சேர்த்து, 10, 15 கோவில்கள் சேர்த்து ஒரு நிர்வாக அதிகாரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் போட்டிருக்கிற காரணத்தினால் அந்த நிர்வாக அதிகாரி ஒரு வலம் வருவதற்குள்ளாகவே 3, 4 மாதங்கள் ஆகின்றன. எனவே, கோவிலினுடைய வேலைகள் அப்படியே ஸ்தம்பித்துப்போயிருக்கின்றன. நிர்வாகங்கள் அங்கே நொண்டிக் கொண்டிருக்கின்றன.



[திரு. துரைமுருகன்]

[1980 ஜூலை 10]

இப்படிப்பட்ட நிலைம உருவாகியிருக்கிறது இந்த 2½ ஆண்டு காலத்தில். இந்த 2½ ஆண்டு காலத்தில் கோவில் நிர்வாகத்தைச் செம்மைப்படுத்த, சீராக்க, கோவிலினுடைய ஆகமங்கள் கெடாமல் கட்டிக் காக்க அறங்காவலர்களை நியமிப்பதிலே கூட இந்த அரசு தவறிவிட்டது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டாமல் இருந்தால் என்னுடைய கடமையிலிருந்து வழுவிவனாவேன் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையிலே நான் ஒன்றைப்பார்த்தேன். “இந்து சமய நிறுவனங்களில் பரம்பரை அர்ச்சகர்களை நியமிப்பதை நீக்குதலும், சாதி சமய பிரிவு அல்லது பாகுபாட்டின்றி அறங்காவலர்களை நியமித்தலும்” என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒன்றைச் செய்திருக்கிறார்கள். என்னவென்றால், “இந்துக் கோவில்களில் அர்ச்சகர்களை நியமிப்பதின் தொடர்பாக, உச்ச நீதிமன்ற குறிப்புகளை கருத்தில் கொண்டு மேற்சொன்ன நோக்கத்தைச் செயல்படுத்துவதற்குரிய வழி முறைகளை காணும் வகையில், வேதங்கள், ஆகமங்கள், திருமறைகள் முதலியவற்றில் நன்கு புலமையுள்ள ஒரு வல்லுனர் குழு ஒன்றை அரசு நியமித்திருக்கிறது.”

இந்து கோவில்களில் அர்ச்சகர்களை நியமிப்பதில் உச்ச நீதிமன்ற குறிப்புகள் என்ன என்பதை விளக்கமாக அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே தெரிவித்திருக்கலாம். ஆனால், ஏனோ தெரிவிக்கவில்லை, விட்டு விட்டார். மேற்சொன்ன நோக்கத்தை செயல்படுத்துவதற்குரிய வழிமுறைகளைக் காணும் வகையில், வேதங்கள், ஆகமங்கள், திருமறைகள் ஆகியவற்றில் நன்கு புலமையுள்ள வல்லுநர் குழு ஒன்றை ஏற்கெனவே அமைத்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்தக் குழு என்ன சொல்கிறது, என்ன செய்யப்போகிறது என்பது எங்களுக்குப் புரியவில்லை. இன்னொன்றையும் நாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்:

சாதி சமய நெறிமுறைகள் இல்லாமல் அர்ச்சகர்களை நியமிப்பதற்கு அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களும் ஒத்துக் கொள்வார்கள். ஏற்கெனவே அப்படி அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காக கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டி, அதன் செயல்வடிவங்களை அன்றையதினம், மத்திய அமைச்சராக இருந்த பாபுஜி ஜெகஜீவன்ராம் அவர்களிடத்திலே கொடுத்து, இதை மத்திய சர்க்கார்தான் செய்ய வேண்டும் என்று பல முறை கேட்டுக் கொண்டார்கள். அப்படி பலமுறை கேட்டும் அவை நடைபெறவில்லை.

1980 ஜூலை 10]

[திரு. துரைமுருகன்]

ஆனால், நான் இந்த அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே நேரிடையாகக் கேட்பது இதிலே குழு அமைத்து விட்டால் மட்டும் இந்த நோக்கம் நிறைவேறி விடுகிறதா? அல்லது அரசியல் சட்டமே திருத்தப்பட வேண்டும் என்ற நிலைமை உருவாகியிருக்கிறதா? அரசியல் சட்டம் தான் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்திக் கேட்பதற்கு இந்த அரசு எடுத்திருக்கிற செயல் முறைகள் என்ன என்பதை இந்த அரசு தெரிவிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அடுத்து இதிலே சொல்லியிருப்பது, “பரம்பரை முறையில் வராத அறங்காவலர்களை நியமிக்க வேண்டும். அத்தகைய நியமனத்திற்குத் தகுதி வாய்ந்த நபர்களின் பெயர்ப் பட்டியலை தயார் செய்ய சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு, அதாவது உதவி ஆணையாளர், துணை ஆணையாளருக்கு உதவி செய்ய 46 ஏ பிரிவின் கீழ் வட்டாரக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.”

ஏற்கெனவே நாம் டிரஸ்டிகள் போட்டால் அங்கே இருக்கிற அசிஸ்டென்ட் கமிஷனர்கள் அவர்களையெல்லாம் கேட்டே செய்வது இல்லை. இந்த வட்டாரக் குழுக்கள் போட்டதற்குப் பிறகு என்ன நிலைமை இருக்கிறது? இத்தனை குழுக்கள் போட்டு என்ன பயன்? எத்தனை குழுக்கள் போட்டாலும் அறங்காவலர்கள் தான் வந்து சேரவில்லை. எனவே, குழு போடுவதையே தலையாய கடமையாக அரசு கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இவற்றைச் சுட்டிக் காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொன்று, இந்த அறங்காவல் துறையில் ‘திருக்கோயில்’ என்று ஒரு புத்தகம் வெளியிடுகிறார்கள். அந்தப் புத்தகத்தைப் பொருத்தவரையில் சரியான விளம்பரம் இல்லை. அதிலே முருகவேள் என்பவர்தான் முழுக்க முழுக்க எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். அதை திருத்தி, பல்வேறு சமயத் தலைவர்கள் எழுதுகிற வகையில் அவற்றை திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த அறங்காவல் துறையிலே இந்தச் சர்க்கார் இந்த 2½ ஆண்டுக் காலத்தில் மிகப் பெரிய சாதனை என்று சொல்கிற வகையில் என்ன சாதித்திருக்கிறது. அதைச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கலைஞர் அவர்களுடைய காலத்திலே ‘கருணை இல்லங்கள்’ என்று சொல்லி திருக்கோவில்



[திரு. துரைமுருகன்]

[1980 ஜூலை 10]

நிதி வருமானத்திலிருந்தும், அரசாங்கத்தின் மானியத்திலிருந்தும் நிதியைப் பெற்று, ஆதரவற்ற, அனாதைகளான பிள்ளைகளைச் சேர்த்து படிப்புச் சொல்லிக் கொடுத்து அவர்களுக்கு சோறு போட்டு, அவர்களை வளர்த்து வந்தோம்.

இப்போது அதிலும் ஒரு பெரும் மாறுதல். கருணை இல்லங்கள் என்பது அன்பு இல்லங்கள் என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. பெயர் மாற்றி இருக்கிறார்கள். என்ன காரணம்? பெயர் எடுப்பதில் நீங்கள் பெயர் எடுத்தவர்கள்தான். எங்கள் பெயர்கள் இருக்கக்கூடாது. ஆனால் கருணை என்பதை அன்பு என்று மாற்றியிருக்கிறீர்கள். கருணை என்றால் கருணாநிதி என்பதில் கருணை என்று வருகிறது. அப்படி கருணை என்று வருகிறது என்பதற்காக கருணைக்கு எதிர்ப்பாகிவிட்டீர்களா? அன்பு என்பது வேறு. கருணை என்பது வேறு. அன்பு என்பது ஒத்த வயதுடையவர்களுக்கிடையே வளர்வது. அவன்பால் அவள் அன்பு சுரந்தால் என்று ஒத்த வயது உடையவர்கள்பால் ஏற்படுவது அன்பு. கருணை என்பது ஆதரவற்ற அனாதைகள் பால் சுரப்பது. எனவே, இரக்கத்தின்பால் சுரப்பது கருணை. ஆனால் ஒரே நிலையில் ஒத்தவர்கள்பால் சுரப்பது அன்பு. கருணை என்பது ஆண்டவன் கருணை வடிவமாக இருக்கிறான், அவர்கள்பால் கருணை கொள்கிறான் என்று கிருபானந்த வாரியார் அவர்களேகூட விழாவில் சொன்னார்கள். கருணைக்கும் அன்புக்கும் இருக்கிற வித்தியாசத்தைக்கூடப் பாராமல், சொல்லப்போனால் கிருத்துவ மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அன்பு இல்லங்கள் நடத்துகிறார்கள். இந்து மதம் நடத்துவது அதிலிருந்து மாறுபட்டு சொல்லப்பட வேண்டும் என்பதற்காக அன்பு இல்லங்கள் என்பதைக் கருணை இல்லங்கள் என்று போட்டோம். அதில் கூட கருணாநிதியில் கருணை என்று வந்திருக்கிறதே என்று அலர்ஜியினால் அதைக்கூட மாற்றியிருக்கிறார்கள். எனவே இந்தத் துறையில் செய்திருக்கிற மகத்தான சாதனை அது ஒன்றுதான் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : அன்பே ஆண்டவன், அன்பே சிவம் என்று ஆதியில் இருந்தே தமிழகத்தில் நிலவுகிறது. அந்த அடிப்படையே தவிர இப்படி நினைத்துக் கொள்வது என்றால் அது உங்கள் இஷ்டம்.

திரு. துரைமுருகன் : கிருத்துவர்கள் அன்பு இல்லங்கள் என்று நடத்துகிறார்கள். நமது மதத்தில் மாறுபட்டுத் தெரிய வேண்டும் என்பதற்காக கருணை இல்லங்கள் என்று மாற்றிவைத்தோம். அது கூட மனம் பொறுக்கவில்லை. இத்தகைய காழ்ப்புணர்ச்சி இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சுட்டிக் காட்ட

1980 ஜூலை 10]

[திரு. துரைமுருகன்]

விரும்புகிறேன். இன்னொன்றுகூட சொன்னார்கள். ஏதோ இவர்களுடைய ஆட்சியில் மருதமலை உண்டியல் எல்லாம் பாதுகாக்கப்படும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். எங்களுக்குக்கூட தெரியும். எங்களுடைய ஆட்சியில் திருத்தணி வேல்கள் பறிபோனது கிடையாது. அதற்கு போடப்பட்ட விசாரணை இன்னும் நடந்துகொண்டு இருப்பது கிடையாது. மருதமலை உண்டியலை உடைத்தார்கள் என்று சொல்லிய பிறகு அந்த அதிகாரி மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எடுத்த நடவடிக்கை சரி என்று அது ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது ஜனாதிபதி ஆட்சி காலத்தில். ஆனால் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்தபிறகு கிருஷ்ணசாமி என்பவரை கமிஷன் போட்டு யார் நீக்கம் செய்யப்பட்டாரோ அந்த அதிகாரி ஒரு மகஜர் கொடுத்து அந்த அமைச்சர் மீது விசாரணை நடத்தக்கூடிய அளவிற்கு வந்திருக்கிறது. இப்போது கதையே திரும்பிப் போயிருக்கிறது. இது என்ன புதுக்குழப்பம்? பீம்சிங் என்ற நிலைதான் உருவாகியிருக்கிறது. உங்கள் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தபின் திருத்தணி வேலை ஏன் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை? எங்கே போயிற்று? யார் எங்கே நுழைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்? யார் பக்க பலம்? இதுவரை வெளியிடப்பட்டதுண்டா, இரண்டரை ஆண்டுக் காலமாக. நாங்களும் திருப்பிச் சொல்ல முடியும் என்பதற்காகத்தான் இதைப்பற்றியெல்லாம் சொல்கிறேன். இன்று அறநிலையத்துறை ஸ்தம்பித்துப் போய்விட்டது. ஆகவே அதை விரைவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து முக்கியமான ஒன்று, சுற்றுலா. இந்தச் சுற்றுலாவைப் பொறுத்தவரையில் நான் படிக்கவில்லை. இருந்தாலும் ஜெனரலாக இங்கே சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வருவது, செலவு இல்லாமல் வருமானம் ஈட்டக்கூடிய துறை சுற்றுலாத்துறை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : உங்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் பேச ஆரம்பிக்கிறபோதே இந்தப் புத்தகங்கள் எல்லாம் எனக்கு இப்போதுதான் வந்தன, நான் படிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். உங்கள் மூலம் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேறு நண்பர் ஒருவரைப் பேச வைத்துவிட்டு அவர்கள் அவற்றைப் படிப்பதற்குக் கொஞ்சம் நேரம் கொடுத்து மாலையில் பேசச் சொல்லலாம். நல்ல பேச்சாளர். இப்போது மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார். ஆகவேதான் இந்த வேண்டுகோள்.



[1980 ஜூலை 10]

திரு. துரைமுருகன் : அரசு தான் செய்ய வேண்டிய கடமையிலிருந்து தவறியிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். நான் அதைப் படிக்க முடியவில்லை. உங்கள் புத்தகத்தில் இருப்பதைப் படித்துவிட்டுப் பேசுவதை விட நானாகப் பேசினால்கூட நன்றாகயிருக்கும். ஏனென்றால், இதில் ஒன்றும் இல்லை என்று எனக்குத் தெரியும். சுற்றுலாத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், கலை உணர்வு நிறைந்ததுதான் சுற்றுலாத் துறை. வெளிநாடுகளிலிருந்து வருபவர்களைக் கவருவது சுற்றுலாத் துறை. சுற்றுலாத்துறை கலை உணர்வுகள் பொருந்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால், அந்தத் துறைக்கு யாரைத் தலைவராகப் போட்டிருக்கிறீர்கள்? முதற்கண் நான் குற்றம் சொல்கிறேன். ஜனாதிபதி ஆட்சிக் காலத்தில் ஒரு போலீஸ் அதிகாரியைப் போட்டார்கள். அதுவே தவறு என்பது என் சொந்த அபிப்பிராயம். காரணம் போலீஸ் அதிகாரி என்றால், ஒரு போலீஸ் அதிகாரியை தலைவராக போட்டிருப்பது பிரியாணிக்கு சைவ சாப்பாட்டுக்காரனை காவல் வைத்ததைப்போல் நீங்கள் அங்கே வைத்திருக்கிறீர்கள். போலீஸ் அதிகாரி என்றால் கூடுமானவரை அவர் இதயம் இரும்பாகிக் கொள்கிறது. மனிதனை ஈர்க்கிற கலை உணர்வு, இலக்கிய வளம், வசீகரிக்கிற சக்தி கொண்ட ஒருவரை அத்துறைத் தலைவராகப் போட வேண்டும். அவர்கள்தான் போட்டார்கள். உங்கள் ஆட்சியில் என்ன? கலை உணர்வு உள்ள கலைஞர், நாடகத்துறையில் உள்ளவர் இன்று முதல் அமைச்சராக இருக்கிறார். இந்தத் துறை அமைச்சராக இருப்பவரும் கலை உலகில் ஈடுபட்டவர்தான், அப்படியிருக்க நீங்களும் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? லெஃப்ட்டிரைட் போடுகிற ஒரு போலீஸ் அதிகாரியைக் கொண்டு போய் இத்துறைக்கு தலைவராகப் போட்டிருக்கிறீர்கள்.

[முற்பகல் 11-40]

அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? இன்றைக்கு என்ன நிலைமை வளர்ந்துக் கொண்டு வருகிறது? இந்த நிலைமைதான். முன்னாலே சுற்றுலா வாரியத் தலைவராக இருந்த ஒருவர் என்ன செய்கிறார்? இரண்டு காரை எடு என்று சொல்கிறார். அந்த இரண்டு கார்களிலே புறப்பட்டு பெங்களூரிலுள்ள வெஸ்டர்ன் ஓட்டலிலே போய்த் தங்குகிறார். அங்கிருந்து மைசூருக்குப் போய், பிருந்தாவனத்தை இரண்டு சுற்று சுற்றுகிறார். யாரோடு? தன்குடும்பத்தாரோடு, தன் பெண்டாட்டி, பிள்ளைகள், சித்தப்பா, பெரியப்பா ஆகியோருடன். இப்படி பெங்களூருக்கும், மைசூருக்கும் சுற்றுலா சென்று விட்டு வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால் இன்றுள்ள பெட்ரோல் விலையில் என்ன ஆகும்? எனவேதான் சொல்கிறேன். வெளியிலே இருந்து வரக்கூடியவர்களைக் கவரக்கூடிய

1980 ஜூலை 10]

[திரு. துரைமுருகன்]

வகையிலே கலை உள்ளம் உள்ளவர்களை, அதற்குத் தலைவராக ஆக்குங்கள். உங்கள் கட்சிக்காரரையே போடுங்கள். வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படி உங்கள் கட்சிக்காரரையே போட்டாலும், கலை உள்ளம் உள்ள ஒருவரைப் போட வேண்டும். ஏனென்றால் சுற்றுலாத் துறை என்பது, செலவழிக்காமல் வருமானம் ஈட்டக் கூடிய ஒரு துறையாகும்.

பேங்காங் எங்கே இருக்கிறது? ஒரு நாளைக்கு 10,000 சுற்றுலாப் பயணிகள் விமானத்திலே அங்கே வந்து இறங்குகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அவர்களாகவே செலவு செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். பக்கத்திலே உள்ள சிங்கப்பூர் சுற்றுலாவை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறது. அதேபோல், தைவானை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சுற்றுலாப் பயணிகள் அங்கே போகிறார்கள். ஸ்விட்சர்லாந்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எத்தனை சுற்றுலாப் பயணிகள் அங்கே போகின்றார்கள். அந்த அளவுக்கு மாற்ற வேண்டும். கரெண்ட் பத்திரிகையைப் பாருங்கள்; பிளிட்ஸ் பத்திரிகையைப் பாருங்கள்; லிங்க் பத்திரிகையைப் பாருங்கள். ஒரு மாநிலத்திலே சுற்றுலாத் துறையிலே என்னென்ன இருக்கின்றது என்ற விளம்பரங்கள் பக்கம் பக்கமாக போடப் பட்டிருக்கும். ஆனால், தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அப்படிப்பட்ட விளம்பரங்கள் உண்டா? அவ்வளவு எதற்கு? இங்குள்ள அங்கத்தினர்களுக்காவது அப்படி கொடுத்திருக்கிறார்களா? தமிழ்நாட்டிலே எங்கெங்கே எல்லாம் சுற்றுலா இடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற செய்தியாவது எங்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்றதா? யாராவது கேட்டால், ஒரு பத்திரிகைக்காரர் கேட்டால் கூட சொல்ல முடியாத நிலையிலேதான் இருக்கிறோம். எனவே, இப்படிப்பட்ட விளம்பரங்கள் எல்லாம் செய்யப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, இன்றைக்கு சுற்றுலாத் துறையை வளப்படுத்துவதற்காக நாம் பல இடங்களைச் சொல்கிறோம். ஆனால், சுற்றுலாவிிற்காக வரக்கூடியவர்கள் பழங்காலத்து இடங்களைத் தான் பார்க்க வருகிறார்கள். அவர்களை நீங்கள் எங்கே கூட்டிக் கொண்டு போகிறீர்கள்? சில்வர் சாண்டிற்கும், உங்களால் கடற்கரையிலே கட்டப்பட்டுள்ள குடிசைகளுக்கும் அழைத்துச் சென்று, அங்கே தமிழ்நாட்டுத் திருமணம் எப்படி நடக்கிறது போன்ற கலை நிகழ்ச்சிகளைக் காட்டுகிறீர்கள். இதை அவர்கள் விரும்ப மாட்டார்கள். அவர்கள் பழம் பெருமை வாய்ந்த இடங்களைப் பார்ப்பதற்குத்தான் விருப்பப்படுவார்கள். டி.வி.யிலே கூடக் காட்டினார்கள். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்கற்காலத்திலே எத்தகைய ஆயுதங்களைக் கையாண்டார்கள். எப்படி அவைகளைப் பயன்படுத்தினார்கள். கற்காலத்து மனிதர்கள் தமிழ்நாட்டிலேயும் வாழ்ந்தார்கள் என்பதையெல்லாம்



[திரு. துரைமுருகன்]

[1980 ஜூலை 10]

டி.வி. யிலே எடுத்துக் காட்டினார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட இடங்களுக்கு அழைத்துக் கொண்டு போய்க் காட்ட வேண்டும். அதற்கான இடங்களை விளம்பரப்படுத்தினால் சுற்றுலாத் துறை நல்ல முறையிலே வளர வாய்ப்பிருக்கிறது. அதை விட்டுவிட்டு, வருஷத்தில் ஒரு முறை பொங்கல் வரும்போது, எக்சிபிஷன் காட்டுவளம், அப்போது சுற்றுலாத் துறையினர் உறுப்பினர்களுக்கு இன்விடேஷன் அனுப்புவதுமாக இருந்தால், சுற்றுலாத் துறை வளரக்கூடியதாக இருக்காது. நம்முடைய இந்தியாவிலே, காஷ்மீரை எடுத்துக் கொண்டால், சுற்றுலாவிலே நல்ல வருமானம் வருகின்றது. அந்த வகையிலே இந்தத் துறையை செம்மைப்படுத்தவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காடு. இந்தக் காட்டைப் பற்றி சென்ற முறையும் பேசியிருக்கிறேன். இன்றைக்கும் பேசுகிறேன். அன்றைக்குப் பேசும்போது எனக்கும், அமைச்சருக்கும் பெரிய வாதங்கள் நடந்திருக்கின்றன. இதைப் பற்றி நான் சென்ற ஆண்டு சொன்ன போது, 'இந்து' பத்திரிகை தலையங்கம் தீட்டியது. அப்போதே சொன்னேன். இந்த காட்டிலாகாவிற்கு ஒரு ஐ.எப்.எஸ். அதிகாரியைப் போடுங்கள் என்று. "He is not only the Head of the Department, but also the Technical Adviser to the Government"

அப்போதே சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால், இன்றைக்கும் அந்த இலாகாவிற்கு ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைத் தலைவராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன் விளைவு என்ன? டெக்னிகல் படிப்பு படித்தவரை, அந்த இலாகாவிற்கு தலைவராகப் போட்டால் நல்லது. ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைத் தலைவராகப் போட்டிருப்பதால், ஒருவருக்கு ஒருவர் சண்டை போடக்கூடிய நிலைமைதான். வேறொன்றும் இல்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

'நம் மாநிலத்தில் வனத் துறையின் கீழுள்ள காட்டின் பரப்பு சென்ற ஆண்டில் 22,15,200 ஏக்க்டேராகும். தற்போதுள்ள பரப்பு 21,73,700 ஏக்க்டேராகும். 41,500 ஏக்க்டேர் குறைந்து காணப்படுவதற்குரிய முக்கிய காரணம் யாதெனில் வனக் கோட்டங்கள், வனச் சரகங்கள் ஆகியவற்றின் பகுதிகளைச் சேர்ந்த புள்ளி விவரங்களை வட்ட வாரியான, சரகங்கள் வாரியான புள்ளி விவரங்களோடு இணக்கம் செய்ததேயாகும்' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எப்படிக் குறைந்து போகும் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. எனவே அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு விளக்கமாக சொல்லியிருந்தால், நான் ஏற்றுக் கொள்ளக்கடமைப்பை் இருக்கிறேன்.

1980 ஜூலை 10]

[திரு. துரைமுருகன்]

இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஒரு நாட்டிலே மூன்றில் ஒரு பங்கு காடாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய மாநிலத்தில் 17 சதவிகிதம் தான் காடாக இருக்கின்றது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கனவே, இருக்கின்ற காடுகள் அழிக்கப்பட்டு நிலங்கள் குறைந்து கொண்டு வருகின்றன. 41,500 ஏக்க்டர் நிலம் குறைந்திருக்கிறது என்று வேறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் காட்டை அழிக்கின்ற வேலை தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே, நான் ஒன்றைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்ன சொல்லுகிறார்கள்? காடுகளை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இருக்கிற காடுகளை அழிக்காமல் இருந்தாலே அது நாம் செய்கிற மிகப் பெரிய காரியமாகும். காட்டை வளர்க்கிறோம் என்று சொல்லும்போது இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைச் செலவழிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் கிராமப்புற ஏரிகளைச் சுற்றி பள்ளத்தை வெட்டி முள்செடியை நட்டு வைக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அந்தப் பகுதிகள் காட்டு இலாகாவுக்குச் சொந்தமாகிவிடுகின்றன.

கிராமங்களில் மேய்ச்சல் நிலம் வேண்டும். கிராம மக்கள் ஆடுமாடுகளை ஏரிக்கரையில் தான் மேய்ப்பார்கள். ஏரிக்கரையிலுள்ள நிலங்கள், ஏரியின் முகத்துவாரத்திலுள்ள பகுதிகள் மேய்ச்சல் நிலங்களாக இருந்து வருகின்றன. அந்தப் பகுதியில் காட்டு இலாகா மரங்களை வளர்க்கிறோம் என்று எடுத்துக் கொண்டுவிட்ட பிறகு மேய்ச்சல் நிலத்தை வளர்ப்போம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி மூன்னுக்குப்பின் முரணாக இவர்களுடைய செயல்கள் இருக்கின்றன. காட்டை வளர்ப்பதில் கொஞ்சம் யோசனை வேண்டும்.

வடாற்காடு மாவட்டத்தில் தைல மரங்களை நட்பிருக்கிறார்கள். செய்யாறு, குறிஞ்சிபுரம் பகுதிகளில் பத்து பதினைந்து மாதங்களாக நட்ட அந்த மரங்கள் ஒரே அளவில் முளையிலேயே நிற்கின்றன. எந்த இடத்தில் எந்த மரம் நட்டால் அந்த மரம் வளரும் என்ற எண்ணத்தோடு செய்யவேண்டும்.

காட்டு வளத்தைப் பொறுத்த வரவு-செலவுக் கணக்கைப் பார்க்கும்போது 1978-79 ஆம் ஆண்டில் 1,141 இலட்ச ரூபாயும், 1979-80 ஆம் ஆண்டில் 1,041 இலட்சம் ரூபாயும் வருவாயாகக் கிடைத்தது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வருவாயில் முந்திய ஆண்டைவிட 100 இலட்சம் ரூபாய் குறைந்திருக்கிறது. அவ்வாறு குறைந்ததற்கான காரணகாரியங்களைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். சந்தன மரங்களை ஏற்றுமதி செய்ய மத்திய



[திரு. துரைமுருகன்]

[1980 ஜூலை 10]

அரசால் தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது ; அதனால் ஏல விற்பனை மூலம் குறைந்த வருமானமே கிடைத்திருக்கிறது. சந்தனமரங்களை ஏற்றுமதி செய்ய மத்திய சர்க்கார் தடை விதித்திருக்கிறது என்றால் ஏன் தடை விதித்திருக்கிறது ? அதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டார்களா ? நான் அறிந்த வரையில் அதற்கான காரணம்—மத்திய சர்க்காரில் இந்தத் துறை பொறுப்பிலுள்ள அதிகாரிகள் கர்நாடக மாநிலத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளாக இருக்கும் காரணத்தால், அவர்கள் கர்நாடக மாநிலச் சந்தன மரங்கள் விலைபோக வேண்டுமென்ற காரணத்தால் இப்படிப் பட்ட ஒரு தடை விதிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மையா ? அந்தத் தடையை நீக்க என்ன செய்திருக்கிறார்கள் ? வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய முடியாத காரணத்தால் பம்பாய் போன்ற பகுதிகளிலிருந்து சந்தன மரங்களை ஏலம் எடுக்க வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். அதனால், ஏல விலை குறைந்திருக்கிறது. அடைபட்டிருக்கும் அடைப்பை நீக்க வேண்டாமா ? நீக்கினால்தானே தண்ணீர் வேகமாகப்படும். அப்படிப் போடப்பட்ட தடையை எடுக்க சர்க்கார் முயற்சி எடுத்ததா ?

இன்னொரு காரணம்—சந்தன மரங்கள் பாதி திருடு போய் விடுகின்றன. பத்திரிகையை எடுத்துப் பார்த்தால் சந்தன மரங்கள் திருட்டு என்ற செய்தி வராத நாளே கிடையாது. அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்ன ? எத்தனை வழக்குகளைத் தொடுத்தீர்கள் ? எத்தனை பேர் சிறைச்சாலைக்குப் போயிருக்கிறார்கள் ? அந்தப் புள்ளி விவரங்களைக்கொடுத்து இருக்க வேண்டாமா ? தற்போது துறையின் தலைவராக ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி இருக்கிறார். அதற்கு மாறாக அந்தத் துறைக்கு உரியவர் பொறுப்பில் இருந்திருந்தால் இவற்றையெல்லாம் கண்டுபிடித்திருக்க முடியும்.

சந்தனத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். ஆண்டொன்றுக்கு 5.2 டன் சந்தனத் தைலம் எடுக்கும் திறன் கொண்ட சந்தனத் தைலத் தயாரிப்பு ஆலை ஒன்றை ரூபாய் 22.85 இலட்சம் செலவில் வடஆற்காடு மாவட்டம், திருப்பத்தூருக்கு அருகே அமைக்க முடிவு செய்யப்பட்டு துவக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது துவக்க நடவடிக்கைகளிலேயே இருந்து விடக்கூடாது துவக்கப்பட வேண்டும். நீங்கள் எத்தனை வாக்குறுதிகள் கொடுப்பீர்கள், எத்தனை வாக்குறுதிகள் நிற்கும், நிறைவேறும் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பட்டியல் போட்டுக் காண்

1980 ஜூலை 10]

[திரு. துரைமுருகன்]

பித்தார்கள். அந்தப் பட்டியலில் இதுவும் சேரக் கூடாது. வட ஆற்காடு திருப்பத்தூரில் இந்த ஆண்டிலேயே அந்தத்தொழிற் சாலையை உருவாக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மூங்கில், ஜவ்வாது, ஏலகிரி மலைகளில் பெரிய அளவுக்கு அதிகமான அளவுக்கு வளருகிறது. அதைப் பயன்படுத்தி காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கலாம். ஆனால், அந்த மூங்கில் தற்போது சேஷசாயி கம்பெனிக்குத்தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. சேஷசாயிக்கு மூங்கில் போவதை நிறுத்தி நாமே இதைப் பயன்படுத்தி ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு நல்ல கிராக்கி பேப்பர் இன்டஸ்ட்ரிக்கு இருக்கிறது. வேலூரில் சர்க்கரை ஆலை இருக்கிறது. ஆம்பூரில் சர்க்கரை ஆலை இருக்கிறது. அதன் மூலம் கரும்புத் திப்பிகள் கிடைக்கின்றன. ஆகவே, இதையும் மூங்கிலையும் பயன்படுத்தி வண்ணக் காகிதங்களையும் மற்றக் காகிதங்களையும் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய காகிதத் தொழிற்சாலையை நிச்சயமாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உருவாக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காட்டிலாகாக்குச் சொந்தமான நிலம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அவை கரம்பாக இருக்கின்றன. மேல்விசாரத்திலும், ஆம்பூரிலும் அப்படி காட்டு நிலம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஊரையொட்டியிருக்கும் நிலம் காட்டு நிலமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றை நாட்டு இடமாக மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வெகு நாட்களாக பல பேர் கோரிக்கை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடங்கள் நல்ல முறையில் வீடுகள் கட்டக்கூடிய இடமாக இருக்கின்றன. கடந்த பத்தாண்டுகளாக எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லாமல் அந்த நிலத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தை வீட்டு நிலமாக மாற்ற நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றுகேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

சந்தன மரங்களைப் பாதுகாக்கிற அதிகாரிகளுக்காவது நீங்கள் துப்பாக்கிகளைக் கொடுக்க வேண்டும். துப்பாக்கி இல்லாமலே வன மிருகங்களிடையே வாழ்ந்துவிடலாம். மிருகங்களிலேயும் கேவலமான இந்தத் திருடர்களிடையே வாழ்வது மிகக் கடினமான காரியம். ஏன் என்றால் எங்கள் மாவட்டத்திலே இது அதிகமாக நடைபெறுகிறது. சில நேரங்களிலே அந்தக் கார்பறக்கிற வேகத்தைப் பார்க்கிறபோது அதைவிட அதிகமாக ஆக்கிலேட்டரை அழுத்த முடியாது. திருப்பத்தூரிலிருந்து சென்னைக்கு



[திரு. துரைமுருகன்]

[1980 ஜூலை 10]

2 மணி நேரத்திலே வந்துவிடுகிறான், உயிரைப்பணயம் வைத்து ஒட்டுகிறான். அப்படிப்பட்டவர்களைக் கண்டுபிடிக்கிற அதிகாரிகளுக்காவது துப்பாக்கியை தற்காப்புக்காவது தரவேண்டாமா என்றுகேட்டுக் கொண்டு இந்த வனவளத்திலே வருவாய் குறைந்திருக்கிறது, இந்த வன வளத்திலே வளம்குறைந்திருக்கிறது, இந்த வன வளத்திலே ஏக்கர்கள் குறைந்து இருக்கின்றன, தொழில் இலாகாவிலேயே இது முக்கியமான வருவாய்தரக்கூடிய ஒரு இலாகாவாக மாற்ற வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அமைச்சர் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று எடுத்துக்கூறி சினிமா துறையைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். பல ஊர்களிலே இன்றைக்கு அண்ணா அரங்கங்கள் துவக்கப்படுகின்றன. என்னுடைய ஊரிலே ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வேலூரில் ஒரு அண்ணா கலை அரங்கம் இருக்கிறது. அதிலே, சிறு பிள்ளைகளுக்குத்தான் படம் போடுகிறார்கள். ஆனால், அங்கே ஒரே செக்ஸ் படம் காட்டப்படுகிறது. டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ் அவர்களுக்கு படி அளந்து விடுகிறார்கள். என்ன என்ன படங்கள் போட்டார்கள் என்று கேட்டால் விவரங்கள் தருகிறேன். போன முறைலேயே நான் சொன்னேன். அமைச்சருக்குத் தெரியும். விஸ்வநாதன் என்ற ஒரே ஒரு ஆளுக்குத்தான் படம் போடுகிற உரிமையைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அந்த ஆள் யார் என்ற விவரத்தையெல்லாம் சொன்னேன். அவற்றின்மீது எல்லாம் நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள், ஒன்றும் இல்லை. நாங்கள் சொல்வதைச் சொல்லிக்கொண்டே இருப்போம், நீங்கள் செய்வதைச் செய்துகொண்டே இருப்பீர்கள், அடுத்த ஆண்டு வரும், அடுத்த ஆண்டும் சொல்வோம், இப்படியே நிலைமை போய்க் கொண்டே இருந்தால் நாடு உருப்படாது என்று சொல்லி இத்தோடு என்னுடைய கருத்துக்களை முடிக்கிறேன். நன்றி.

திரு இரா. தாமரைக்கனி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு துரை முருகன் அவர்கள் பேசும்பொழுது நான் குறுக்கிடக் கூடாது என்று இருந்தேன். ஏனென்றால் அவருடைய பேச்சாற்றல், நடிப்புத் திறமை எல்லாம் எனக்குப் பிடிக்கும், நான் அவருடைய ரசிகன். திராவிட முன்னேற்ற கழக ஆட்சிக் காலத்திலே கருணை இல்லங்கள் செயல்பட்டதுபற்றி அவர்கள் சொன்னார்கள், நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தி. மு. க. ஆட்சிக்காலத்திலே முதலமைச்சராக இருந்த கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு விஜயம் செய்தார்கள், இரவிலே பொதுக்கூட்டம், அரசாங்க புரகிராம் எதுவும் அப்போது அவருக்குக் கிடையாது. அங்கே உடனே சில சிறுவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் வைத்து அப்போது

1980 ஜூலை 10] [திரு. இரா. தாமரைக்கனி]

கருணை இல்லத்தைத் திறந்துவைத்தார்கள். ஆனால் 1 மாதத்திற்குள்ளாக அது குளோஸாகிவிட்டது. அப்படித்தான் அவர்கள் காலத்தில் கருணை இல்லம் செயல்பட்டது என்பதை நான் திரு. துரைமுருகன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வேண்டுமென்றால் அந்த இன்விட்டேஷன் கார்டு கூடத் தருகிறேன், என்னிடம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல.

திரு. துரை முருகன்: தலைவர் அவர்களே, எனக்கும் திரு. தாமரைக்கனி அவர்களுடைய பேச்சும் நடிப்பும் பிடிக்கும், காமெடியனாக அவர் நடிக்கக்கூடியவர், அவருடைய பேச்சும் நடிப்பும் எனக்குப் பிடிக்கும். நான் கேட்டது இதுதான். கருணை இல்லம் என்று இருந்ததை அன்பு இல்லங்கள் என்று மாற்றி இருக்கிறீர்களே, அதிலே என்ன பெரிய மாறுதல் இருக்கிறது. அதிலே என்ன பெரிய அடிப்படை மாறுதல் இருக்கிறது என்றுதான் கேட்டேனே தவிர வேறு ஒன்றும் மோடிவ் ஆகச் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய அனுமதியோடு இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே 5 மானியக் கோரிக்கைகளை வைத்து அதை நிறைவேற்றிக் தரவேண்டுமென்ற என்னுடைய கோரிக்கைக்கு இணங்க அதையொட்டி அவையிலே வைக்கப்பெற்ற கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளைப் படித்து ஆய்ந்து மான்யம் வேண்டி நிற்கின்ற துறைகள் எவ்வாறு சீர்திருத்தப்பட வேண்டும் என்கின்ற நிலைகளையும் நடைபெற்று வருகின்ற சிறப்புக்களைப் பாராட்டியும், குறைகள் இருக்கின்றன என்று சுட்டிக்காட்டி அவைகள் திருத்தப்படவேண்டுமென்றும் இங்கே பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த 14 உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்ததற்காக நான் இந்தத் துறைகளின் பொறுப்பையேற்றுக் கொண்டிருக்கிறவன் என்ற முறையிலே மொத்தமாக 14 உறுப்பினர்களும் இங்கே கருத்துக்களை எடுத்து வைத்ததைத் தொகுத்துப் பார்த்து நான் பெருமையோடும், மகிழ்ச்சியோடும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதிலே பெரிய அளவிற்குக் குறைகள் சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை என்பதையும், பாராட்டுக்கள் அதிகமாக வந்திருக்கின்றன எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலேயிருந்தும், ஆளுகின்ற கட்சித் தரப்பிலேயிருந்தும் என்பதையும், நல்ல ஆலோசனைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் எடுத்துச் சொல்வதில் நான் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.



[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1980 ஜூலை 10]

முதலில் செய்தி சுற்றுலாத் துறை தொடர்பான கருத்துக்கள் இங்கே வழங்கப்பெற்றன. செய்தித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் அதிகமாகப் பிரச்சனைகள் எழுப்பப்படவில்லை. மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் மாத்திரம் தன்னுடைய மிக வேகமான பேச்சின் இறுதிக் கட்டத்திலே, முடிவிலே, அந்தச் செய்தித் துறையைத் தொடர்புமல் போய்விட்டால் தன்னுடைய பேச்சு முடிவுறாது, அந்தப் பேச்சு முடிவு பெறாது என்று எண்ணியோ என்னவோ கடைசியாக ஒன்றை, குற்றச் சாட்டாகச் சுமத்தினார்கள்.

வேலூரில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற கலையரங்கம், சிறுவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட அந்தக் கலையரங்கத்தில் செக்ஸ் காட்சிகள் நிறைந்த படங்கள் திரையிடப்படுகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். சிறுவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட அந்தக் கலையரங்கத்திலே நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் எப்பொழுது படம் பார்க்கப்போனார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் ஒரு விளக்கத்தைத் தர நான் விரும்புகிறேன். சிறுவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட திரையரங்குகளில், சிறுவர்களுக்கான திரைப்படங்கள் கிடைக்கப்பெறாத காரணத்தாலே பெரியவர்களும் பார்த்து மகிழ்கின்ற படங்கள்—அதிலும் குறிப்பாக மாண்புமிகு திரு. துரை முருகன் போன்றவர்கள் பார்த்து ரசிக்கும் படங்களைப் போடலாம்; அங்கே பொது நிகழ்ச்சிகள், கலை நிகழ்ச்சிகள், மற்ற நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறாதபோது இப்படிப்பட்ட படங்களையும் போடலாம் என்ற விதி உருவாக்கப்பட்டதை ஒட்டி, அனுமதிக்கப்பட்ட படங்கள், தணிக்கையாளர்களால், பொதுமக்களுக்குக் காட்டப்படலாம் என்று அனுமதிக்கப்படுகின்ற படங்கள் காட்டப்படுகின்றன.

அடுத்து ஒரு பெயரைச் சொல்லி, இந்தச் சபையினுடைய மரபை மீறுகிறோம் என்பதைக்கூட மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கருத்திலே கொள்ளாமல், யாரோ ஒருவருக்கு அது விடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நீங்கள் விரும்பினாலும் அந்த அரங்கத்திலே படத்தைத் திரையிடலாம், அதற்கு என்று சில விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன; உங்களிடத்திலே படங்கள் இருந்தாலும், அந்த விதிமுறைகளுக்கு ஒப்புதல் அளித்து, உட்பட்டு திரையிடலாம் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1980 ஜூலை 10] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

செய்தித் துறையைப் பொறுத்தவரை, அல்லது செய்தித் துறையின் கீழே இருக்கின்ற அத்தகைய அரங்கங்களில் எத்தகைய நிர்வாக முறைகேடுகளும் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அனுமதிக்கப்பட மாட்டாது, அனுமதிக்கவில்லை என்பதையும் திட்டவட்டமாக இந்த மன்றத்திற்கு உங்கள் மூலமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சுற்றுலாத் துறையைப்பற்றி இங்கே பல்வேறு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிறபொழுது தங்கள் பகுதிகளிலே சுற்றுலாத் தலங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை இங்கே எடுத்து வைத்து இருக்கின்றார்கள். சுற்றுலாத்துறை என்பது இதுவரையில், தமிழக அரசில் நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. துரை முருகன் அவர்கள் சொன்னார்கள், இந்து அறநிலையத் துறையைப்பற்றி, பல்வகைப் பொருள்களிலே அடக்கப்பட்ட துறையாக இருந்தது என்று.

[நண்பகல் 12-00]

அதைப் போலத்தான் சுற்றுலாத் துறையும் இன்றைக்குக் கூட இருந்து வருகிறது. அதற்கென்று ஒரு தனித் துறை இருந்தாலும், தனிச் செயலாளரின் கீழே இல்லை. இது பொதுத் துறைக்குள்ளே அடக்கப்பட்ட, ஒரு துறையாக இருக்கிறது. ஆனால், இந்தத் துறை வளர்ந்து வருகிற ஒரு துறை என்பதையும் முறையாக வளர்க்கப்பட்டு வருகிற ஒரு துறை என்பதையும் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டில் இந்தியாவிற்கு வந்த வெளிநாட்டுப் பயணிகளுடைய தொகை 7,64,871. அதிலே, தென்னகத்திற்கு வந்த பயணிகளின் தொகை 4,82,000 என்பதைப் பணிவன் போடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் தெரிவித்த, ஆரம்பத்திலே எழுப்பிய அந்தக்குறை—குற்றச்சாட்டாக அவர்கள் கூறினாலும், அதைக்குறையாக நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு இன்று காலையிலேதான் உறுப்பினர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலே, நம்முடைய துரைமுருகன் அவர்கள் படிப்பதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய்விட்டது. ஒருவேளை, அரசு அச்சகத்திலேயிருந்து விரைவிலே கிடைத்து, நேற்று அல்லது முன்தினம் தரப்பட்டிருக்குமேயானால் மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் அதைப்படித்து, ஆய்ந்து, வல்லுநர்களிடத்திலே கலந்து பேசி, அவர்கள் பெற்றிருக்கும் அனுபவங்களை



[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1980 ஜூலை 10]

யெல்லாம் ஒன்றாகத் திரட்டி, ஓரளவிற்காவது என்னைப் பாராட்டி இருப்பார். அந்த வாய்ப்பை இந்தத் துறையிலே இருக்கிறவர்கள், இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னாலே, இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பைத் தராமல், எனக்கு துரைமுருகன் அவர்களிடத்திலேயிருந்து கிடைக்க வேண்டிய பாராட்டைத் தடுத்துவிட்டார்கள். என்றாலும், அந்தக் குறை இனிமேல் நிகழாது. காரணம், முதல் நாளே இந்த மானியத் கோரிக்கைகள் எடுக்கப்பட்ட காரணத்தினால், 4,5 நாட்களுக்கு முன்னாலே தான் நிதிநிலை அறிக்கைகள் எல்லாம் தயாரிக்கப்பட்டு, இந்த மானியங்கள் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற தேதிகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், இதைத் தமிழிலே உருவாக்கி, ஆங்கிலத்திலே மொழி பெயர்த்து, ஆங்கிலத்திலே உருவாக்கியதைத் தமிழிலே மொழிபெயர்த்து, அதைச் சரிபார்த்து அச்சகத்திற்கு அனுப்பி, அச்சடித்து, கொண்டு வருவதில், எவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக இருந்தும் இந்த ஒரு கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு இன்று காலையிலேதான் தரப்பட்டது. என்னுடைய துறையைப் பொறுத்தவரை இனிமேல் நான் நடைபெறாமல் பார்த்துக்கொள்வேன். ஏனென்றால், நான்தான் பெரிதும் இழப்புக்கு ஆளாகியிருக்கிறேன். நான் முன்னாலே சொன்னதைப் போல், முன்னாலே கொடுத்திருந்தால் மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் மிகுந்த அளவு பாராட்டியிருப்பார்கள். இன்றைக்காவது அவர் என்னைப் பாராட்டும் வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். அதை இழந்ததற்காக நான் உண்மையிலேயே வருந்துகிறேன். ஆகவே, சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் நிச்சயமாக வளர்க்கப்பட்டு வருகிற, வளர்ந்து வருகிற துறை என்பதை, இந்தக் கொள்கை குறிப்பைப் படித்திருந்தால் அவர்கள் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக, நான் வள்ளுவர் கோட்டத்தைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். காரணம், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும், துரை முருகன் அவர்களுக்கும் அதிலே மிகுந்த அக்கறை உண்டு என்று எனக்குத் தெரியும். அந்த வள்ளுவர் கோட்டத்தை, சென்னை மாநகரத்திற்குள்ளே வந்து நுழைகிற சுற்றுலா பயணிகள் பார்க்க, அதை கவர்ச்சிகரமாக ஆக்குகிற அளவுக்கும் அந்தச் சுற்றுப்புறங்களைத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற அந்த உணர்வோடும், சென்னை மாநகராட்சியிடத்திலே, கடந்த ஆண்டே தொடர்பு கொண்டு, அந்த வள்ளுவர் கோட்டத்தைச் சுற்றி, எந்தக் கட்டிடங்களும் எழுப்பக் கூடாது, காலியாக இருக்கிற அந்த இடங்களிலே, எந்தக் கட்டிடங்களோ அல்லது வீடுகளோ, எழுப்ப அனுமதிக்கக் கூடாது என்கின்ற தெளிவான நிபந்தனையை மாநகராட்சிக்குத் தெரிவித்து, சுமார் 40 அல்லது 45 இலட்சம் ரூபாய் செலவிலே

1

980 ஜூலை 10] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

அந்த வள்ளுவர் கோட்டத்தைச் சுற்றி, அற்புதமான, அழகான பூங்காக்களை அமைப்பதோடு, சுற்றுலா பயணிகள் வந்து ஓய்வு பெறுகின்ற அளவிற்கு நல்ல இடங்களையும், அந்த வள்ளுவர் கோட்டத்திற்குப் பின்னாலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு இடத்திலே, புதிய அமைப்பிலே, சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரத்தக்க அளவிற்குக் கடைகள், மற்றும் மண்டபங்கள் போன்றவைகள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றெல்லாம் திட்டமிடப் பட்டிருக்கிற விவரத்தையும், மாமல்லபுரத்திற்கு ரூ. 25 இலட்சத்திற்கு மேல் செலவிடுகின்ற ஒரு திட்டத்தை இந்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி இருக்கிற விவரத்தையும் கன்னியாகுமரியை உலகச் சுற்றுலா மையமாக ஆக்க வேண்டுமென்ற அந்த உணர்வோடு, திட்டங்கள் தயாரிப்பதற்காக ஒரு நிபுணரிடத்திலே ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிற விவரத்தையும், அதைப் போல் பல்வேறு மாவட்டங்களில் மாவட்ட மையங்கள், சுற்றுலா மையங்கள் ஆக்கப்பட வேண்டுமென்பது குறித்து, போக்குவரத்துத் துறையிடத்திலே கலந்து பேசி, அவர்களுக்கிருக்கிற நிதி வசதியில் பயணிகள் மேம்பாடு திட்டம் என்ற அடிப்படையில் District E-cursion centres என்று அழைக்கப்படுகிற மாவட்ட சுற்றுலா மையங்கள் அமைக்கப்பட திட்டங்கள் தீட்ட இருக்கிறது அரசு என்கிற விவரங்களையெல்லாம் நான் இந்த மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல முதலிலே பேசிய திருப்பத்தூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே வடாற்காடு மாவட்டத்தில் ஏலகிரி மலையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு லட்சம் ரூபாயில் தங்கும் விடுதியைக் கட்டி முடித்திருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு மேலும் பல வசதிகளைச் செய்வதற்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். இன்னும் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் பல்வேறு பகுதிகளை மாவட்ட சுற்றுலா மையங்களாக மாற்ற அரசாங்கத்தில் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட காரணத்தாலே, மற்ற மாவட்டங்கள் விடப் பட்டுவிட்டன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கொள்ளத் தேவையில்லை. எல்லா மாவட்டங்களும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, மாவட்டத்திற்கு ஒரு பகுதியாகத் திட்டங்கள் தீட்டப்படுகின்றன. ஒரு மாவட்டம் என்ற காரணத்தினால், குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் மனோரா, புகழ் பெற்ற சரித்திரப் புகழ் வாய்ந்த கடற்கரைப் பகுதியாகும். திருச்சி, தஞ்சை, புதுக்கோட்டை மாவட்டத்து மக்கள் ஒரு கடற்கரைப் பகுதியிலே வந்து உல்லாச வாசஸ்தலம் என்று அழைக்கப்படுகிற, அப்படிப்பட்ட ஒரு இடத்தில் கூடுவதற்கு ஏற்ற வகையில் அங்கே நல்ல முறையில் ஒரு சுற்றுலா



[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1980 ஜூலை 10]

மையம் அமைக்கும் திட்டமும் சுற்றுலாத் துறையில் இருக்கிறது. இப்படி ஒன்றிரண்டு திட்டங்களை மட்டும் குறிப்பிட்டுள்ளேன். இதைப்போன்று எல்லா மாவட்டங்களிலும் சுற்றுலா மையம் அமைக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

அதைத் தொடர்ந்து வனத்துறை. வனத் துறையைப் பற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வனம் காக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே, வனங்கள் வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே, வனங்கள் அழிக்கப்படக்கூடாது என்பதிலே, அழிக்கப்படுவது தடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே, சந்தன மரங்கள் போன்ற விலை உயர்ந்த மரங்கள் கடத்தப்படுவது தடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர்களுக்குக் கருத்துவேறுபாடு இல்லை. ஆனால், இங்கே பல்வேறு ஆக்கப்பூர்வமான கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள், வனத்துறையில் பல்வேறு தவறுகள் நடைபெறுவதாக சில தகவல்களை இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்றைத் தெளிவாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலேதான் இந்த வனத்துறையைப் பற்றிய பிரச்சினை எல்லை கடந்து நிற்கின்றது. பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகள் அங்கே இருந்து தான் தரப்படுகின்றன. ஆனால் அது குறித்து உடனடியாக விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்தால் அதற்கான சாட்சியங்கள் தர மறுக்கிறார்கள். தடையங்களைத் தர மறுக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வனத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு மிகத் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துவருகின்றது என்பதையும், வனத்துறையில் தவறுகள் நடக்கும்போது அதைக் கண்காணிப்பது மாத்திரம் அல்ல, அப்படி யாராவது அந்தத் தவறுகளிலே ஈடுபடுவார்களேயானால், அவர்கள் அலுவலர்களாக இருந்தாலும் சரி, அதிகாரிகளானாலும் சரி, பொது மக்களிலே இருந்து வருகின்றவர்களானாலும் சரி, அல்லது கான்ட்ராக்ட் என்கிற பெயராலே குத்தகை எடுத்து மரங்களை வெட்டுகிறவர்களானாலும் சரி, அல்லது தோட்டங்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம், காப்பி போடவேண்டும் என்ற பெயராலே வெட்டுகிறவர்களானாலும் சரி, அல்லது காற்றிலே விழுந்து விட்டது இரண்டாயிரம் மரங்கள், அதற்கு அனுமதி தேவை என்று கேட்கிற தோட்ட முதலாளிகளானாலும் சரி, அல்லது அதற்கு உறுதுணையாக இருக்கிற வியாபாரிகள் ஆனாலும் சரி, வெட்டுகிறவர்களானாலும்

1980 ஜூலை 10] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

சரி, அத்தகைய சமுதாயத்திலே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற அத்தனை பேரையும் இந்த அரசு நிச்சயமாக கண்காணிக்கும். தவறுகள் நிகழ்ந்தால் அதைக் கண்டித்துத் தக்க முறையிலே அதற்கான தண்டனையை வாங்கித் தரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-10]

இங்கே வனத்துறையைப் பற்றிச் சொன்னபோது, மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் காட்டு ஏரியா — அந்த வனப் பகுதி எப்படி குறைந்தது என்று கேட்டார்கள். அது தான் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி போட்டதன் விளைவு என்பதை நான் முதலில் சொல்லி, விவரத்தைத் தொடர்ந்து சொல்கிறேன். ஏதோ ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை நாங்கள் அங்கே போட்டு விட்டது ஒரு மகத்தான கிரிமினல் குற்றம் போல சென்ற நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தின் போது மாண்புமிகு துரை முருகன் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நான் அப்போதே விளக்கமாக பதில் அளித்தேன். அப்போதே அவர்கள் சமாதானம் அடைந்து இருப்பார்கள் என்று கருதினேன். ஆனால் ஓராண்டு காலத்திற்குப் பிறகும் நடைபெற்று முடிந்து இருக்கும் நல்ல காரியங்கள் அவருக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லையோ என்னவோ — அவர் மீண்டும் முன்பு எடுத்த முடிவிலிருந்து தன்னை மாற்றிக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்று அவர்கள் இன்றைக்கும் தெரிவித்தார்கள்.

இந்த காட்டு நிலப் பகுதி எவ்வளவு என்பதைக் கூட இதுவரையில் வன இலாகாவில் சரியாக, பலகாலமாக கணக்கு எடுக்கப்படாமல் இருந்ததை பகுதிபகுதியாகப் பிரித்து, ரிசர்வ்பாரஸ்ட்ஸ் என்றும் ஒதுக்கப்படாத காடுகள் என்றும், காட்டுப் புறம்போக்கு என்றும் பல்வேறு தலைப்புகளில் வருகின்ற காட்டுப் பகுதிகளைக் கணக்கிட்டு பிறகு கிடைத்த புள்ளி விவரங்கள்தான் இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைப் போட்டீர்கள், போட்டீர்கள் என்று ஏதோ மிகப் பெரிய குற்றத்தை செய்து விட்டதைப் போல இந்த முறையும் சொன்னதால் சொல்கிறேன், ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக இருந்தாலும், ஐ.எப்.எஸ். அதிகாரிகளாக இருந்தாலும், அவர்கள் இந்திய அரசாங்கத்தின் கீழே வருகின்ற அதிகாரிகள். அந்த அதிகாரிகள் பல்வேறு துறைகளில் தங்களின் ஆற்றலை வளர்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

நீங்கள் சொன்னீர்களே, இந்த வனத்துறை என்பது ஒரு கமர்சியல் பேஸ்ட் இண்டஸ்டிரிஸ் டிபார்ட்மென்ட்; அதாவது



[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1980 ஜூலை 10]

வருமானத்தை ஈட்டித் தருகிறகின்ற ஒரு துறை என்று—இது வரை அந்தத் துறை அப்படி கருதப்படவில்லை என்பதும், வெறும் மரங்களை வெட்டுவதற்கும், மரங்களை வளர்ப்பதற்கும்தான் வனத்துறை—காட்டுத்துறை இருக்கிறது என்றும், அந்தத் தத் துவத்தின் அடிப்படையில்தான் அந்தத்துறை செயல்பட்டு வந்தது என்பதையும், அதனால்தான் நம்முடைய வாழ்க்கையில் நாம் அன்றாடம் உபயோகிக்கும் பல பொருள்கள்—தலையில் வைத்துத் தேய்க்கும் சிக்காய் முதல் உணவாக உபயோகிக்கும் புளி வரையிலும், இலவம்பஞ்சு, கடுக்காய், கருவேப்பிலை இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான பொருள்களை வனம் நமக்கு இயற்கை செல்வமாகத் தந்து இருந்தாலும், நம்முடைய கண்ணுக்கு சந்தனத்தைக் காட்டி, ரோஸ் உட்டைக் காட்டி, தேக்கு மரத்தைக் காட்டி, இவைகளெல்லாம் நம் கண்ணில் தென்படாமல் செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைப் போட்டதற்குக் காரணமே, முதலினர் இராஜாஜி அவர்கள் காலத்தில் எடுத்த ஒரு நடவடிக்கையைத் தொடர்ந்து, ஒரு நிர்வாக சீர்திருத்தத்திற்காகச் செய்யப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கை இது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டு தலைமை வனப்பாதுகாவலர் பதவி—நம்முடைய மாநிலத்தில்—முன்னாள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் உருவாக்கப்பட்டது. அதிலே ஒரு சீப் கன்சர்வேட்டர் ஆப் பாரஸ்ட்ஸ், ஐ.எப்.எஸ். ஆபீசர். அவர் வளர்ச்சித் துறையை கவனித்துக்கொள்கிறார். ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை சி.சி.எப். (ஜெனரல்) என்று போட்டதற்குக் காரணம், அந்தத் துறையின் நிர்வாக சீர்கேடுகளை அல்லது அவர்கள் கவனிக்காமல் விட்டு விட்ட வியாபாரத்துறை, வருமானத்துறை, வருவாய்த் துறை—இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்த சட்டமன்றத்தின் ஒரு தகவல் தருவதற்காக ஒரு குறிப்பு வேண்டும், ஒரு விவரம் வேண்டும் என்று சீப் கன்சர்வேட்டர் ஆப் பாரஸ்ட்ஸ் என்ற பெயரில் இயங்குகிற அந்தத் துறைக்கு அனுப்பினால் 5-6 மாதம் ஆகி, பிறகு அங்கே கேட்டால் அப்படி ஒரு கடிதம் இங்கே தலைமை செயலகத்தில் இருந்து வந்து இருக்கிறதா என்பதையே தேடிப் பார்க்கிற நிலைமைக்குத்தான் அந்தத்துறை இருந்தது என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக சில பிரச்சனைகள் டில்லி வரை எழுப்பப்பட்டது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தகவல் தந்து, அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்ததற்கு நான் பெரிதும் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். டெல்லி பேரரசுக்கு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை ஏன் போட்டோம் என்பதையும் அவரைப் போட்டதற்குப் பிறகு கடந்த ஓராண்டு காலத்தில் எடுத்த நடவடிக்கைகள் பற்றியும் நாங்கள் அறிக்கை அனுப்பிய பிறகு எங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்

1980 ஜூலை 10] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

திலே மட்டுமல்ல ; இடையிலே வந்த ஆளுநர் ஆட்சிக் காலத்திலேயும் அனுப்பிய பிறகு டெல்லி பேரரசு அதை ஒத்துக்கொண்டு, இது மாநில அரசின் முடிவுக்கு விட்டுவிடுகின்ற விவகாரம் என்று சொல்லி முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டது. என்றாலும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைப் போட்டிருப்பது என்பது ஒரு இடைக்கால ஏற்பாடுதான். சில நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களுக்காக அவரைப் போட்டிருக்கிறதே தவிர, நிரந்தரமாக அவரை நியமித்து, வளத்துறை அதிகாரிகள் பதவி உயர்வு பெறுவதைத் தடுப்பதோ, அவர்களுடைய திறமையை குறைத்து மதிப்பிடும் எண்ணமோ எங்களுக்கு இல்லை. எப்படியோ ஏற்பட்ட நிர்வாகச் சீர்கேட்டைப் போக்குவதற்காக செய்யப்பட்ட ஒரு இடைக்கால ஏற்பாடுதானே தவிர, இது ஒரு நிரந்தர ஏற்பாடு அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த சந்தன மரத்தை எல்லாம் எங்கே திருடிக்கொண்டு போகிறார்கள் ; ஏதோ பெயருக்குத்தான் வைத்திருக்கிறீர்கள், வருமானம் குறைந்துவிட்டது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இருக்கிற காரணத்தால் சொல்கிறேன். நேற்று நிதிநிலை அறிக்கைமீது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தபோது டெல்லி நாடாளுமன்றத்தில் இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் எப்படி இந்த மாநிலத்தினுடைய தேவைகளுக்காக வாதாடினார்கள் என்ற பட்டியலை இங்கே தந்தார்கள். நான் அவர்களிடம் பணிவோடு மாநில அரசின் சார்பிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பட்டியலோடு, இந்தத் தகவலையும் தருகிறேன் அங்கே வாதாடுவதற்கும் அமைச்சர்களை சந்தித்து அனுமதி பெறுவதற்கும். அவர்கள் சந்தன ஏற்றுமதியை தடைசெய்து விட்டார்கள். கடந்த ஆண்டில், அதற்கு முந்திய ஆண்டில் ஒரு பகுதியை தடை செய்தது மத்திய அரசு. நம்முடைய மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் இந்த அரசைப்பற்றி இவ்வளவு சந்தேகம் கொள்ளக்கூடாது. அதிலும் என்னைப்பற்றி இவ்வளவு சந்தேகம் இருக்கத் தேவையில்லை. நாங்கள் சும்மா இருக்க மாட்டோம். முதலமைச்சரும் சும்மா இருக்க மாட்டார் ; எங்களையும் சும்மா இருக்க விட மாட்டார். அவர்கள் தடை செய்தவுடனேயே அதைப்பற்றி மத்திய அரசுக்கு ஆட்சேபணை தெரிவித்தோம். மத்திய அரசு ஒரு மாநில அரசின் ஆட்சேபணையை எந்த அளவுக்கு மதிக்கும் என்பது, ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பது 7 ஆண்டு காலம் முதலமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்குத் நன்கு தெரியும்.

நம்முடைய சந்தன ஏற்றுமதிக்கு “பார்ஷியல் பான்” என்று தெரிவித்த உடனே, இந்த ஓரளவுக்குத் தடை என்பது எங்களுடைய விற்பனையைத் தடுக்கிறது, தமிழக அரசுக்கு வருகின்ற



[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1980 ஜூலை 10]

வன வருவாயில் மிகப்பெரும் அளவுக்கு வருவது இந்தச் சந்தன ஏற்றுமதியின் மூலம்தான் ; 6 கோடி ரூபாய் அல்லது 7 கோடி ரூபாய் எங்களுக்கு சந்தன மரத்திலிருந்து கிடைக்கிறது ; அதை நீங்கள் தடுப்பதன் மூலம் எங்களுடைய வருவாய் பெருமளவில் குறைகிறது என்று மத்திய அரசுக்கு தெரிவித்தோம். அப்படி தெரிவித்ததன் விளைவு என்னவென்றால்—ஏதோ சொல்வார்கள், “ ஒட்டக்கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள் ” என்று, அதைப்போல—பார்ஷியல் Ban<sup>1</sup> கூடாது என்று சொன்னதால் “ டோட்டல் பான் ” என்று தெரிவித்துவிட்டார்கள்.

சந்தன மரத்தை ஏற்றுமதி செய்கூடாது என்று சொன்னதால் சென்ற டிசம்பர் மாதத்தில் நடந்த ஏலத்தில் 60,000 ரூபாய் வரையில் போக வேண்டிய சில பிரிவுகள் 22,000 ரூபாய்க்கு ஆவரேஜாக விற்க நேர்ந்தது. அதன் மூலம் இரண்டரை அல்லது மூன்று கோடி ரூபாய் மாநில அரசுக்கு வருவாய் இழப்பு ஏற்பட்டது. அன்றைக்கும் அதைச் சொன்னோம் ; இன்றைக்கும் சொல்கிறோம் ; இப்போது கடந்த வாரத்தில் கூட சொல்லியிருக்கிறோம். காரணம் வருகின்ற 14 ஆம் தேதிக்கு மேல் மீண்டும் ஏலம் வைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் சொல்கிறார்கள், நீங்கள் வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி தடையை நீக்கவில்லையென்றால் நாங்கள் ஏலம் கேட்க வரமாட்டோம் என்று.

மாண்புமிகு துரை முருகன் அவர்கள் வேறு ஒரு கருத்தையும் சொன்னார்கள். அது உண்மையா, இல்லையா என்று விசாரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் அரசின் சார்பிலே பேசுகிறேன். அதனால் அதற்குள்ளே போக முடியாது. மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் சொன்னது உண்மை என்றால் அது விரைவிலே வெளியே வரும்.

[பிற்பகல் 12.20]

ஆனால், இன்றைக்கு என்ன நிலைமை என்றால் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் டெலக்ஸ் செய்தியின் மூலம் நாங்கள் ஏலத்தை வைத்திருக்கிறோம், இன்றைக்கு மாநிலத்திற்கு நிதி நெருக்கடி இருக்கின்றது, தேவைகள் இருக்கின்றன, மக்களுக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கின்றது. ஆகவே, எங்களுடைய பெரும்பகுதியான வருவாயைத் தருகின்ற சந்தன மர ஏலத்தை மொத்தமாகத் தடுத்து நிறுத்தி விட்டீர்களே ஏற்றுமதியைத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டீர்களே, தயவுசெய்து அதை உடனே நீக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடிதமும் எழுதியிருக்கிறார்கள், இந்தியப் பிரதமர் திருமதி இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்களுக்கு.

1980 ஜூலை 10]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

அதைத்தான் நான் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், உடனடியாக உங்களுடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களிடத்திலே சொல்லி அவர்கள் மூலமாக நாடாளுமன்றத்திலே இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பி அங்கே தொடர்பு கொள்ளச் செய்து விரைவிலே இந்தத் தடையை நீக்கினால்தான் இந்த மாதம் நடைபெறுகின்ற ஏலத்திலேயாவது இந்த மாநிலத்திற்கு வருவாய் வரும் அளவுக்கு அந்த வருவாயை நான் அதிகரித்துக் காட்டினால் மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் அவர்களுடைய பாராட்டை நான் பெற முடியும் என்பதற்காகவாவது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தக் காரியத்தை எனக்காகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நாட்டுக்காகச் செய்கின்ற பணியோடு எனக்காகவும் செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, எந்த நடவடிக்கைகளும் எடுக்காமல் இல்லை. இந்த திருட்டுக்களை எங்கே தடுத்தீர்கள் என்று திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நாள் தவறினாலும், செய்திப் பத்திரிகைகளிலே தேதி போட மறந்தாலும் இந்தச் சந்தன மரத் திருட்டைப் பற்றி எப்படியெல்லாம் செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீஸர்களைப் போட்டதாலே இது நடந்தது என்று கூட நான் கூறவில்லை. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பிற்கு வந்த பிறகு காடுகள் எப்படிக் காப்பாற்றப்படுகின்றன என்பதற்காக கணக்குகளைத் தருகிறேன். 1974-75 ஆம் ஆண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட, பிடிக்கப்பட்ட குற்றங்கள் 307. அதன் மதிப்பீடு ரூ. 14,92,571.50. 1975-76-ல் 321 குற்றங்கள். தொகை 9,15,406 ரூபாய். 1976-77-லே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குற்றங்கள் 6,48,264. 1977-78-லே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு 278 குற்றங்கள். அதன் மதிப்புத் தொகை 10,14,421 ரூபாய். 1978-79-லே ஒன்றுமே செய்யாத அரசு என்று கூறப்பட்ட அரசு கண்டுபிடித்த குற்றங்கள் 333. அதன் மதிப்புத் தொகை 20,82,437 ரூபாய். 1979-80-லே நாட்டு மக்களுடைய ஆதரவை இழந்த காரணத்தால் ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைக்கப்பட்ட அந்த ஆண்டில் 462 குற்றங்கள், மதிப்புத் தொகை 34,07,887 ரூபாய் இந்த வளர்ச்சியை வைத்து, திருட்டைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறீர்கள் என்று நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அல்லது திருடுகிறவர்கள் வளர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். நீங்கள் இதைக் குற்றமாக நான் சொல்வதாகக் கொள்ளவேண்டாம். இந்தத் திருட்டு அந்தக் காலத்திலேயே நடந்துகொண்டுதான் இருந்தது. இதைக் கண்டுபிடிக்காமல் விட்டார்களா? அல்லது



[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1980 ஜூலை 10]

தெரிந்து விட்டார்களா என்ற ஆராய்ச்சியிலே நான் இறங்க விரும்பவில்லை. ஆனால் திருடுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். இருக்கிறார்கள் என்று இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். திருடுகிறவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. திருடுகிறவர்கள் சமுதாயக் குற்றவாளிகள், கொடுமைக்காரர்கள், தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள், அதை நாம் அனைவருமே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்தத் திருட்டை தடுக்கத்தான் ஃபாரஸ்ட் ப்ரொட்டெக்ஷன் ஸ்குவார்ட் என்ற ஒரு புதிய அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இன்னொன்றும் சொல்கிறேன். இதுவரை சென்னையிலேயே இந்தத் திருட்டைக் கண்டுபிடிக்கின்ற முயற்சியில் யாரும் ஈடுபட்டதில்லை. இவர்கள் எல்லாம் திருட்டு சந்தன கட்டைகள் தர்மபுரியிலே இருந்து போகிறது, திருப்பத்தூரிலே இருந்து போகிறது, சத்தியமங்கலத்திலே இருந்து போகிறது என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இதனுடைய தலைமை நிறுவனமாக இருப்பது சென்னைதான் என்று ஆய்ந்து கண்டு பிடிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு கவனத்தைச் செலுத்திய பிறகு தான் இந்தப் பகுதிகளுக்கு சந்தன மரங்கள் கடத்திக்கொண்டு வரப்பட்டு அவைகள் எல்லாம் கைத்தறித் துணி பார்சலாக மாற்றப்பட்டு, அந்த சந்தன மரத்தினுடைய வாடை வெளியே தெரியாமல் இருப்பதற்கு அந்தச் சந்தன மரத்தை உள்ளே வைத்து அதைச் சுற்றி வைக்கோலைப் போட்டு சுற்றி இங்கே இரயில்வே ஸ்டேஷனிலே புக் செய்து, லாரிகளிலேயும் புக் செய்யப்படுகின்ற நிலை இருந்தது தெரிய வந்தது. அதெல்லாம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதைத்தான் ஒரு வாரத்திற்கு முன்னாலே 3½ இலட்சம் ரூபாய் பெறுமானம் உள்ளவற்றைக் கண்டு பிடித்த செய்தியை நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். அந்த அளவிற்கு இப்படிப்பட்ட குற்றங்களை கண்டுபிடித்து தண்டிப்பதற்கு இந்த அரசு தீவிரமாக முனைந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிற நேரத்தில், கடந்த சட்டமன்ற தொடரில், சென்ற ஆண்டு இப்படிப்பட்ட குற்றவாளிகளுக்குக் கடுமையான தண்டனை தரவேண்டுமென்று ஒரு சட்ட திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. நமது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் கூட . . . . .

**Thiru K. S. G. HAJA SHAREEF :** Sir, on a point of information. I want to know whether the Central Government has put a ban for export of sandal wood as logs or whether they wanted these goods should be converted into various goods and exported so that we can earn more foreign exchange.

**மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் :** மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது தடை செய்யப்பட்டிருப்பது லாக்ஸ் (logs). சந்தனக் கட்டைகளை அனுப்பக் கூடாது என்று

1980 ஜூலை 10]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

சொல்கிறார்கள். சந்தனக் கட்டைகளை மற்ற சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுப்புகிறோம். கிராமத் தொழிற்சாலைகள் பல கதர் வாரியத்திலே இன்றைக்கு இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு வேண்டிய 100 டன்கள் 150 டன்களை, தருகிறோம் என்று உறுதி கொடுத்துவிட்டோம். ஆனால் சந்தனக் கட்டைகளை கிடங்குகளிலே சேர்த்து வைக்க முடியாது. ஒரு ஆண்டுக்கு ஆயிரம் டன்கள் சந்தனக் கட்டைகள் வருவதாக கணக்கிடுகிறது. அவைகளை வைப்பதற்கு இடம் கிடையாது. தொழிற்சாலைகள் அமைத்து அவைகளை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் உருவாகிற வரையில் இந்த சந்தனக் கட்டைகளை சேர்த்து வைக்க இயலாது. தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பித்து விட்டால், இப்போது கிடைக்கும் அளவிற்கு, வருமானம் பின்னாலும் கிடைக்குமா என்றெல்லாம் ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. கட்டைகளை சேர்த்து வைத்தால் திருடு போவதற்கு ஏதுவாகிறது. ஏன் வருமானத்தையும் இழந்து கொண்டு, திருடு போகும் அளவில் சேர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று அரசு நினைக்கிறது.

இதில் இன்னொரு விஷயம் என்னவென்று சொன்னால் இதில் நிதித்துறைக்கும் எங்களுக்கும் இடையே ஒரு போராட்டம் நடந்துகொண்டிருந்தது. இதில் அவர்கள் “நீங்கள் தொழிற்சாலைக்கு 100 டன்னாக கொடுக்க வேண்டும். ஏலம் போட்டால் இன்றைக்கு கிடைக்கிற தொகையைத் தொழிற்சாலை வைப்பதன் மூலம் பெற முடியுமா?” என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள். அதற்கு நாங்கள், “இதில் எவ்வளவு லாபம் வருகிறது என்பது முக்கியமல்ல. எவ்வளவு பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கிறோம் என்பதுதான் முக்கியம். இதைத் தொடர்ந்து துணைத் தொழில்கள் பெருகும்” என்று சொல்லித்தான் அனுமதி பெறப்பெற்று, திருப்பத்தூரின் அருகாமையில் நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு விட்டது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்கான முயற்சிகள் துரிதமாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் உத்தரவு பிறப்பித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இதற்காக, எடுக்கப்படுகிற மரங்களைக் கூட காடுகளில் தானாக விழுந்த மரங்களை, டெட் டிரீஸ் என்று சொல்லப்படுகிற வயதான முதிர்ந்த மரங்களைத்தான் எடுக்கிறோம். பச்சை மரங்களை தொடுவது கூட இல்லை.

அப்படிப்பட்ட சந்தன மரங்களை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பாமல் இங்கேயே வைத்துக்கொள்ளவும் இடம் இல்லை. வைத்திருந்தால் திருடுவதற்கும் இடம் ஏற்பட்டு விடுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.



[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1980 ஜூலை 16]

சென்ற தொடரில் இதற்கென்று கடுமையான சட்டத் திருத்தத்தை கொண்டு வந்தோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் துறை முருகன் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள் 'துப்பாக்கிகளையாவது கொடுங்கள்' என்று சொன்னார்கள். துப்பாக்கிகளைக் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கையை பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கான பயிற்சியையும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய அரசு ஆலோசனை செய்து வருகிறது. பயிற்சியில்லாமல் துப்பாக்கி மாத்திரம் கொடுத்தால் துப்பாக்கியை பிடுங்கிக் கொண்டு, அடித்து விட்டு ஓடி விடுவார்கள். அதனால் துப்பாக்கி சுடும் பயிற்சியும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட தீவிரமான நடவடிக்கைகளில் அரசு இறங்கியிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் இங்கே ஒன்றை சொல்லியாக வேண்டும். இந்த நாட்டு மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக சொல்கிறேன். நான் இதை விரிவாகச் சொல்ல முடியாது. சொன்னால் நீதி மன்ற அதிகார வரம்பிற்குள் தலையிடுவதாக ஆகிவிடும். ஆனால் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்.

நாம் இந்த சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் வனத் துறை அதிகாரிகளுக்கே இப்படி திருடுபவர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து தண்டனை கொடுக்கும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் பிடிபட்டவர்களை அடைத்தும் வைக்கலாம் (காம்பவுண்டிங்), 50,000 ரூபாய் வரை அபராதமும் விதிக்கலாம் என்றிருந்தது. ஆனால் அப்படி அபராதம் போட்டால் கட்டிவிட்டு தப்பித்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள் என்ற காரணத்தினாலும், அதிகாரிகள் சரியாக நடைமுறைப்படுத்தவில்லை, ஆகவே திருடு அதிகமாகப் போகிறது என்கிற காரணத்தினாலும் தான் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தையே கொண்டு வந்தோம்.

இந்தச் சட்டத் திருத்தம் என்ன சொல்கிறது என்றால், ஒரு ஆண்டுக்கு சிறைத் தண்டனை குறையாமலும், ரூபாய் மூவாயிரம் அபராதமும் ஆக இரண்டும் சேர்த்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது.

உயிரைப் பணயம் வைத்து இப்படிப்பட்ட திருடுகள் கண்டு பிடிக்கப்படுகின்றன. நீங்கள் கூட சென்ற வாரம் பேப்பரில் படித்திருப்பீர்கள். போளருக்குப் பக்கத்தில் ஒரு வனத் துறைக் காவலர் திருடு செய்தவர்களை விரட்டிக்கொண்டுகாரிலே தொங்கிக் கொண்டு போய், அங்க நிகழ்ச்சியில் அடி

1980 ஜூலை 10] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

பட்டார் என்று படித்திருப்பீர்கள். இப்படி உயிரைப் பணயம் வைத்து கண்டு பிடிக்கப்படுகிற திருட்டுகள் நீதி மன்றத்தில் போய் நிறுத்தினால் “முதல் தடவையாக குற்றம் செய்தவன்; அதனால் விடுதலை செய்கிறேன்” என்று தீர்ப்பு வருகிறது. நான் ஏதோ அவர்களுடைய உரிமையில் தலையிடுவதாக நினைக்க வேண்டாம். அதற்காகச் சொல்லவில்லை. குற்றவாளி, குற்றவாளி அல்ல என்று தீர்ப்பு கூற அவர்களுக்கு முழு அதிகாரமும் இருக்கிறது.

ஆனால் சட்டம் என்ன சொல்கிறது என்றால், குறைந்த பட்சம் 1 வருடம் சிறைத் தண்டனை, 3,000 ரூபாய் அபராதம் என்று இரண்டும் சேர்த்து போடப்பட்டிருக்கிறது. இது அல்லது அது என்றல்ல. இரண்டும் சேர்த்து கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் நீதிமன்றத்தில் இருக்கிற கருணை உள்ளம் கொண்ட நீதிபதிகள் அவர்களை முதல் தடவை செய்த குற்றம் என்று விட்டு விடுகிறார்கள். உயிரைப் பணயம் வைத்து பிடித்துக் கொண்டு போய் நிறுத்தினால் இப்படி அவர்கள் தப்பிவிடுகிற பல்வேறு பட்டியல்களை நான் வைத்திருக்கிறேன். இதற்கு மேலும் இதன் உள்ளே நுழைந்து நான் சொன்னால், நீதிமன்றத்தின் அலுவல்களுக்குள்ளே நுழைந்த குற்றத்திற்கு ஆளாக நேரிடும்.

[பிற்பகல் 12-30]

டாக்டர். மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களைக் குற்றவாளி அல்ல என்று சொல்லி விடுதலை செய்தார்களா அல்லது குற்றவாளிதான், இருந்தாலும் மன்னிக்கிறேன் என்று சொல்லி விடுதலை செய்திருக்கிறார்களா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : எனது பேச்சிலேயே இருக்கிறது அது. குற்றவாளி அல்ல என்று விடுதலை செய்கிற முழு உரிமை நீதிபதிக்கு உண்டு. அதில் நாம் தலையிட முடியாது. குற்றவாளிதான், ஆனால் முதல் குற்றம் செய்கிறான் என்று விடுதலை செய்தார்கள் என்று என் பேச்சிலேயே நான் தெரிவித்தேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

டாக்டர். மு. கருணாநிதி: இதில் ஆளும் கட்சியினர் கைதட்டுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. நீதிமன்றம் என்று சொன்ன காரணத்தினால் நான் விளக்கம் கேட்டுப் பெற்றேன். இதில் நான் ஒன்றும் தவறான விவாதம் செய்துவிட வில்லை. அமைச்சர்



[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1980 ஜூலை 10]

அவர்களும் எனக்கொன்றும் அறைகூவல் விட்டுப் பேசிவிடவில்லை. நீதிமன்றத்தில் குற்றவாளி, முதல் தடவை என்பதற்கு காக, மன்னிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்ற விவரத்தை இன்னும் துல்லியமாக நாட்டு மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த விளக்கத்தைப் பெற்றேனே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கினார்கள். இம்மாதிரியான குற்றத்திற்கு கடுமையான தண்டனை விதிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கச் சார்பில் இருக்கக்கூடிய பப்ளிக் ப்ரொஸிக்யூட்டர் அல்லது கவர்ன்மென்ட் வக்கீல்கள் வாதாடினார்களா? அவர்கள் அவர்களது கடமையை சரிவர மேற்கொண்டார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : அரசுத் தரப்பில் கடுமையாக வாதாடியதற்குப் பிறகுதான்... (குறுக்கீடு) தயவு செய்து குறுக்கிட வேண்டாம். நான் விளக்கத்தைத் தான் தந்து கொண்டிருக்கிறேன்....

திரு. துரை முருகன் : ஆளுங் கட்சி உறுப்பினர்கள் பட பட என்று தட்டுகிறார்கள். இது முறைதானா? இந்த முறையை நாங்களும் கையாளலாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : நாம் எல்லோரும் ஒரே பள்ளியில் பயின்றவர்கள்தான். துரை முருகன் பயின்ற பள்ளியில்தான் அவர்களும் பயின்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை ஒன்றும் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : நான் 'ஜோவியலாக' எடுத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் எதற்காக கைதட்டுகிறோம் என்று தெரியாமல் கைதட்டுகிறார்கள்.

(கூச்சல்—குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். அதோடு அமைதியாக இருந்திருக்கலாம்.

திரு. துரை முருகன் : ஸ்பீக்கர் என்ற முறையில் நீங்கள் சொல்ல வேண்டும்.

We want a ruling from the chair.

(கூச்சல்—குழப்பம்).

1980 ஜூலை 10]

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: செய்தித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நாட்டுக்கும் நமக்கும் தெரிந்துக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு நல்ல செய்தியைச் சொன்னார்கள். சந்தன மரத்தைத் திருடியவர்கள் .... (குறுக்கீடு)

தலைவர் அவர்களே, செய்தித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திற்கும், நாட்டுக்கும் தெரிவிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு நல்ல கருத்தை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு நீதி மன்றத்தில், எந்த நீதிமன்றம் என்று குறிப்பிடவில்லை. ஒரு நீதிமன்றத்தில் பிடிபட்ட சந்தன மரத் திருடர்கள், எப்படி முதல் குற்றம் என்ற காரணத்தால் விடுவிக்கப்பட்டார்கள் என்ற செய்தியை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது நல்ல முறையிலே பரப்பப்பட வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு தான் மீண்டும் நான் அவரை விளக்கம் கேட்டேன். அவரும் விளக்கம் தந்தார். இப்படி விளக்கம் கேட்பதும், விளக்கம் தருவதும் மரபு. இவைகளுக்கிடையே எதிர்க் கட்சித் தலைவர் உடனடியாக மடக்கப்பட்டு விட்டார் என்று கருதிக் கொண்டு, ஆளுங் கட்சியிலுள்ள அருமை நண்பர்கள் கைதட்டுவதும், அதைத் தொடர்ந்து இந்த அவையில் அமளி நடைபெறுகின்ற சூழ்நிலைக்கு ஆளக்குவதும் முறையானதல்ல. இந்த அளவோடு எதிர்க் கட்சியிலே உள்ள உறுப்பினர்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆளுங் கட்சியிலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்கு அறிவுரை கூறுகின்ற அருகதையும், தகுதியும், அந்த அளவுக்கு உறுப்பினர்களாகிய உங்களிடத்தில் கேட்டுக் கொள்ளும் உரிமையும் இல்லையென்ற காரணத்தினால், நான் அவ்வாறு கேட்டுக் கொள்ள சக்தியற்றவன். எனவே, எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள், தி. மு. க. உறுப்பினர்கள் எனது பேச்சைக் கேட்டு, அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமது கட்சியினரை அமைதியாக இருக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள். பேரவையிலுள்ள உறுப்பினர்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டுமென்று நானும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நேற்று சபையில் ஒரு 10 நிமிட நேரம் அமளி இருந்தது. இந்தச் செய்தி பத்திரிகையில் வந்துள்ளது. அப்படி வரும் என்ற எண்ணம் எனக்கு இருந்தது. ஏதோ ஒரு பிரச்சினையில் தினசரி இப்படி வந்து விடுகிறது. அது இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்பது என் அவா.



[பேரவைத் தலைவர்]

[1980 ஜூலை 10]

இன்றைய கூட்டம் அமளி இல்லாமல் இதுவரைக்கும் இருந்தது. காலையிலிருந்து 16 பேர்கள் பேசினார்கள். ஒரு பிரச்சினையும் இல்லை. அமைச்சர் பதில் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் விளக்கம் கேட்டார். அமைச்சர் விளக்கம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். இதற்கிடையில் இரண்டு பக்கங்களிலே இருந்தும் மேசையைத் தட்டுவதும் ஒருவருக் கொருவர் சபை நடக்கின்ற போது பேச ஆரம்பித்து விடுவதும் நல்லதல்ல, என்னைப் பார்த்து எல்லோரும் பேச வேண்டும் ;

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இரண்டு பக்கங்களிலே உள்ளவர்களுக்கும் பொதுவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில், இந்தக் கட்சி, அந்தக் கட்சி என்று மாறுபாடு இல்லை. எல்லோருக்கும் பொதுவானதுதான். அதோடு இந்தப் பிரச்சினையை விட்டு விடுங்கள். மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தம் பதிலுரையைத் தொடங்கலாம்.

டாக்டர் கே. செளரிராஜன் : பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன். நீதிமன்றம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எந்த நீதிமன்றம் என்பதை சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எந்த நீதிமன்றம் என்ற விளக்கம் எல்லாம் வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு பரிவேராக ஒரு வேண்டு கோளை ஆணையாக வைத்து, ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு வேண்டுகோள் வைக்கின்ற உரிமையில்தான் என்ற தொனியில் சொன்னார்கள். இந்த அவை அமைதியாக நடைபெற வேண்டுமென்பதாலும், மரபைக் காக்க வேண்டுமென்பதாலும், சொல்லுகிறேன். அதிலே எல்லோருக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது ; கடமை இருக்கிறது ; உரிமை இருக்கிறது. தாங்களே இரண்டு தரப்பினருக்கும் சொல்லியிருக்கின்றீர்கள். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் இந்த மானியக் கோரிக்கையை இந்த அவையிலே வைத்து, அதற்கு மொத்த உறுப்பினர்களுடைய அனுமதியைப் பெறுவதற்குப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, அவர்கள் எழுப்புகின்ற விளக்கத்திற்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கிறது ; அரசுக்கு இருக்கிறது. அதை நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். எழுப்பிய சந்தேகங்களுக்கு பதில் சொல்ல முடியுமென்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

1980 ஜூலை 10]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[பிற்பகல் 12-40]

அதற்கான தகவல்களை எல்லாம் இங்கே சேகரித்து வைத்துக் கொண்டும் இருக்கிறேன். ஆகவே, ஆளும் கட்சித் தரப்பில் இருக்கும் உறுப்பினர்கள் தயவு செய்து உணர்ச்சி வயப்பட வேண்டாம் என்று கேட்டு, அமைதியாகச் சபை நடந்தது, நடக்கிறது, நடக்கும் என்ற உறுதியை இந்தச் சபைக்கும் சபைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கௌரிராஜன் அவர்கள் அப்பீலைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். வழக்கு மன்றத் தீர்ப்புக்கு மேல் அப்பீலுக்குப் போகிறோம். அப்பீலுக்கு அப்பீல், அதற்கு மேல் அப்பீல் என்று போனால் எப்படி இருக்குமென்று எல்லோருக்கும் தெரியும். கைப்பற்றும் வாகனங்களைக் கூட விடக்கூடாது என்று கூட சட்டத்தில் போட்டிருக்கிறோம். அதையே கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதற்கு மேலே அதற்குள் நான் நுழைய விரும்பவில்லை.

இந்த வனத் துறை சீர்திருத்தப்பட கடந்த ஓராண்டுக் காலம், ஒன்றரை ஆண்டுக்காலம் மிகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு—வனத் துறையில் இருக்கும் எல்லா அதிகாரிகளும், ஐ.எப்.எஸ். அதிகாரிகள், ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் எல்லோரையும் சேர்த்துச் சொல்கிறேன்—எல்லோரும் தீவிர கவனத்தோடு இதிலே பாடுபட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

கண்மாய் ஓரங்களில் முள் செடி நடுவதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் விறகுப் பஞ்சம் அதிகரித்து வருகிறது. விறகுக்காக மலைகளில் மரங்களை வெட்டுகிறோம். அதனால் காடுகளில் வளர்க்கப்பட்ட 100 ஆண்டுகள், 75 ஆண்டுகள், 50 ஆண்டுகள் வளர்க்கப்பட்ட மரங்களை வெட்டுவதால் புதிய மரங்கள் வைக்கப்பட்டு வளர மீண்டும் 50 ஆண்டுக் காலம் ஆகும். ஆகவே, சமூகக் காடுகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் காடுகள் வளர்க்கும் திட்டத்தை இந்தியா பூராவும் அமல் நடத்துகிறார்கள். தமிழகம் இதிலே மிகச் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. ஸ்வீடன் நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் இதைப் பார்த்து, பரிசீலித்து, பாராட்டிவிட்டு அவர்கள் நாட்டின் நிறுவனத்தின் மூலம் இந்தியாவுக்குத் தரும் பெரும் உதவித் தொகையைத் தமிழகத்திற்குத் தரலாம் என்ற சிபாரிசையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் கிராமப் பகுதிகளில், கிராம மக்களை ஈடுபடுத்தும் சமுதாயக் காடுகளை வளர்க்கும் திட்டத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைப் பணிவன்புடன் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.



[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1980 ஜூலை 10]

ரப்பர் தோட்டத்தைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நீங்கள் முன்னாலேயே கடந்த வாரத்தில் இரண்டு புகார்களை எழுதி அனுப்பியிருக்கிறீர்கள். அந்தப் புகார்கள் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, அந்த கிராம்புத் தோட்டம் கவனிப்பாரற்று எவ்வாறு விடப்பட்டது, அது கருகிப் போனதற்கு காரணம் யார் என்ற விசாரணை, ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அவ்வாறு நடைபெற்றிருக்குமானால் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி நடவடிக்கைக்கு உட்படுத்தப்படுவார் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டை விட ரப்பர் தோட்ட வருமானம் ஏன் குறைந்தது என்று கேட்டீர்கள். அதற்கான காரணத்தைக் கொள்கைக் குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறோம். மூன்று மாதங்கள் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்ற காரணத்தால் உற்பத்திக் குறைந்தது. வருமானம் குறைந்து விட்டது. அதற்கான காரணத்திற்குள்ளே நுழைய விரும்பவில்லை. ஆகவே, உற்பத்தி குறைந்ததால் வருமானம் குறைந்தது. வசதிகளைச் செய்து தர அரசாங்கம் இப்போது தீவிரமான முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இதுவரை ரப்பர் தோட்டத்தில் வேலை செய்பவர்களுக்குக் கட்டியுள்ள குடியிருப்புகள் 642; தற்போது கட்டப்பட்டு வரும் குடியிருப்புகள் 512; 1980-81-ம் ஆண்டு பிரேரணைப்படி 84 வீடுகள் கட்டப்படவும் வீடுகளுக்கு வேண்டிய மற்ற வசதிகளையும் செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

வனத் துறையோடு சேர்ந்து சின்கோனா வருகிற காரணத்தால் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய அடிப்படை வசதிகளையும் செய்து தரவேண்டுமென்று அரசாங்கம் மிகத் தீவிரமான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. அதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சி.பி.ஐ. உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது அந்தத் துறை வளரவே இல்லையென்று குறிப்பிட்டார்கள். தயவு செய்து அந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பை அவர்கள் படித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கேயும் நம்முடைய மத்திய அரசினுடைய ஒரு தலையீடு வந்ததன் காரணமாகக் கடந்த ஆண்டில் நமக்கு வருமானம் குறைந்தது. சின்கோனாவை ஏற்றுமதி செய்ய மத்திய அரசு அனுமதி வேண்டும். இந்தியாவிலேயே மேற்கு வங்கமும், தமிழ் மாநில மும் தான் சின்கோனாவை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டிலுள்ள அந்தத் துறை 110 ஆண்டுகள் பழமையானது. கடந்த ஆண்டும் முந்திய ஆண்டும் மத்திய அரசு

1980 ஜூலை 10] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

சின்கோனா ஏற்றுமதியைக் குறைத்து விட்டது. அதனால் வருமானம் குறைந்தது. அதற்காக மீண்டும் மத்திய அரசோடு வாதாடி, கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்ததன் காரணமாக சென்ற ஆண்டு கொஞ்சம் கூட்டினார்கள். இந்த ஆண்டு இன்னும் கொஞ்சம் கூட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த வருமானத்தை வளர்ப்பதும் முயற்சியிலே அந்த சின்கோனா துறை மூலம் பல்வேறு மூலிகைகளை உற்பத்தி செய்கிற முயற்சி நடைபெற்று வருகிறது. அது இருதய நோயைத் தீர்க்க அத்தியாவசியமானதாக இருக்கிறது. நோய்களிலிருந்து உயிரைப் பாதுகாக்க அதிலிருந்து மருந்துகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அதற்கான மூலிகைகளை வளர்ப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்த அரசாங்கம் பதவியேற்றதற்குப் பிறகு சின்கோனா துறையிலே இரண்டு முறை அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகும் பக்கத்தில் இருக்கிற தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய கூலியோடு சமமான ஊதியம் தர வேண்டுமென கோரியிருந்தார்கள். ஆனால் நம்முடைய துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் லாபத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல, அரசாங்கம் நடத்துகிற துறையாக இருக்கிற காரணத்தால் லாபத்தையே நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்பட முடியவில்லை என்பதும் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். என்றாலும் அவர்களுடைய நிதிநிலையை ஆராய்ந்து தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள், தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள், இந்த சின்கோனா துறை அதிகாரிகள் ஆகிய மூவரும் உட்கார்ந்து பேசி நாம் கடந்த ஆண்டிலே தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியின்படி இப்போது, 1980 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் வயது வந்தவர்களுக்கு நாளொன்றுக்கு 50 காசும், இளைஞர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 35 காசும், சிறார்கள்க்கு நாள் ஒன்றுக்கு 30 காசும் ஊதிய உயர்வு அளிப்பதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்கள் நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாகியிருக்கிறார்கள். மற்றத் தொழிலாளர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள் என்கின்ற குறையைச் சொன்னார்கள். இந்தத் துறையினுடைய பணி என்பதே எவ்வப்போது தேவைப்படுகிறதோ அவ்வப்போது ஆட்களை அழைத்து செடி நடுவது, செடி பயிரிடுவது, களைஎடுப்பது ஆகிய பணிகளைச் செய்துகொண்டு இருக்கிற துறையாகும். இருந்தாலும் அரசாங்கம் தீவிரமாக ஆராய்ந்து மேலும் 400 தொழிலாளர்களை நிரந்தரப் பணியாளர்களாக்குவது என்கின்ற அந்த முடிவையும் எடுத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த



[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1980 ஜூலை 10]

இரண்டு அறிவிப்புகளின் மீதும் ஒரு ஆண்டுக்கு ஏற்படுகிற செலவு ஏறத்தாழ 7.52 இலட்சம் செலவு கூடுதலாகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

**திரு. கு. ரமணி :** தலைவர் அவர்களே, கூலியைக் கொஞ்சம் உயர்த்துவதற்கு முன்வந்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. ஆனால் அவர்கள் கூலி உயர்வு தர வேண்டுமென்று நீண்டநாட்களாகக் கோரி வருவது, குறைந்த பட்சமாகக் கொடுக்கப்படுகிற கூலி, பக்கத்திலே இருக்கிற தேயிலைத் தோட்டத்திலே வேலை செய்கிறவர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் ஒரேமாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். அது நியாயத்தின்பாற்பட்டது. தனியார் துறையிலே இருக்கிறவர்களைக் காட்டிலும் குறைவாக அரசுத் துறையிலே இருக்கிறவர்களுக்குக் கொடுப்பது சரியல்ல என்ற நியாயத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டால் குறைந்த பட்சக் கூலியை அந்த அளவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பது கோரிக்கை. இரண்டாவது இன்றைக்கு ரெயில்வே தொழிலாளர்களுக்கும் பி-அன்-டி தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்த பட்ச போனஸ் கொடுக்கப்படுகிறபோது இந்தத் துறையிலே லாபம் குறைவு என்ற காரணத்தைச் சொல்லாமல் லாபத்தை அதிகப்படுத்தக்கூடிய முறையிலே கண்டன்ட்டட் ஓர்க்கர்ஸ் ஆக அவர்கள் மன நிறைவேடு உற்பத்தியை அதிகப் படுத்தக்கூடிய முறையிலே அவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச போனஸ் கொடுக்க முன் வருவார்களா? முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

**மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் :** தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூலி உயர்வுக்குப் பிறகு ஏறத்தாழ அந்தத் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மிக அருகாமையிலேயே வந்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். எங்களுடைய முயற்சியை நீங்கள் பாராட்டுவீர்கள், பாராட்டுகிறீர்கள் என்பதையும் எப்படியும் அந்த இடத்திற்கு வந்து சேருவதற்கு அந்தத் துறைமேலும் முயலும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது எப்போது என்று உடனே கேட்டுவிடாதீர்கள், எப்படிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நகர்ந்து கடந்த இரண்டாண்டுக் காலத்திலே அந்த இடத்திற்கு நெருங்கி வந்து சேர்ந்திருக்கிறோமோ அதைப் போல மிகச் சீக்கிரத்திலே அந்த இடத்தைப் போய் அடைவதற்கு முயற்சியை எடுத்துக்கொள்வோம்.

போனஸைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்க அமைப்புகளிலே போனஸ் கொடுக்கப்படுவதை கொள்கை அளவிலே ஒரு திட்டமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல் இருந்து வருகிறது. அந்தப் பிரச்சினைகள் பற்றி முடிவு எடுக்கப்படுகிறபொழுது அதையும் துறைபரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வீட்டு

1980 ஜூலை 10] [திரு, ஆர். எம். வீரப்பன்]

வசதி இல்லாத தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதோடு, இன்னொரு அடிப்படையான சிக்கல் அந்தப் பகுதிகளில் வீடு கட்டுவதற்கு யாரும் முன் வர யாரும் வரமாட்டேன் என்கிறார்கள் அது ஒரு பெரிய சிக்கலாக இருக்கிறது. அதைப்போலவே மருத்துவத் துறையிலேயும், டாக்டர்களை ரப்பர் தோட்டத்திற்கும், சின்கோனா துறைக்கும் போட்டால் போகமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். ரப்பர் தோட்டம், சின்கோனா துறையிடம் நான் சொல்லியிருக்கிறேன், அரசாங்கத்திடம் விதிவிலக்குப் பெற்று எங்கள் ரப்பர் தோட்டத்திற்கு ஒரு டாக்டர் வேண்டும், எங்கள் சின்கோனா துறைக்கு ஒரு டாக்டர் வேண்டும் என்று விளம்பரப்படுத்தினால், எத்தனையோ பேர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் வருவார்கள்.

[பிற்பகல் 12-50]

நான்காயிரம் தொழிலாளர்கள் மலையிலே வேலை செய்கிறார்கள். அந்த இடத்திலே போய்ப் போட்டால் ஒரு டாக்டர் வர மறுக்கிறார். இருக்க மாட்டேன் என்கிறார், இதுதான் சிக்கல். அரசாங்கத்திலே நான் விதிவிலக்கு பெற வேண்டுமென்று வனத்துறையைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். இப்படி ரப்பர் பிளான்டேஷன், அல்லது சின்கோனா, இதுபோன்ற மலைவாசஸ்தலங்களில் அந்தத் துறைக்கென்றே வேண்டுகோள் விட்டு — வேலையற்ற எத்தனையோ டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள் — அவர்கள் அங்கே வருவார்கள், அவர்களை வேலைக்கு நியமித்து அந்த வைத்திய வசதிகளைச் செய்கின்ற முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும் என்பதை நான் இங்கே பணிவன் போடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இறுதியாக, அறநிலையத் துறையைப்பற்றி சொன்னார்கள். அதில் மாண்புமிகு திரு. துரை முருகன் அவர்கள் இந்த அறநிலையத் துறை அவர்கள் ஆட்சியிலே எப்படியெல்லாம் சீர்திருத்தப்பட்டது என்பதையெல்லாம் தொடர்ந்து சொல்லி, இப்பொழுது ஒரு இரண்டரை ஆண்டுக் காலத்தில் இதில் ஒன்றுமே நடைபெறவில்லை; அப்படியே தேங்கிக் கிடக்கிறது, நிர்வாகம் ஸ்தம்பித்து விட்டது என்றும் சொன்னார்கள். அவர்கள் அடிக்கடி கோயிலுக்குப் போகாதவர்கள்; அதனாலே கோயில்களில் இந்த இரண்டரை ஆண்டுக் காலத்திலே என்ன நடந்தது என்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்றுதான் நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன் தவிர, அவர் தெரிந்து குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்ற உணர்வில் குற்றம் சாட்டவில்லை. காரணம், அவரெல்லாம் கோயிலுக்குப் போகாதவர் : நாங்களெல்லாம் ஒரே பரம்பரையிலே வந்தவர்கள்தான். அதனாலே



[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1980 ஜூலை 10]

கோயிலுக்குள்ளே இந்த இரண்டரை ஆண்டுக் காலத்திலே என்ன நடைபெறுகிறது என்பதை அவர்கள் தெரிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. தயவு செய்து போயாவது தெரிந்து கொள்ளலாம். அங்கே கடவுளைக் கும்பிட்டு போகவில்லையானாலும் அங்கே இருக்கின்ற சிற்பங்களைப் பார்வையிடுகின்ற முறையிலேயாவது போகலாம் ; அப்படியில்லையானால் தெரிந்தவர்கள் போய் வருகின்றவர்களிடத்திலேயாவது அவர்கள் கேட்கலாம். இரண்டரை ஆண்டுக் காலத்திலே இந்த அறநிலையத்துறை எந்த அளவிற்குச் சீர் படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதை இன்றைக்குத் தமிழ் மாநிலம் முழுவதும் உள்ள புக்தர்கள், ஆஸ்திகநண்பர்கள், பெரியவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் நான் சொன்னால் அது தற்பெருமையாகலாம் ; இந்த அரசுக்கு நாங்களே சூட்டிக்கொள்கின்ற புகழாரமாகலாம். ஆனால் மாண்புமிகு திரு. துரை முருகன் போன்றவர்கள் நன்றாக விசாரித்து விட்டுச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உச்ச நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பு என்ன? அதாவது, எல்லா வகுப்பினர்களையும் அந்தக் கருவரைக்குள்ளே சென்று குருக்களாக அல்லது பூசாரிகளாக வைப்பதற்கு ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அதில் உச்ச நீதிமன்றத்திலே என்ன தடைசெய்தார்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அது முன்னாலேயே பல முறை விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், நீங்கள் ஜாதி வித்தியாசமில்லாமல் வைக்கலாம் ; ஆனால் சில ஆகம விதிகளெல்லாம் இருக்கின்றன, முறைகள் இருக்கின்றன, அந்த முறைகளைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்களை, தெரிந்தவர்களைத்தான் நியமிக்க வேண்டும் என்கின்ற ஒரு அடிப்படையிலே தந்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான் மேலோட்டமாக நான் தெரிந்து கொண்டிருக்கின்ற கருத்து. அதனாலேதான் அது சம்பந்தப்பட்ட ஆஸ்திகப் பெரியவர்களை, அதுபற்றிய விவரங்களைத் தெரிந்தவர்களை ஒரு குழுவாக அமைத்து, தயவு செய்து இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்கு நீங்கள் ஒரு வழியைக் கற்றுத் தாருங்கள், எங்களுக்குத் தேடித் தாருங்கள், அந்த ஆகம விதிகள் மாறாமல், முரண்படாமல் எப்படி ஒரு சட்டத்தை இயற்றுவது? அந்த ஆகம விதிகள் என்ன, அது எப்படிக் கட்டுப்படுத்தும் என்று நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம். இதுதான் அதற்கான விளக்கம்.

இந்தக் கருணை இல்லங்கள், அன்பு இல்லங்கள், அதற்குள்ளே நான் நுழைய விரும்பவில்லை. அன்பு இல்லங்கள் மீதும் அவர்களுக்கு அவ்வளவு பெரிய கோபம் வர வேண்டாம். கருணை இல்லங்களிலிருந்து மாற்றியிருக்கிறார்கள். அது ஏன் என்றெல்லாம் சொல்ல வேண்டாம். அதைச் சொல்லுகிற பொழுது அன்புக்கு நாம் ஏன் இடம் அளிக்கவில்லையா என்று நான் கேட்கத் தேவையில்லை.

1980 ஜூலை 10] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

ஆனால், அறங்காவலர்களை ஏன் நியமிக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். 25,000 கோயில்களுக்கு அறங்காவலர்கள் இருந்தார்கள். அதை ஒரு ஆணையின் மூலம் கலைத்தாகிவிட்டது. ஒரு குண்டைப் போட்டால் அழித்து விடலாம்; ஆனால் உருவாக்குவது அவ்வளவு சுலபத்திலே முடியாது. ஒரு ஆணையின் மூலம் 25,000 கோயில்களின் அறங்காவலர்களை நீக்கினார்கள். அதற்கு மீண்டும் போடுவது என்பது சுலபம் அல்ல. அதில் குறையெல்லாம் வரக்கூடாது என்று பார்த்துப் போடுவதற்காகத்தான் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இடையிலே வந்த மூன்று மாத ஆட்சியிலே அதையும் நிறுத்தி வைத்தார்கள். ஆதலால், தவக்கப்பட்டு விட்டது. அதனாலே இப்பொழுது ஓராண்டு நீட்டியிருக்கிறோம்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், ஆஸ்திகர்களை, நம்பிக்கை உள்ளவர்களைப் போடுங்கள் என்று பாபநாசத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினரவர்கள் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றிரண்டு விவரங்களைத் தருகிறேன். கோயம்புத்தூருக்கு அருகிலே இருக்கின்ற மருதமலைக் கோயிலினுடைய அறங்காவலர் குழுத் தலைவர், பழுத்த காங்கிரஸ்வாதியான திருப்பூர் பழனிச்சாமி கவுண்டர்; இராமேஸ்வரம் கோயிலினுடைய அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் ஒரு அம்மையார், இராமநாதபுரம் மன்னருடைய துணைவியார் அவர்கள்; பழனி கோயிலினுடைய அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் டாக்டர் ராதா தியாகராஜன் அவர்கள்; மதுரையினுடைய அறங்காவலர் குழுத் தலைவர் வி. என். சிதம்பரம் என்று ஒரு கட்சி சார்பற்றவர்; அதைப்போலவே ஸ்ரீரங்கத்திலே கட்சி சார்பற்றவர். இப்படி பெரிய கோயில்களுக்கு, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் நாங்கள் கட்சி வித்தியாசம் பார்க்காமல் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று தெரிந்தும் கூட பல இடங்களிலே போட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இந்த அரசாங்கத்திற்கு, இதிலே எந்தக் கட்சிக் காரரைப் போடுவது என்பது அல்ல, யாரைப் போடுவது என்பதுதான். அதிலே, நம்முடைய மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல்.....

திரு. உ. சுப்பிரமணியன்: காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று தெரிந்து கூட போட்டிருக்கிறோம் என்றால், நாங்கள் என்ன தள்ளுபடியா? அல்லது ஒதுக்கப்பட்டவர்களா? அல்லது சட்டபூர்வமாக நீக்கப்பட்டவர்களா என்பதை விளக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: நான் சொன்னது, ஆளுகிற கட்சிக்காரர்களையே போடுகிறீர்கள் என்று சொன்னீர்களே, அப்படியானால் ஆளுகிற கட்சிக்காரர்கள் ஒதுக்கப்பட்டவர்களா என்று நான் கேட்கவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்



[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1980 ஜூலை 10]

கள் என்றால் எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் என்று பொருளே தவிர, வேறல்ல. அதனாலே சொன்னேன். வேறு பொருள் அல்ல, தயவுசெய்து அப்படி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டா மென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கிற அறநிலைய பிரச்னைகள், இந்தக் கோயில் நிலங்களைப் பற்றிய பிரச்னைகள் எல்லாம் பெரிய தலைவலியாக இருக்கின்றன. ஏறக்குறைய ரூ. 25 கோடிவரை பாக்கி வந்துவிட்டது. 75-25 என்ற சட்டமும் குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டமும், இந்தக் குத்தகைக் கொடுக்கப்பட வேண்டாமென்று கட்டுப்படுத்துகிற சட்டங்கள் எல்லாம் வந்ததற்குப் பிறகு, இன்னும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் எப்படிக் காப்பாற்றுவது? அறநிலையத் துறையைக் காப்பாற்றுவதோடு, 80,000, 90,000 குடும்பங்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பது என்கிற பிரச்சினையெல்லாம் பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் தீவிரமாகப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஒரு நிலச்சீர்திருத்தத்தை அடிப்படையாக வைத்து, இந்த அறக்கட்டளைகளையும் காப்பாற்றி, நிலச்சீர்திருத்தத்தையும் இனணக்க முடியுமா என்றெல்லாம் அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு நல்ல முடிவை விரைவிலே எடுத்து இந்த மன்றத்திற்கு அறிவிப்போம் என்பதையும் சொல்லி, அறக் கட்டளைகள், அறத் துறைகள் இவைகள் எல்லாம் மிகத் தீவிரமாகக் கண்காணிக்கப்படுகின்றன. இந்த ஆலயச் சொத்துக் களை சூறையாடுகிறார்கள், திருடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவைகளையெல்லாம் தடுப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன; நிர்வாகத்திலே சீர்திருத்தங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டிய எல்லாக் குறிப்புகளையும், அந்தக் குறைகள், ஆலோசனைகள் எல்லாவற்றையும் இந்த அரசு ஏற்று, பரிசீலிக்கும். இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் எல்லாம் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களும் உங்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் அதைக் குறித்துக்கொண்டு மேல் நடவடிக்கை எடுக்க தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்வார்கள் என்று நான் சொல்கிறபொழுது, இங்கே திருவேற்காட்டிலே குடிநீர் திட்டத்தை விரைவில் செயல்படுத்துவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு விட்டன என்பதையும், கோயம்புத்தூருக்கு அருகாமையிலே உள்ள மருதமலையில் சுமார் ரூ. 3 இலட்சம் செலவிடப்பட்டு, உயர்நிலைப் பள்ளிக்குக் கட்டிடம் கட்ட முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இங்கே எடுத்துக்கூறி,

1980 ஜூலை 10] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

நேரம் அதிகம் ஆகிவிட்ட காரணத்தினாலே, இங்கே நான் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் தனித்தனியாக பதில் அளிக்க வில்லையென்று கருதவேண்டாம். அத்தனையும் குறித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்; தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வேன் என்பதைக் கூறி, இந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு, இந்த மானியங்களை நிறைவேற்றித் தருமாறு வேண்டி அமர்கிறேன், வணக்கம்.

திரு எஸ். இளையபெருமாள் : சபாநாயகர் அவர்களே, வன இலாகாவின் கொள்கை அறிக்கையின் ஆங்கிலப் புத்தகத்தின் 3 ஆவது பக்கத்தில், 'வாட்டில் பிளான்டேஷன்' என்னும் ஒருவகை மரத்தை, எரிபொருளாக உபயோகப்படுத்தியதைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வாட்டில் பிளான்டேஷன் என்ற மரமானது, தோல் பதனிடுவதற்கு மிக முக்கியமான பொருள். அதை எரிபொருளாக உபயோகிப்பது சரியா? ஏன் வேறு மரத்தை உபயோகிக்காமல், இவ்வளவு நல்லதொரு மரத்தை, பட்டைக் கொடுக்கின்ற மரத்தை, எரி பொருளாக உபயோகிக்கிறார்கள். இப்படி துறை உபயோகிப்பது சரியா?

மாண்புமிகு திரு ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 'இந்த வாட்டில்' மரம் மிலாறு மரம் என்று தமிழிலே சொல்கிறார்கள். அதனுடைய பட்டைதான் தோலைப் பதனிடுவதற்காக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. அந்தப் பட்டையை எடுத்ததற்குப் பிறகு, அந்த மரத்தை நாம் சில ரேயான் தொழிற்சாலைகளுக்கு காகிதத் தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் எடுக்கவில்லையென்று வருகிறபொழுதும், விறகு தேவை வருகிறபொழுதும் அதைப் பயன்படுத்துகிறோம்.

திரு அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோயில்களிலே இருக்கக்கூடிய நிர்வாக அலுவலகங்களில், தமிழ் படித்த புலவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு தரப்படும் என்று நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்து அதைப் போலவே, அந்தக்கருத்தை நம்முடைய அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் அங்கீகரித்து, பல பேர்களிடமிருந்து மனுக்கள் எல்லாம் பெறப்பட்டன. அது நீண்டகால வாக்குறுதியாக இருக்கிறது. அதை விரைவில் அமல் நடத்துவீர்களா? அல்லது அது செத்துப்போன வாக்குறுதியாகவே இருக்குமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.



[பிற்பகல் 1-00]

மாண்புமிகு திரு ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே தமிழ்ப்படித்த புலவர்களை பகுதி நேர பணியாளர்களாக ஆலயங்களிலே சேர்க்கின்ற திட்டம் அமல் படுத்தப்படுகிறது. இது கொள்கைக் குறிப்பிலேயும் இருக்கிறது. நிதிநிலையை ஒட்டி இது மேலும் விரைவாக தீவிரமாக விரிவு படுத்தப்படும். அதிகாரிகளாக எடுப்பது குறித்து சில விதிகள் இருக்கின்றன. தமிழ்ப் புலவர்களை நேரடியாக இ. ஒ. க்களாக எடுக்க முடியாது.

(திரு. ரகுமான்கான் எழுந்து நின்று கொண்டிருந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ரகுமான்கான் நீங்கள் தனியாகக் கேள்வி போடவேண்டும். திரு சுந்தரம் நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. ப. சுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, திருப்பத்தூரிலே சந்தன ஆயில் ஆலை ஏற்படுத்துவதற்காக, அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். அந்த நிலம் தனியாருடைய நிலமா, அல்லது அரசாங்கத்தின் நிலமா? அந்த நிலம் எங்கே உள்ளது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்கிற தகவல் என்னிடத்திலே இருக்கிறது. அது யாருடைய நிலம் என்பதைப் பற்றி விவரம் தேவையானால், சேகரித்து அந்த உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அறநிலையத் துறையினுடைய கோவில்களில் இருக்கக்கூடிய மடங்களுக்கு நிலங்கள் 5 லட்சம் ஏக்கர் இருக்கின்றன. அவைகளிலே இருக்கக்கூடிய பாக்கிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இங்கே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் எல்லாம் மற்ற நிலப்பிரபுக்களிடம் பணி புரியக் கூடிய விவசாயிகளைப் போன்றவர்கள்தான்.

ஆகவே நாம் சமீபத்திலே நிறைவேற்றிய அத்தனை சட்டங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் பொருந்தும்படியாகத்தான் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். குத்தகையைக் குறைப்பது என்கிறபோது மற்றவர்கள் குறைப்பதைப் போலத்தான் நாம் அங்கேயும் குறைத்திருக்கிறோம். ஆகவே இந்த நிலங்களுக்கு அரசாங்கத்திலே இருந்து அந்தக் கோவிலுக்கு மானியம் கொடுப்பதைப் போல, சில மாநிலங்களில்—கேரளா போன்ற மாலநிலங்களில் நிலங்களை

1980 ஜூலை 10] [திரு. என். சங்கரய்யா]

விவசாயிகளுக்கே ஒப்படை செய்துவிட்டு அதிலே இருந்து கிடைக்கக் கூடிய வருமானத்திலே இருந்து 'டாஸ்பிக் அலவன்ஸ்' என்று, வருடா வருடம் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆகவே அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்தால்தான் அந்த நிலங்களுக்கு, உழுகின்ற உழவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படக் கூடாது என்ற அந்த அடிப்படையில்தான் அந்த மாற்றங்கள் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஏற்றுக்கொள்வாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கோவில் நிலங்கள் என்பது, அதிலே கை வைக்கிறபோது அது மிகப்பெரிய சிக்கலான பிரச்சினையாக, தீர்க்க முடியாத பிரச்சினையாக, பல பேர் முயன்று பார்த்து கைவிட்ட பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அது பல ஆண்டுகளாக அனுபவம் பெற்றவர்கள் எல்லாம் நுழைந்து, வெளியே வர முடியாமல், திக்குமுக்காடி அதிலிருந்து வெளியே வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கடந்த 3 நாட்களாக அதைப் பற்றித்தான் தீவிரமாக பரிசீலித்து, பழைய கோப்புகளை எல்லாம் பார்த்து முன்னாள் முதல்வர் பெரியவர் பக்தவத்சலம் அவர்கள், இங்குள்ள மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருந்த காலத்திலே எல்லாம் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன, என்னென்ன யோசனைகள் வழங்கப்பட்டன என்பதை எல்லாம் விரிவாகப் பரிசீலித்து இருக்கிறோம். எப்படியாவது எந்த முடிவுகள் எடுத்தாலும்—ஆனால் ஒன்றை மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்— இந்தியாவிலேயே எந்த மாநிலத்திலும் அறக்கட்டளை என்ற பெயராலே, அறநிலையங்கள் பெயராலே இத்தனை லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் இல்லை. ஆகவேதான் கேரளாவிலும் அல்லது வேறு எந்த மாநிலத்திலும், இந்தப் பிரச்சினையை சுலபத்திலே தீர்த்து இருக்கிறார்கள். இங்கே தமிழ் மாநிலத்திலே ஏறத்தாழ 6 லட்சம், 7 லட்சம் ஏக்கர் நஞ்சை, புஞ்சையாக இருக்கின்றன என்றால் அதிலே 5 25 லட்சம் ஏக்கர் அறக்கட்டளைக்கு அறநிலையங்களுக்கு சொந்தமாக இருக்கின்றன. ஆகவே இதிலே எடுக்கின்ற எந்த முடிவும் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்ற அந்த உணர்வுகளை 'செண்டிமெண்ட்' நம்பி ஒப்படைத்திருக்கிறார்களே அந்த நம்பிக்கைக்கு ஊறு நேரா வண்ணம் முடிவுகளை எடுக்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் உழைக்கின்ற விவசாயிகள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உழைக்கின்றவர்கள் ஆகிய அனைவருக்கும் நல்ல பயன் கிடைக்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்திற்கும் ஒன்றும் இழப்பு ஏற்படக் கூடாது. நிதி ஆதாரங்களை எல்லாம் கருத்திலே கொண்டு விரைவிலே அப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டும் என்று அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாத்திரம் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.



J1980 ஜூலை 10

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, கொடைக்கானல் மலையில் ஜெரேனியம் என்ற விலை உயர்ந்த எஸ்ஸென்ஸ் எடுக்கக்கூடிய பயிர் 54 ஹெக்டேர் மட்டும் தான் உற்பத்தி ஆகின்றது. இது 10 ஆண்டுக்கு முன்னதாகவே பரிசோதனை செய்யப்பட்டு வெற்றிகரமாக இருக்கிறது என்று அறிந்தும் கூட இன்னும் அதிகமான பரப்பளவில் ஏன் பயிர் செய்யப்படவில்லை என்பதற்கு விளக்கம் தேவை.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, இதிலிருந்தே நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம். கடந்த 2 ஆண்டுகாலத்திலேதான் இவைகள் எல்லாம் பரிசீலிக்கப்பட்டு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இது ஆரம்பக் கட்டம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சேலம் ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசியதில் ‘செய்தித் துறையிலே ஏற்கனவே.....’ என்பதில் இருந்து, திரு. எல். இளையபெருமாள் குறுக்கிட்டு, பின்னர் திரு. சேலம் ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசியதில் “தெளிவாகத் தெரிகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்” என்பது வரை அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கி விட.....

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அந்த முழு கருத்துக் கோவையும் எடுத்து விடாமல், அதிலே இன்னின்ன சொற்கள் நீக்கப்பெறுகின்றன என்று சொன்னால் நல்லது. இங்கே திரு. சேலம் ஆறுமுகம் அவர்களால் எழுப்பப்பட்ட பிரச்சனை, சொல்லப்பட்ட கருத்து சரியா, தவறா என்பதில் நான் நுழைய விரும்பவில்லை. ஒரேயடியாக அந்த விவாதத்தையே எடுத்து விடுவது என்று சொன்னால், இப்படிப்பட்ட பிரச்சனை அவையில் எழுப்ப முடியாமல் போய்விடும். ஆகவே, அந்த விவாதத்தில் குறிப்பிட்ட சில வார்த்தைகளை மட்டும் நீக்குவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த விவாதத்தில் ஒரு இடத்தில் தான் தனிப்பட்ட ஒருவரது பெயர் வருகிறது. மற்ற இடங்களில் அவரைப் பற்றிய குணாதிசயங்கள் வருகின்றன. ஆகவே, அதுவும் அவரைச் சாரும் என்பதால் முழுமையும் எடுத்து விடலாம் என நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய துறையின் தொடர்பாக இந்தப் பிரச்சனை வந்துள்ள காரணத்தால் என்னுடைய கருத்தையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னது போல் அஞ்ச வேண்டிய தில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய உரிமை எந்தக்

1980 ஜூலை 10]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

காலத்திலும் எந்த நேரத்திலும் இருக்கும். ஆகவே, இந்த விவாதத்தில் சில வார்த்தைகளை மட்டும் நீக்குவது தான் அதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று கருதத் தேவையில்லை. இப்போது முழுவதும் நீக்கப்பெறலாம் என்பதற்குக் காரணமே, ஒரு இடத்தில் இருந்து அது ஆரம்பித்து, அதன் தொடர்பாக பல்வேறு பிரச்சனைகள் வந்து விட்டன. அதற்கு நானும் பதில் அளித்து இருக்கிறேன். முறையாகத்தான் நியமிக்கப்பட்டார், எந்த உரிமையும் மீறப்படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, அப்பிரச்சனை தொடர்பாக உள்ள முழுவதையும் நீக்கினால்தான் சரியாக இருக்கும்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒரு நியமனம் பற்றி குறைகூறவோ பாராட்டவோ அவையில் இருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கு நிச்சயமாக உரிமை உண்டு. அப்படிப்பட்ட உரிமையைப் பயன்படுத்துகிறபோது வாசகங்கள், கருத்துக்கள் சரியாக இல்லையென்றால் அவற்றை மட்டும் நீக்கிவிடுவது நல்லது. அப்படி அல்லாமல் உறுப்பினர்கள் பேசியது, அமைச்சர் விளக்கம் அளித்தது அத்தனையும் அறவே அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கிவிடுவது என்பது முறை இல்லாதது. எனவே, சில குறிப்பிட்ட சொற்களை மட்டும் நீக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் கவனத்திற்கு ஒன்று நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். “செய்தித் துறையில் ஏற்கனவே இருந்த ஒருவர் தூக்கி எறியப்பட்டு மற்றொருவர் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார். அகில இந்திய ரேடியோவில் 58 வயது வரை பணியாற்றி விட்டு.....’ என்பதாக விவாதத்தின் முன் பகுதியில் கூறிவிட்டு, பின்னர் பெயர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவரைப் பற்றிய பின்னணி முன்னால் வந்து விட்டது. கடைசியில் தான் பெயரைக் குறிப்பிடுகிறார்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அங்கே சொல்லப்பட்டு இருக்கிற கருத்துக்கள்—58 ஆண்டுகள் வரை அகில இந்திய ரேடியோவில் பணியாற்றியவர்..... என்பன எல்லாம் எனக்கு ஏற்புடையன அல்ல. ஆனால் அந்த வகையில் ஒரு உறுப்பினர் பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அதைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முன் பகுதியில் அவரைப் பற்றி எல்லாம் சொல்லிவிட்டார். பின்னர்தான் பெயர் வருகிறது.



[1980 ஜூலை 10]

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவர் பெயரை மட்டும் எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லி நான் வாதாடுவது ஆளும் கட்சி உறுப்பினருக்காகத்தான். திரு. சேலம் ஆறுமுகம் அவர்கள் தான் அந்தக் கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதைத் தொடர்ந்து சொல்லப்பட்ட பெயர்களை நீக்கி விடலாம். உங்களுடைய உதவிக்காகச் சொல்கிறேன். “ \* \* \* \* \* ”

நீக்கி விடுங்கள். “ \* \* \* \* \* ” என்கிற பெயரை நீக்கி விடுங்கள். ஆனால் சொல்லப்பட்ட கருத்தை நீக்கிவிட்டால், மறுபடியும் தொடர்ந்து இது மரபாக ஆகி, இதுவே முன் மாதிரியாக ஆகி, மற்ற உறுப்பினர்கள் அப்படிப்பட்ட கருத்தைப் பேச முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடும். திரு. சேலம் ஆறுமுகம் சொன்ன கருத்தை நான் ஆதரிக்கிறேனா என்றால், அது வேறு விவகாரம்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த உறுதி மொழியை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டாலும், இந்த அவையிலே பலருடைய பெயர்கள் சில வேளைகளில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால், தனிப்பட்ட குறிப்பாக ஒரு இனத்தைப்பற்றி சொல்லிய வார்த்தையை அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்குவதைப் பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. மத்திய அரசாங்கமாக இருந்தாலும்கூட, மாநில அரசாங்கமாக இருந்தாலும்கூட, தகுதி படைத்த ஒருவர், அவர் ரிடையர் ஆகியிருந்தாலும், மறுபடியும் அவரை வேலையில் அமர்த்தலாம். அது தவறு இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நமக்கும் தெரியும். அதை அமைச்சர் அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மிக சுற்றிவளைத்துச் சொல்லி, விவாதம் எழுப்புவதனால் அவரை எடுப்பதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கு இடம் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசும்போது திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் குறிக்கிட்டு, “ உறுப்பினர் சொல்வது நியாயமாக இருந்தாலும் ” என்று சொன்னதற்கு பிறகு உள்ள பகுதி முதல் திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் அவர்கள் “ நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் ” என்று குறிப்பிட்டதற்கு முன் உள்ள பகுதிவரையில் அவைக் குறிப்பி விருந்து நீக்கப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன்.

\*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1980 ஜூலை 10]

கோரிக்கை எண். 12.

திருவாளர்கள் ச. பாலன், ந. சிவஞானம், ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“ மானியக் கோரிக்கை எண். 12—1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 1,78,04,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும் ”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 25.

திருவாளர்கள் ச. பாலன், கு. ரமணி, எம். ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத்தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி “ மானியக்கோரிக்கை எண். 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 1,77,80,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.



[1980 ஜூலை 10]

கோரிக்கை எண். 45.

திருவாளர்கள் உ. சுப்பிரமணியன், டி. மணி, பொ. உத்திராபதி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

திரு. சு. பாலன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண். 45—காட்டு வளத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 6,37,07,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 47.

திரு. கு. ரமணி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளப்படாததாகக் கருதப்பெற்றது.

திரு. சு. பாலன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண். 47—தகவல், சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 1,88,20,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

1980 ஜூலை 10]

கோரிக்கை எண் 54.

திருவாளர்கள் என். எஸ். வி. சித்தன், சு. பாலன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்றுத் தோல்வியுற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“ மானியக் கோரிக்கை எண். 54—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 8,48,25,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

(1) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) பேரவையின் அலுவல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

இன்று கூடிய அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எடுத்துள்ள முடிவுப்படி பேரவையின் அலுவல்கள் பற்றிய விவரம் வருமாறு :

|           |           |                                 |
|-----------|-----------|---------------------------------|
| 11-7-1980 | ஏற்கனவே   | அறிவிக்கப்பட்டபடி               |
| முதல்     | அலுவல்கள் | நடைபெறும்.                      |
| 15-7-1980 |           |                                 |
| வரை.      |           |                                 |
| 16-7-1980 | 20        | வேளாண்மை.                       |
| (புதன்    |           |                                 |
| கிழமை).   | 48        | வேளாண்மைக்குறித்த மூலதனச்செலவு. |
| 17-7-1980 | 26        | கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும்.   |
| (வியாழக்  |           |                                 |
| கிழமை).   | 27        | கதர்.                           |